

Dr Joanna Beata Banach-Gutierrez

Olsztyn, dnia 21 marca 2016r.

Adiunkt - Doktor nauk prawnych, LL.M (International)
Katedra Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów

Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki prawne - dyscyplinie prawo

Imiona i nazwisko: *Joanna Beata Banach-Gutierrez*

Stopień doktora: *doktor nauk prawnych w zakresie prawa – postępowania karnego*

Wskazanie jednostki organizacyjnej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego:

*Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Wydział Prawa i Administracji*

Wnoszę o przeprowadzenie głosowania komisji habilitacyjnej w trybie jawnym.

Przyjmuję do wiadomości, iż wniosek wraz z autoreferatem zostanie opublikowany na stronie internetowej Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

ZALĄCZNIKI:

1. Kopia dyplomu stwierdzającego stopień doktora (odpis).
2. Autoreferat w języku polskim oraz angielskim.
3. Wykaz osiągnięć zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w języku polskim oraz angielskim; oraz oświadczenie o wkładzie do opublikowanych prac współautora prof. Ch. Hardinga;
4. Informacje o:
 - a) osiągnięciach w zakresie działalności dydaktycznej
 - b) osiągnięciach w zakresie działalności organizacyjnej (w tym: współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi) oraz popularyzatorskiej naukę;
5. Płyta CD z elektroniczną formą wniosku wraz z załącznikami.

Joanna Beata Banach-Gutierrez

RZECZPOSPOLITA POLSKA
UNIwersytet Wrocławski

Wydział Prawa i Administracji

DYPLOM

Joanna Banach - Gutierrez

urodzona dnia 22 grudnia 1963 roku
w Wrocławiu

na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pod tytułem
Europejska współpraca w zwalczaniu przestępczości

oraz po złożeniu przepisanych egzaminów uzyskała stopień naukowy

DOKTORA

nauk *prawnych w zakresie prawa -
postępowania karnego*

nadany uchwałą Rady *Wydziału Prawa i Administracji*

z dnia 6 listopada 2000 roku

Promotorem w przewodzie doktorskim był
prof. dr hab. Zofia Świda

Recenzentami w przewodzie doktorskim byli

dr hab. Michał Płachta prof. UG

dr hab. Krzysztof Wójtowicz prof. UW

Wrocław, 5 grudnia 2000 rok

DZIEKAN

Prof. dr hab. Zdzisław Kegel

Nr 3330/3298

MEN-I-6A SW

REKTOR

Prof. dr hab. Romuald Gelles

Zgodność odpisu z oryginałem

stwierdzam

Wrocław, dnia 5.12. 2000 r.

KIEROWNIK KANCELARII

Uniwersytetu Wrocławskiego

Anna Wołoszczyk

Stwierdzam zgodność z oryginałem

KIEROWNIK DZIEKANATU

mgr Zoryna Szmalc

dr Joanna Beata Banach-Gutierrez

Adiunkt - Doktor nauk prawnych, LL.M (International)
Katedra Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
W Olsztynie

Załącznik nr 2

Autoreferat informujący o zainteresowaniach i osiągnięciach w działalności naukowo-badawczej w rozumieniu art.18a ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

1. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe - z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytuł rozprawy doktorskiej:

- Tytuł magistra uzyskany w 1994r., po odbyciu studiów magisterskich (w latach 1988-1994) na Wydziale Prawa i Administracji (obecnie Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii) Uniwersytetu Wrocławskiego - kierunek prawo. Pracę magisterską pt. „*Międzyamerykański system bezpieczeństwa*” napisałam w Zakładzie Prawa Międzynarodowego Publicznego, pod kierunkiem prof. dr hab. Karola Wolfke ŚP. Recenzent: prof. dr hab. Jan Kolasa.
- Dyplom - Ministerstwo Sprawiedliwości RP poświadczający odbycie aplikacji w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej we Wrocławiu i złożenia egzaminu prokuratorskiego w dniach 19-27 września 1996r. przed Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Prokuratora Generalnego, Wrocław, 27 września 1996r.
- Dyplom ukończenia studiów podyplomowych *Master of Laws Programme with a major in Comparative and International Criminal Law and Criminal Justice* na Wydziale Prawa Uniwersytetu Helsińskiego z dnia 4 czerwca 1999r. Praca dyplomowa pt. „*Combating Crime in Europe – the approach towards harmonisation of criminal law*” napisana pod kierunkiem prof. Raimo Lahtiego. Recenzent: prof. Kimmo Nuotio. Kierownik programu „*Master of Laws Programme*” : prof. Jan Klabbers.
- Stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa – postępowania karnego został mi nadany Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 6 listopada 2000r. Promotor: prof. dr hab. Zofia Świda ŚP. Recenzenci w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. Michał Płachta, prof. dr hab. Krzysztof Wójtowicz. W 1995r. zostałam przyjęta na stacjonarne studia doktoranckie w Zakładzie Prawa Międzynarodowego Publicznego, Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. Badania naukowe prowadziłam pod kierunkiem prof. dr hab. Karola Wolfke ŚP. Wiedza zdobyta w okresie odbywanej aplikacji prokuratorskiej oraz materiały zgromadzone w drodze prowadzonych przeze mnie prac badawczych, pozwoliły mi na skonkretyzowanie tematu rozprawy doktorskiej pt. „*Europejska współpraca w zwalczaniu przestępczości*”. Z uwagi na włączenie wiele aspektów prawa karnego materialnego oraz postępowania w sprawach karnych w stosunkach międzynarodowych moje badania kontynuowałam, pod opieką merytoryczną prof. dr hab. Zofii Świdy ŚP w Katedrze Postępowania Karnego

2. Informacja o zatrudnieniu w jednostkach naukowych:

- Od 10.09.2012r. - adiunkt w Katedrze Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego, Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.
- 2009-2012 - stanowisko badawcze *Postdoktor* na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen.
- 2004-2006 - adiunkt w Zakładzie Prawa Międzynarodowego i Europejskiego Międzywydziałowego Instytutu Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego. Instytut ten uchwałą Senatu UO z dnia 26 czerwca 2006r. został przekształcony w Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego (WPiA UO). Powierzono mi jednocześnie funkcje Kierownika Centrum Dokumentacji Europejskiej, Uniwersytetu Opolskiego. Wskutek zmian w strukturze WPiA UO od października 2006r. rozpoczęłam pracę w nowo utworzonym Zakładzie Prawa Karnego Porównawczego, Katedra Prawa Karnego (kierownik katedry: prof. dr hab. Stanisław Hoc), w której byłam zatrudniona do grudnia 2009r.
- 2001-2004 - adiunkt w Instytucie Administracji, Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Powierzono mi funkcje Kierownika Zakładu Prawa Międzynarodowego i Europejskiego oraz Zastępcy Dyrektora Instytutu Administracji ds. Badań Naukowych.
- 2000-2001 - asystent (na podstawie umowy zlecenia) w Instytucie Studiów Międzynarodowych – kierunek stosunki międzynarodowe, Wydział Nauk Społecznych, Uniwersytetu Wrocławskiego.

3. Wykazanie osiągnięcia wynikającego z art.16 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.) oraz omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych:

Moja działalność naukowo-badawcza skupiona jest, w szczególności na problematyce:

- Europejskiej współpracy policyjnej;
- Współpracy sądowej państw Unii Europejskiej w sprawach karnych, w tym internacjonalizacji polskiego prawa karnego, zarówno materialnego, jak i procesowego;
- Ponadnarodowej integracji w sprawach karnych, w kontekście postępującej globalizacji;
- Prawie karnym międzynarodowym.

Przyjętą metodologią moich badań naukowych w wymienionych powyżej obszarach zainteresowań jest komparatystyka prawnicza. W swoich badaniach przeprowadzam analizę prawnoporównawczą orzecznictwa międzynarodowych trybunałów i sądów karnych, orzecznictwa TS Unii Europejskiej, orzecznictwa ETPCz, orzecznictwa krajowych trybunałów i sądów, międzynarodowych instrumentów prawnych, łącznie z prawodawstwem Unii Europejskiej oraz ustawodawstwa krajowego państw. Wiele miejsca w swoich pierwszych pracach naukowych po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych w zakresie prawa – postępowania karnego, poświęciłam dostosowywaniu polskich unormowań prawnych do prawa Unii Europejskiej w zakresie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Następnie wiodącym nurtem jest ponadnarodowa integracja w sprawach karnych, w kontekście postępujących procesów globalizacji. Stąd, wiele uwagi poświęcam rozwojowi wyodrębniających się równolegle systemów: międzynarodowego i europejskiego wymiaru sprawiedliwości – w rozumieniu *European and International Criminal Justice*.

Z uwagi na złożony charakter wybranej problematyki są to badania interdyscyplinarne, które obejmują w szczególności elementy prawa międzynarodowego publicznego, prawa europejskiego, nauk penalnych i nauki o bezpieczeństwie. Byłam kierownikiem i współwykonawcą projektów badawczych, związanych z przedstawioną powyżej moją tematyką badań. Jestem członkiem ogólnokrajowych i międzynarodowych stowarzyszeń i towarzystw naukowych. Współpracuję z

wieloma zagranicznymi naukowcami o uznanej renomie międzynarodowej. Efektami tej współpracy są zrealizowane przeze mnie tematy badawcze. Efekty moich badań zaprezentowałam w formie publikacji oraz wygłoszenia licznych referatów na międzynarodowych (w tym zagranicznych) i krajowych kongresach, konferencjach, sympozjach, seminariach naukowych (załącznik nr 3).

Jako podstawowe i najważniejsze osiągnięcie naukowe – w rozumieniu art.16 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.), stanowiące podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych, przedstawiam tematyczny cykl prac. Na cykl ten składają się głównie prace naukowe, które zawierają efekty zrealizowanego przeze mnie trzy letniego projektu badawczego: *Transnational Criminal Law Process: A Justice (Fairness) Approach*. Projekt ten został przyjęty do realizacji w trybie otwartego konkursu zagranicznego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen (2009-2012) i finansowany był ze środków fundacji norweskich. Jest to (6) prac: (5) artykułów zamieściły liczące się na forum międzynarodowym zagraniczne wydawnictwa, (1) artykuł został opublikowany w polskim czasopiśmie *Internal Security* - wydawnictwo Wyższej Szkoły Policynnej w Szczytnie. W pracach tych szczególną uwagę zwracam na dwie kwestie, które przyjąłem za główny problem badawczy w moim projekcie: (1) podstawy aksjologiczne wyodrębniającego się europejskiego (EU) wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, uznane przez społeczność międzynarodową; oraz (2) na koncepcję „sprawiedliwości” w procesie karnym w kontekście międzynarodowego i transeuropejskiego procesu karnego. Jest to problematyka nowa na gruncie nauki polskiej oraz ogólnoeuropejskiej. Moje prace stanowią pierwsze kompleksowe opracowania dotyczące wymienionych powyżej zagadnień i są powoływane w literaturze przedmiotu, stanowiąc mój znaczny wkład do nauki prawa, zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej.

W pracy pt. *„Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The Past and Future of Victims’ Rights”* (J. B. Banach-Gutierrez, *„Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The Past and Future of Victims’ Rights”*, International Perspectives in Victimology, Volume 6, No 1, August 2011, The Press of California State University, Fresno, USA, s. 45-60) odnoszę się do praw, które powinny przysługiwać ofiarom przestępstw w toku postępowania karnego. Przedmiotem analizy są przepisy, które należałoby przyjąć celem wzmocnienia roli ofiar przestępstw w tworzonym europejskim wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych oraz zagadnienie sprawiedliwości naprawczej. Badania zostały przeprowadzone w kontekście studium porównawczego, rozwijających się międzynarodowych standardów rzetelnego procesu karnego oraz polskiej procedury karnej. Na wstępie zaznaczam, że polityka we współczesnych systemach sprawiedliwości dotycząca praw ofiar przestępstw, skierowana jest głównie na cztery zasadnicze kwestie: a) zapobiegania wiktylizacji, w tym wtórnej wiktylizacji; b) udzielania pomocy ofiarom przestępstw; c) pozycję ofiar w postępowaniach karnych; d) kompensację. Wyniki podjętej analizy porównawczej wykazują, że w europejskiej przestrzeni sądowej, znaczące miejsce przypisuje się wzmocnieniu roli ofiar przestępstw w postępowaniach karnych, łącznie z zastosowaniem praktyk sprawiedliwości naprawczej. Argumentuję również, że wiktyliologia jest ściśle powiązana ze współczesną kryminologią krytyczną (s.45-47). W pracy tej poruszam takie problemy jak założenia sprawiedliwości naprawczej, mediacja, umiędzynarodawianie standardów w zakresie praw ofiar przestępstw, pozycja ofiar przestępstw w polskim procesie karnym. Odnosząc się do wtórnej wiktylizacji, przytaczam sprawę 16 letniej (Ms. E.H.A.) obywatelki Norwegii z 2005r., która będąc ofiarą wykorzystania seksualnego, została umieszczona przymusowo, przez konsultanta szkolnego bez wiedzy i poinformowania rodziców na oddziale psychiatrycznym Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Stavanger. Od chwili przyjęcia na oddział została ona poddana leczeniu różnego rodzaju środkami psychotropowymi, pomimo protestów swoich rodziców. Wskutek zastosowania przymusowej terapii i przymusowego umieszczenia na zamkniętym oddziale psychiatrycznym jej zdrowie uległo drastycznemu pogorszeniu. Efektem ubocznym były nie tylko cierpienia psychiczne, ale też fizyczne. Sprawa ta moim zdaniem - ukazuje jak łatwo można przekroczyć granicę czynienia dobra czy sprawiedliwości dla ofiar przestępstw, zwłaszcza wobec tzw. ofiar wrażliwych, jak w przypadku ofiar przemocy domowej, wykorzystywania seksualnego czy handlu ludźmi (s.50-51). Pozbawienie tej kategorii osób podstawowych praw i wolności, jak w przedmiotowej sprawie (Ms. E.H.A.) może być w pewnych warunkach uznane za pozbawienie wolności, połączone z torturami (s.

W kolejnym opracowaniu pt. *Some Reflections on the Concept of Due Process: What Kind of "Doing Justice" is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings?* (J. B. Banach-Gutierrez, „Some Reflections on the Concept of Due Process: What Kind of "Doing Justice" is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings?”, *New Journal of European Criminal Law*, Volume 3 (1) 2012 Intersentia Publishers, s. 83-101) dokonuję rozważań nad koncepcją rzetelnego procesu w ujęciu porównawczym odnosząc się do międzynarodowej procedury karnej oraz do transnarodowego kontekstu postępowań karnych państw Unii Europejskiej. We wstępie zaznaczyłam, że fundamentem rzetelnego procesu powinien być kierunek wyznaczany przez prawa człowieka, w oparciu o wspólną hierarchię wartości, które mają swoje korzenie w dziedzictwie tradycji prawnych oraz kulturowych, jakie są widoczne we współczesnych porządkach prawnych. Taki kierunek charakteryzuje się aksjologią prawa międzynarodowego i europejskiego, w sensie powszechnie uznawanej hierarchii wartości. W kontekście transnarodowym należy wskazać na istotę rzetelności procesu, biorąc pod uwagę wyodrębniający się europejski wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych (*European criminal justice*, inaczej: sprawiedliwości karnej). Tym bardziej, że jego podstawę stanowi zasada wzajemnego uznawania zgodnie, z którą właściwe organy sądowe państw Unii Europejskiej powinny mieć zaufanie do systemów wymiaru sprawiedliwości w pozostałych państwach członkowskich. Istotne jest w tej mierze odniesienie się do systemu EKPCz. Problem jednak tkwi w fakcie, że stosowane przez poszczególne państwa przepisy czy zasady mogą się różnić w praktyce. Rzetelność w postępowaniach karnych może wynikać z subiektywnego uznania tego, co jest w danym przypadku rzetelne, sprawiedliwe czy słuszne. Osiągnięcie kompromisu w przedmiocie przyjęcia wspólnego katalogu praw proceduralnych (w sensie gwarancji procesowych) na poziomie współpracy międzynarodowej nie jest prostym zadaniem. Jednakże powinno być traktowane poważnie, z uwagi na potrzebę ochrony podstawowych praw jednostek - obywateli 'Nowej Europy' zjednoczonej w różnorodności. Czasy, kiedy jednostka była traktowana marginalnie na mocy prawa międzynarodowego odeszły daleko w przeszłość. W dobie XXI wieku jednostki uzyskały status podmiotów w prawie międzynarodowym. Dlatego też, państwa w swoich politykach mają kierować się standardami międzynarodowej ochrony praw człowieka (s.83-86). Ponadto, w następnych punktach odniosłam się do istoty prawa karnego materialnego i procedury karnej, rzetelnego procesu i reguły słuszności, ponadnarodowego prawa procesowego (norm *jus cogens*) w kontekście globalizacji wymiaru sprawiedliwości, nowego wymiaru rzetelnego procesu we współczesnych postępowaniach karnych dla społeczności globalnej. W konkluzji stwierdziłam, że w praktyce realizacja standardów rzetelnego procesu dla 'czynienia sprawiedliwości' może zostać osiągnięta poprzez dalszy rozwój jego reguł i zasad w ramach prac organizacji międzynarodowych oraz jasno widocznego 'dialogu sądowego' (zarówno w płaszczyźnie wertykalnej, jak i horyzontalnej) na poziomie międzynarodowym. Alternatywnie, można rozważać także korzyść z przyjęcia kodeksu postępowania karnego, który stanowiłby zbiór wspólnych standardów rzetelnego procesu w odniesieniu do międzynarodowego postępowania karnego i transnarodowego (europejskiego) postępowania karnego. Z uwagi na ponadnarodową integrację w sprawach karnych pojawiają się nowe wyzwania dla międzynarodowych i europejskich prawników. Kwestia ta jest blisko związana ze zglobalizowanym wymiarem sprawiedliwości karnej (*globalised criminal justice*) będącym prawnym odzwierciedleniem transnarodowej przestępczości i wymaga ona interdyscyplinarnego podejścia (s.87-101).

Następnie w pracy we współautorstwie z prof. Christopherem Hardingiem (Uniwersytet Aberystwyth w Walii) pt. „*Fundamental Rights in European Criminal Justice: an Axiological Perspective*” (J. B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, „*Fundamental Rights in European Criminal Justice: an Axiological Perspective*”, *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice*, 20 (2012) Martinus Nijhoff Publishers, s. 239–264 (wkład własny autorki 50% - wkład współautora 50%), poddaję pod dyskusję aksjologiczne podstawy wyodrębniającego się europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Publikacja ta została napisana na podstawie mojego referatu pt. „*Fundamental Rights in European Criminal Justice and its Axiological Perspectives*”, który wygłosiłam na „COE 3rd Annual Conference on Justice, Working Group on Justice in the Area of Freedom, Security and Justice”, (Chair: Massimo Fichera), Uniwersytet Helsiński, Helsinki 2011. Ujęcie aksjologiczne bądź inaczej teoria wartości ułatwia zrozumienie tendencji rozwojowych - ponadnarodowego reżimu prawa karnego Unii Europejskiej (UE). Wychodząc od zilustrowania prawa karnego UE, zwracam uwagę na transnarodowy charakter postępowań karnych oraz na znaczenie poszanowania

podstawowych praw jednostki w unijnej przestrzeni sądowej. Przechodząc do podstaw aksjologicznych europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych odwołuję się do godności jednostki ludzkiej oraz prawa do życia (aksjologia 1), zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (aksjologia 2), zasad dotyczących bezpośrednio wymiaru sprawiedliwości z rozdziału VI Karty praw podstawowych Unii (KPP) – artykuły 47-50 (aksjologia 3). W tej części dokonuję analizy postanowień instrumentów międzynarodowych i europejskich oraz orzecznictwa ETPCz, Trybunału Sprawiedliwości UE oraz MTKJ (s.239-260). W drugiej części przechodzę do omówienia rzetelności procesu w kontekście europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Poruszam w tej materii problem sprawiedliwej równowagi, w jaki sposób można osiągnąć sprawiedliwe rozstrzygnięcie i kogo ma ta sprawiedliwość dotyczyć. Argumentuję tutaj, że historycznie uwarunkowane pojęcie sprawiedliwości odnosi się do idei sprawiedliwościowej dla ofiary przestępstwa, dla jej rodziny, a także dla danej społeczności czy społeczeństwa poprzez wymierzenie kary sprawcy. Jednakże współczesna koncepcja rzetelnego procesu zakłada sprawiedliwe traktowanie zarówno podejrzanego czy oskarżonego, jak i pokrzywdzonego (w rozumieniu ofiary przestępstwa). Powstający system europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych powinien opierać się na wspólnym dziedzictwie demokratycznych wartości i poszanowaniu podstawowych (fundamentalnych) praw jednostki. Należy zachować zgodność z postanowieniami KPP oraz normami międzynarodowymi, a zwłaszcza z systemem EKPCz. Istotna jest tutaj pewna hierarchia europejskich wartości, które swoimi korzeniami sięgają do dziedzictwa tradycji prawnych i kulturowych *Imperium Romanum* oraz do idei demokracji i humanizmu, wywodzących się ze Starożytnej Grecji czy nurtu europejskiego Oświecenia. Usystematyzowanie tych wartości prowadzi do zauważalnej humanizacji wymiaru sprawiedliwości karnej poprzez stopniową internacjonalizację na zasadzie aksjologicznego *consensusu* społeczności międzynarodowej (s. 260 -264).

Kolejna publikacja we współautorstwie z prof. Chistopherem Hardingiem (Uniwersytet Aberystwyth w Walii) pt. „*The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species*” (Ch. Harding & J. B. Banach-Gutierrez, „*The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species*”, (2012) 37 *European Law Review*. December © 2012 Sweet & Maxwell, s. 758-770 – Lista A wykazu czasopism naukowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (wkład własny autorki 50% - wkład współautora 50%) zawiera analizę komunikatu Komisji Europejskiej z września 2011r.- w kierunku polityki kryminalnej UE: *zapewnienie skutecznej realizacji polityki UE poprzez prawo karne* (KOM (2011) 573 wersja ostateczna). Warto w tym miejscu przypomnieć, że polityka kryminalna jest pojęciem szerszym aniżeli polityka karna i przyjmuje za cel wypracowanie strategii reagowania na przestępczość. Może ona obejmować środki nie tylko prawnie karne, ale też profilaktykę kryminalną. Z kolei polityka karna odnosi się do kontroli przestępczości i realizowana jest środkami prawa karnego (prawo karnymi). W komunikacie tym uznano, że przestępczość stanowi istotny problem dla UE i dlatego jednym z najważniejszych obszarów działania powinna być walka z przestępczością. Dotychczasowe działania doprowadziły do osiągnięcia pewnego stopnia zbliżenia definicji i wymiarów sankcji za poważne przestępstwa, takie jak terroryzm, handel ludźmi, handel narkotykami i nadużycia szkodzące interesom finansowym UE. Podkreśla się, że przed wejściem w życie traktatu lizbońskiego z powodu braku wyraźnej podstawy prawnej w odniesieniu do tego zagadnienia, zostało przyjętych niewiele środków w celu wzmocnienia realizacji polityk UE. Prawo karne UE traktuje się, jako wartość dodaną i środek *ultima ratio*. Unia Europejska może uzupełniać luki i braki w systemach prawa krajowego państw, gdy działanie na szczeblu unijnym przyniesie wartość dodaną. Ja stwierdza się w komunikacie „w świetle transgranicznego wymiaru wielu przestępstw przyjęcie środków z dziedziny prawa karnego UE może pomóc w dopilnowaniu, aby przestępcy nie mogli ani ukrywać się po przekroczeniu granic, ani nadużywać różnic między krajowymi systemami prawnymi na potrzeby czynów przestępnych”. Ważne jest w tej mierze wzmacnianie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi oraz organami krajowych wymiarów sprawiedliwości, zagwarantowanie skutecznego wykonywania przepisów unijnych, zapewnienie spójności i jednolitości prawodawstwa UE w dziedzinie prawa karnego, wyznaczenie ram prawnych w traktacie lizbońskim. Podkreśla się, że

nowe ramy prawne określone przez traktat lizboński w szczególności „ pozwalają instytucjom UE i państwom członkowskim na współpracę na wyraźnej podstawie umożliwiającej tworzenie spójnego i jednolitego prawa karnego UE, które jednocześnie skutecznie chroni prawa podejrzanych i oskarżonych oraz pokrzywdzonych i promuje, jakoś wymiaru sprawiedliwości”. Jednakże prawodawstwo w dziedzinie prawa karnego UE musi być uważnie przeanalizowane. Prawo karne powinno zawsze pozostawać środkiem ostatecznym. Dokonując analizy treści tego komunikatu przyjęto za cel określenie charakteru i roli prawa karnego UE oraz podstaw teoretycznych dla dalszego rozwoju prawa karnego na poziomie europejskim. Ramy analizy są wyznaczone przez trzy główne nurty rozwoju współczesnego prawa karnego – kryminalizacja *versus* miękka zgodność, bezpieczeństwo *versus* sprawiedliwość i prawa człowieka; globalizacja *versus* lokalna różnorodność. Odnosząc się do kierunku rozwoju prawa karnego UE zaznaczono na wstępie, że należy zwrócić uwagę na sprecyzowanie terminologii. Chodzi tutaj o rozróżnienie prawa karnego europejskiego od prawa karnego Unii Europejskiej, które cechuje się prawnym charakterem *sui generis* i wpływem na krajowe porządki prawne. Prawo to podlega implementacji do prawa krajowego państw członkowskich. Prawo karne UE jest specyficznym i stosunkowo nowym reżimem prawnym. Rozwój prawa karnego UE jest ściśle powiązany z tworzoną przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (PWBIS) dla obywateli Europy. Sprawy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania państw UE z dawnego trzeciego filaru uległy uwspólnotowieniu (s.759-761). Przeprowadzona analiza wskazuje, że Europa wkroczyła w nową erę prawa karnego: istnieje podstawa prawna dla podejmowania działań UE w tak wrażliwej dziedzinie, jaką jest prawo karne. Zakres tych działań został określony w TFUE i widoczna jest tendencja do dalszego rozwoju prawa karnego UE. Przy czym, mimo potrzeby wypracowania jasnych podstaw teoretyczno prawnych, praktyka państw wyprzedziła teorię („*Europe has entered a new era of criminal law: there is a firm legal basis for EU action in the field, the scope for such action has been outlined in the TFEU, and there is evident energy in moving forward in that area*”, s. 763). W świetle komunikatu wyłoniono trzy zasadnicze kwestie:

- Dlaczego mamy posługiwać się prawem karnym? Ten problem można określić - jako zagadnienie kryminalizacji.
- Jakie zachodzi ryzyko posługiwania się prawem karnym? To jest część zagadnień w zakresie „*governance through crime*” oraz „*rights protection*”.
- Dlaczego mamy posługiwać się prawem karnym na poziomie UE? To jest zagadnienie „europejskiej wartości dodanej”.

Prawo karne UE ma z pewnością pełnić rolę wartości dodanej, przynosząc korzyść krajowym systemom prawa karnego w walce transnarodową przestępczością oraz sprzyjąc dalszej integracji w sprawach karnych. W swoich działaniach UE powinna kierować się, w szczególności zasadą pomocniczości oraz wymogami konieczności i proporcjonalności. Prawo karne ma przede wszystkim służyć wszystkim obywatelom Europy, mając na celu ochronę ich interesów i podstawowych praw w PWBIS (s. 764-770).

Problematykę prawa karnego UE, charakteryzującego się ponadnarodowością oraz uniwersalizmem kontynuuję w publikacji pt. „*Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice*”, (J. B. Banach-Gutierrez, „*Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice*”, New Journal of European Criminal Law, No1-2 (2013) Intersentia Publishers, s. 153-166), napisanej na podstawie mojego referatu pod w/w tytułem, który wygłosiłam w ramach WG Hart Legal Workshop 2012, „*Globalisation, Criminal Law and Criminal Justice*” na Uniwersytecie w Londynie - Londyn 2011. W pracy tej argumentuję, że chociaż wymiar sprawiedliwości UE w sprawach karnych (*EU criminal justice*) ma opierać się na zasadzie wzajemnego uznawania, co łączy się ściśle z zaufaniem między właściwymi organami krajowymi państw członkowskich to jednak zasada ta nie posiada charakteru absolutnego. Wychodząc od samej istoty zasady wzajemnego zaufania zaznaczam, że tradycyjna współpraca sądowa państw oparta jest na

modelu wnioskowym. Tego rodzaju system został uznany za powolny, złożony i często mało skuteczny. W ujęciu prawa karnego UE należy odróżnić wzajemną pomoc prawną od wzajemnego uznawania decyzji (i orzeczeń) sądowych. Generalnie, w przypadku tradycyjnej współpracy państw w sprawach karnych zakłada się, że państwo A wnosi do państwa B o udzielenie pomocy i decyzja jest podejmowana w państwie B: czy wyrazić zgodę czy też odmówić. Udzielana pomoc polega na zastosowaniu środka przez właściwe organy w państwie B, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa B. Kluczowym elementem w tradycyjnej współpracy sądowej państw jest, zatem zasada suwerenności. W myśl zasady suwerenności ściganie państwa A kończy się na wewnętrznej granicy z państwem B. Takie ściganie w kontekście transnarodowym stanowi zwykle długoterminową procedurę, opartą o wzajemną pomoc prawną między zainteresowanymi państwami. Natomiast, unijna koncepcja wzajemnego uznawania zakłada wzmocnienie wzajemnego zaufania do właściwych organów sądowych w państwach członkowskich. Inaczej mówiąc, państwo A podejmuje decyzję, która ma być uznawana i wykonywana bezpośrednio w państwie B. W ten sposób procedura udzielania sobie pomocy prawnej jest znacznie skrócona. Idea wzajemnego uznawania ma służyć realizacji wizji tworzenia jednolitego obszaru prawnego, obejmując swoim zasięgiem także współpracę państw UE w sprawach karnych. Znajduje to swoje uzasadnienie w założeniu, że nawet jeśli państwa członkowskie reprezentują różne systemy sądowe czy porządki prawne i tradycje to jednak mogą ustanawiać „europejski jednolity obszar sprawiedliwości”. Jednakże taki kierunek zakłada pewien stopień harmonizacji w krajowych porządkach prawnych. Omawiając podstawy prawne wzajemnego uznawania w sprawach karnych wskazałam między innymi, że wzajemne uznawanie funkcjonuje bez problemów w nordyckiej przestrzeni sądowej z uwagi na wspólną kulturę prawną i tradycje, które są charakterystyczne dla tego regionu Europy. Państwa nordyckie przyjęły Nordycki Nakaz Aresztowania (*Nordic Arrest Warrant*) dla ułatwienia współpracy w zakresie współpracy sądowej, który znosi całkowicie wymóg podwójnej karalności czynu (s. 154-158). W dalszej części mojej pracy argumentuję, że wzajemne uznawanie w kontekście transnarodowym na poziomie UE nie powinno pozostawać bezwarunkowe. W szczególności, ograniczenia mogą znajdować podstawę w systemie EKPCz. Co więcej, w razie pogwałcenia podstawowych praw jednostki wszystkie państwa odpowiedzialne za taką sytuację powinny odpowiadać przed ETPCz (s. 158-159). Zwróciłam także uwagę na funkcjonowanie zasady wzajemnego uznawania w praktyce, ilustrując sprawę skazania przez Sąd w Wielkiej Brytanii polskiego obywatela Jakuba T. (s.159-161) oraz na hybrydowy charakter decyzji ramowych UE (s.162-165). W sformułowanych wnioskach podniosłam na przykład, że mając na względzie aktualny rozwój prawa unijnego, zasada wzajemnego uznawania nie jest wystarczająco dostosowana do potrzeb krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Nadal pozostaje pod znakiem zapytania wiele kwestii dotyczących jej praktycznego stosowania przez organy sądowe. Problem może dotyczyć dopuszczalności dowodów oraz gwarancji procesowych dla podejrzanego czy oskarżonego w transnarodowych postępowaniach karnych, prowadzonych zgodnie z zasadą europejskiej terytorialności. Przytaczam również pogląd prof. Raimo Lahtiego, że krajowi prokuratorzy i sędziowie są zobowiązani do stosowania prawa europejskiego w swojej praktyce w sprawach karnych (s.166). Podkreślam ogromną rolę wielopłaszczyznowego dialogu sądowego, który pozwala na kreowanie wspólnej kultury prawnej państw UE na tym samym lub zbliżonym poziomie. Jest to bardzo istotny aspekt „sprawiedliwego procesu”, zwłaszcza mającego wymiar transnarodowy. Sędziowie krajowi powinni mieć pełną świadomość, że są oni *de facto* sędziami UE. Dlatego muszą być dobrze przygotowani do przyjmowania swoich zadań w „zintegrowanej Europie” (s.166-167).

Kwestia tworzenia przestrzeni sądowej w sprawach karnych państw UE jest również przedmiotem mojej publikacji pt. *“Freedom of Individual and Its Limits in European Judicial Space”* (J. B. Banach-Gutierrez, *“Freedom of Individual and Its Limits in European Judicial Space”*, Internal Security, Published by the Police Academy, Szczytno, Volume 6, Issue 1, 2014, s.207-221). W pracy tej przedstawiłam zagadnienia związane z wolnością, jako powszechnym prawem nadanym ludziom zgodnie z obowiązującym w krajach demokratycznych prawem. Analizuję również pewne ograniczenia w sferze wolności oraz cele ich stosowania w związku z działalnością człowieka w kontekście prawa do poszanowania życia prywatnego, ochrony danych osobowych i biometrycznych. Jednym z głównych aspektów jest to, że wolność będąc fundamentalnym prawem człowieka nie ma charakteru absolutnego. Prawo to ograniczają prawa do wolności innych osób, co służy ogólnym interesom społeczeństwa. Skupiłam się także na perspektywach rozwoju europejskiego obszaru

sądowego. Szczególną uwagę zwróciłam na stosowanie nowych technik i technologii obserwacji. Wydaje się, że omawiane zagadnienie należy do najważniejszych elementów strategii bezpieczeństwa Unii Europejskiej w budowaniu PWBis w interesach "obywateli Europy". Każda osoba powinna mieć na przykład prawo do poszanowania życia prywatnego lub ochrony danych osobowych, gwarantowanych przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej. W ramach prawa UE, jego normy powinny być przyjęte i stosowane w interesach "obywateli Europy". Takie podejście jest zgodne z ogólną tendencją w prawie międzynarodowym, zmierzającą w kierunku globalnej sprawiedliwości w celu zapewnienia bezpieczeństwa każdego człowieka.

W pierwszym nurcie moich długoletnich zainteresowań badawczych przedmiotem rozważań jest zagadnienie współpracy policyjnej państw Unii Europejskiej. Interesujące mnie zagadnienie współpracy policyjnej na podstawie *acquis* Schengen omawiam szerzej w opracowaniu pt.

„*Współpraca policyjna na podstawie acquis Schengen*” (Przegląd Policyjny, nr 2 (82) Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2006, s. 109-123), które jest efektem moich badań na Uniwersytecie Wolnym w Brukseli (2005-2006). Na wstępie przypominam, że układ z Schengen, zwany także Schengen I, jest potwierdzeniem rozwoju europejskiej współpracy policyjnej. W dalszej części podkreślam, że „znoszenie kontroli granicznej w celu ułatwienia swobodnego przepływu osób i dóbr wiąże się jednocześnie z potrzebą ściślejszej współpracy służb policyjnych. W związku z tym, państwa tzw. układu z Schengen postanowiły uzupełnić treść postanowień przyjmując 19 czerwca 1990r. konwencję wykonawczą do układu z Schengen (w skrócie określona dalej: KWS tzw. Schengen II) (s.109). Odnosząc się do postanowień KWS zwracam uwagę na formy szczególnej współpracy służb policyjnych, jak stwierdzam „państwa Schengen zezwalają swoim służbom na współpracę operacyjną zastrzeżoną dotychczas dla krajowych funkcjonariuszy policji np. prowadzenie obserwacji czy pościgu trans granicznego” (s.112). Poddając bliższej analizie postanowienia KWS dotyczące obserwacji oraz pościgu trans granicznego odwołuję się do ustawodawstwa Francji, Włoch czy Niemiec oraz do EKPC. Na przykład, przy omawianiu obserwacji podkreślam, że „należy pamiętać, iż obserwacja może być niekiedy postrzegana, jako naruszenie praw jednostki w sferze jej prywatności. [...] należy stosować orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka „ (s. 113). Natomiast w przypadku pościgu trans granicznego zwracam uwagę, np. że funkcjonariusz policji powinien „wykazać się dobrą znajomością nie tylko postanowień Schengen II, ale również unormowań prawnych własnego kraju i państwa sąsiadującego „ (s.119). Jest to ważna kwestia, albowiem jak argumentuję „w trakcie pościgu może wystąpić konieczność użycia siły fizycznej wobec osoby ściganej, np. użycie kajdanek przy zatrzymaniu osoby ściganej, pałki policyjnej czy nawet broni palnej. W przypadkach tego rodzaju ważna jest wiedza dotycząca możliwości użycia siły przez funkcjonariusza na terytorium państwa, w którym się on znajduje” [...] np. użycie broni w obronie koniecznej” (s.119). W tej części omówienia KWS przytaczam warunki, które mają być spełnione dla użycia broni przyjęte przez grupę roboczą Schengen oraz przepis art. 2 EKPC. W sformułowanych przeze mnie wnioskach stwierdziłam, m. in. że „do niedawna europejska współpraca policji napotykała na takie przeszkody, jak: narodowa suwerenność państw, bezpieczeństwo, ochrona życia prywatnego. Dzisiejsze uregulowania prawne dają organom policji większe możliwości współpracy i koordynacji wspólnych działań w celu zapobiegania i wykrywania przestępstw, zwłaszcza na podstawie *acquis* Schengen oraz zawieranych porozumień wielo-i dwustronnych między zainteresowanymi państwami. [...]. Niezbędnym elementem prowadzenia skutecznych działań policji w ramach *acquis* Schengen jest dobra znajomość zasad proceduralnych, wynikających zarówno z Schengen II, jak i praktycznej wiedzy dotyczącej prawa krajowego państw stron tej konwencji. W celu prawidłowego wykonywania czynności operacyjnych czy innych przewidzianych działań funkcjonariusze policji powinni wykazywać się dobrą znajomością języków krajów sąsiadujących, ich systemu prawnego, kultury i zwyczajów, Poza tym, należy również stosować się do zasad EKPC oraz orzecznictwa ETPC. [...]. Podejmowane inicjatywy zmierzają konsekwentnie do osiągnięcia celów wyznaczonych w Traktacie o Unii Europejskiej tj. zapewnienia obywatelom Unii obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (s.122-123).

W opracowaniu pt. „*Współpraca policyjna w Unii Europejskiej: od TREVI do Schengen III*” (Nowa kodyfikacja prawa karnego, w: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, red. Leszek Bogunia, Tom XXIII A UW No 3068, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2008, s 149-173) skupiłam swoją uwagę na rozwoju współpracy służb policyjnych państw Unii Europejskiej, zaznaczając na wstępie, że „na europejską współpracę policyjną składa się działanie różnych agend, instytucji i struktur, które

mają na celu wspieranie współpracy policji w obszarze Unii. Tworzony na podstawie wielu porozumień dwu- i wielostronnych system współpracy służb policyjnych z różnych państw Europy określa się niekiedy, jako „patchwork”. Na system ten składają się porozumienia w sprawie wymiany danych, najlepszej praktyki i badań, wspólnych szkoleń, ustanowienia oficerów łącznikowych, prowadzenia wspólnych czynności dochodzeniowo-śledczych i prewencyjnych. [...] Współpraca ta obejmuje również kraje spoza Unii z uwagi na rozwój poważnej przestępczości międzynarodowej, np. przemyt narkotyków czy handel ludźmi” (s. 149). Omawiając problematykę współpracy policyjnej państw Unii Europejskiej odnoszę się do Grupy TREVI, tzw. *acquis* Schengen, Europejskiego Urzędu Policji (Europol), Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL), Konwencji z Prüm (tzw. Schengen III – Konwencja o pogłębianiu współpracy trans granicznej, w szczególności w celu zwalczania terroryzmu, przestępczości trans granicznej i nielegalnej imigracji). W uwagach końcowych na podstawie dokonanej analizy stwierdzam, że „grupa TREVI nadała ogólny kształt tworzonej do chwili obecnej współpracy policyjnej w strukturze Unii Europejskiej. Inicjatywy TREVI doczekały się stopniowej realizacji i pełniejszego rozwoju w drodze kolejno przyjmowanych porozumień między państwami Unii. Za przełomowy etap w rozwoju współpracy policyjnej w Unii Europejskiej należy uznać *acquis* Schengen, włączony Traktatem Amsterdamskim do prawa unijnego. [...] priorytetową rolę w dalszym umacnianiu współpracy policyjnej w obszarze Unii Europejskiej może odgrywać Schengen III, czyli Konwencja z Prüm. Może to być kolejny instrument prawny dla „zacieśnienia” dotychczasowej współpracy służb policyjnych w jednoczącej się Europie, który wychodzi naprzeciw wyzwaniom Unii Europejskiej” (s. 172-173).

W trakcie kontynuacji moich badań nad tworzeniem obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej (PWBis) zrodziło się zasadnicze pytanie o koncepcję „wolności” w rozumieniu istoty samej wolności: Czy wolność, która jest sama w sobie prawem przyrodzonym każdej jednostki ludzkiej ma charakter absolutny? Czy istnieją czynniki wyznaczające granice wolności każdego człowieka? A jeśli tak, jakie to mogą być czynniki ograniczające jego wolność i dlaczego zasługują na akceptację? W tym miejscu, pojawiła się kolejna kwestia dotycząca wyznaczania granic wolności w państwie prawa. W poszukiwaniu odpowiedzi na nurtujące mnie pytania odniosłam się do międzynarodowej ochrony praw człowieka i zasady „rządów prawa”, co znalazło wyraz mojej publikacji pt. „*Wolność*” jednostki w państwie prawa i jej ograniczenia” (w monografii pt. „*Władza w prawie*”, pod red. Piotra Majera i Michała Kowalczyka, Olsztyn 2014, s.149-164. Recenzent: prof. dr hab. Stanisław Sagan). Moje badania doprowadziły mnie do wniosku, że chociaż „wolność” w rozumieniu prawa przyrodzonego współistnieje z człowiekiem i jego egzystencją, to nie ma charakteru absolutnego, nie jest całkowicie bezwarunkowa. Paradoksalnie jest ograniczona przez „wolności” innych osób. W swojej pracy argumentuję, że wynika to z faktu, że jednostka jest częścią społeczności, w której funkcjonuje i podlega władzy państwowej. Stąd, „wolność” jednostki może być poddana ograniczeniom relatywnie, w zależności od zaistniałych sytuacji. Pewne sytuacje mogą, więc wpływać na prawo do wolności, tzn. ograniczać „wolność” jednostki, wyznaczając jej granice. „Ogólnie można przyjąć, że „wolność” sama w sobie z natury jest bezwarunkowa. Ale, z drugiej strony jest uwarunkowana różnymi sytuacjami, stąd występuje w literaturze przedmiotu pojęcie wolności sytuacyjnej (*situational*). Innymi słowy, jednostce przysługują „wolności”, ale w określonych granicach. Bez tych granic w państwie prawa, nie byłaby możliwa pełna realizacja „wolności”. Sytuacje, które mogą stanowić ograniczenia „wolności” jednostki zależą od czasu i miejsca. Istotną rolę w wyznaczaniu granic dla „wolności” jednostek pełni „moralność”, w rozumieniu pewnej hierarchii norm moralnych i etycznych, które są charakterystyczne dla danej społeczności. Wyrazem ogólnie przyjętej moralności w obrębie danej społeczności jest zbiór obowiązujących norm prawnych. Wobec czego, to ustanowiony system prawny stara się zdefiniować i określać granice „wolności” jednostek. Wychodząc z założenia, że każdy człowiek jest wolny, ale odpowiada jednak za swoje czyny – prawo powinno być stanowione w interesie ogółu społeczności. Bez „wolności” *per se* nie istniałby prawa przypisane jednostkom. Prawa te w rozumieniu podstawowych praw i wolności człowieka są uwarunkowane normami prawnymi. Wobec czego, „wolność” jednostki i jej ograniczenia, łączą się ściśle z obowiązującym systemem prawnym. Granice w tym przypadku wyznaczane są zarówno przez normy prawa międzynarodowego, jak i krajowego.

Nawiązując do poszanowania praw podstawowych i umacniania PWBis Unii Europejskiej warto podkreślić, że prawo unijne ma działać w interesie ogółu „obywateli Europy”. Zgodnie z katalogiem wolności przyjętym na mocy KPP Unii Europejskiej, każdej jednostce w państwie prawa

przysługuje *inter alia* prawo do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych. Analiza orzecznictwa ETPCz wskazuje, że w konkretnych sytuacjach ingerencja władzy publicznej jest dopuszczalna. Jednakże w myśl zasady „rządów prawa”, ustanowione przepisy powinny być jasne, przewidywalne i zapobiegające arbitralności postępowania uprawnionej władzy, która jest uprawniona do ingerencji w sferę prywatności. Istotne jest zachowanie proporcjonalności ingerencji w stosunku do celów, jakim ma służyć i sposób jej dokonania. W przypadku ochrony danych osobowych, może zachodzić np. potencjalne naruszenie z uwagi na wykorzystywanie biometrycznych systemów identyfikacji. Dlatego też należy podkreślić szczególne znaczenie zasady minimalizacji oraz celowości. Ponadto, uprawnione organy powinny działać rzetelnie i zgodnie z prawem, mając na względzie szczególny charakter różnych form wymiany danych osobowych” (s.162-163).

W drugim nurcie moich zainteresowań badawczych została ujęta problematyka dotycząca współpracy sądowej państw Unii Europejskiej w sprawach karnych, w tym internacjonalizacji polskiego prawa karnego, zarówno materialnego jak i procesowego. W latach 2004-2007 współpracowałam, jako ekspert wykładowca z Centrum Szkoleń i Ekspertyz Europejskich w Warszawie. Będąc współautorką materiałów szkoleniowych Ministerstwa Sprawiedliwości RP z zakresu obrotu prawnego w sprawach karnych z zagranicą i stosowania prawa unijnego w wewnętrznym porządku prawnym, prowadziłam cykl wykładów i warsztatów szkoleniowych dla prokuratorów i sędziów w języku polskim (Wrocław, Opole, Kraków, Radom, Kielce, Lublin, Rzeszów) oraz w języku angielskim (Warszawa). Jestem także Autorką licznych publikacji z tego zakresu (wykaz publikacji – załącznik nr 3).

W trakcie moich badań nad problematyką dotyczącą współpracy sądowej państw Unii Europejskiej, w tym internacjonalizacji polskiego prawa karnego, zarówno materialnego jak i procesowego pojawiły się zarówno kwestie natury ogólnej, takiej jak rozwój współpracy sądowej w sprawach karnych państw Unii Europejskiej oraz bardziej szczegółowe odnoszące się do zasady *ne bis in idem*, europejskiego nakazu aresztowania, wspólnych zespołów śledczych, zamrażania i konfiskaty środków pochodzących z przestępstwa, prawa pokrzywdzonego w procesie karnym. W moich badaniach, bardzo istotne miejsce zajmuje nie tylko internacjonalizacja prawa karnego (ściślej mówiąc europeizacja), ale także ochrona praw człowieka w kontekście prawa karnego Unii Europejskiej, jako nowego reżimu prawnego. Na przykład, w oparciu o przeprowadzoną przeze mnie analizę prawno-porównawczą unormowań dotyczących ekstradycji oraz decyzji ramowej w sprawie ENA podniosłam we wnioskach, że implementacja *acquis* UE w sprawach karnych jest nie unikniona oraz, że istotną rolę w procesie “zbliżania” systemów prawnych państw członkowskich pełni program wskazujący docelowy model wdrażania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych. Model ten ma polegać - jak zaznaczyłam w swojej pracy z 2005r., na stopniowym zrównaniu decyzji sądowych wydawanych w innych państwach członkowskich z decyzjami właściwych organów wymiaru sprawiedliwości, argumentując że “wynika to z potrzeby wypracowania bardziej efektywnych form współpracy państw Unii Europejskiej w celu zwalczania przestępczości międzynarodowej (“transgranicznej”), która występuje jako negatywne zjawisko towarzyszące procesowi integracji w Europie” („Rozwój III filaru Unii Europejskiej: od ekstradycji do europejskiego nakazu aresztowania” w: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XVII, AUW No 2751, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2005, s. 81-82). Analizując unormowania dotyczące wspólnych zespołów śledczych, które stanowią stosunkowo nową formę współpracy państw w sprawach karnych przypominałam, że “naturalną konsekwencją przystąpienia Polski do Unii Europejskiej jest stopniowe wprowadzanie przepisów unijnych (tzw. nowego *acquis*) do ustawodawstwa krajowego” („Wspólne zespoły śledcze jako nowa forma współpracy państw w sprawach karnych” w: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XVIII, AUW No 2786, red., Leszek Bogunia Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2005, s. 338). Dodając, że takim przykładem są właśnie przepisy w sprawie powoływania wspólnych zespołów śledczych zawarte w przepisach kodeksu postępowania karnego. Ponadto, postawiłam tezę, że po pierwsze, bliższa analiza prawno-porównawcza dorobku prawnego Rady Europy i Unii Europejskiej wskazuje, iż uregulowania przyjęte na forum tych organizacji w przedmiocie współpracy państw w sprawach karnych są bardzo zbliżone. Po drugie, niezwykle istotny jest rozwój ściślejszej współpracy państw Unii Europejskiej, w walce z narastającą falą przestępczości transgranicznej, która towarzyszy globalizacji życia politycznego, społecznego oraz gospodarczego. Jedną z form takiej szczególnej współpracy jest możliwość wykonywania czynności śledczych w ramach wspólnego zespołu śledczego (s. 338-340). Omawiając

kolejną formę międzynarodowej współpracy państw Unii Europejskiej w sprawach karnych, a mianowicie "zamrażanie" środków pochodzących z przestępstwa, dokonałam analizy prawno-porównawczej regulacji europejskich oraz prawa krajowego („*Zamrażanie i konfiskata środków pochodzących z przestępstwa-regulacje europejskie a prawo krajowe*” w: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XX, AUW No 2882, red. Leszek. Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2006, s. 109-128). W moich publikacjach przybliżyłam też problem zwalczania handlu kobietami i dziećmi, zaznaczając że walka z tym procederem stanowi poważne wyzwanie dla państw Unii Europejskiej, Tym bardziej, że polityka unijna ma opierać się na poszanowaniu podstawowych praw jednostki. Unia Europejska - jak stwierdziłam już kilka lat temu, aktywnie promuje politykę zwalczania handlu kobietami i dziećmi dla celów prostytucji czy pornografii, a tym samym poszanowania ich praw, gwarantowanych przez normy międzynarodowe. Przedstawiając unormowania unijne mające za cel zwalczanie handlu kobietami i dziećmi, zwróciłam uwagę na konieczność wypracowania ujednoliconej polityki kryminalnej. Na podstawie swoich badań, w konkluzji stwierdziłam, że w walce z handlem ludźmi, a w szczególności kobietami i dziećmi – Unia Europejska przyjęła kierunek multidyscyplinarny i trans-filarowy. Zazaczyłam, że “promuje się aktywną politykę państw, która zmierza do wzmocnienia zakazu handlu kobietami i dziećmi, w tym ochrony i integracji społecznej ofiar, na poziomie Unii, a także regionalnym czy międzynarodowym. Uznaje się, że handlarze kobietami i dziećmi będą nadal korzystali z luk prawnych, jeśli współpraca państw nie zostanie wzmocniona. Dlatego należy dążyć do intensyfikacji tej współpracy oraz zbliżania ustawodawstwa krajowego państw, co ma w konsekwencji prowadzić do ujednolicenia polityki kryminalnej na poziomie regionalnym i międzynarodowym” („*Unia Europejska wobec handlu kobietami i dziećmi*”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 7/2006, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s. 3-6. „*Ochrona praw dziecka i kobiet w ustawodawstwie UE – problem przemocy i handlu żywym towarem we współczesnej Europie*”, w: Mniejszości i jednostki słabsze w wielokulturowym społeczeństwie Europy, pod red. G.Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Materiały VI Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka, Lecce, 29-30 maja 2006, Olsztyn – Bari 2008. *Deboli e indifesi nella societa multiculturale europea*, a cura di G. Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Olsztyn-Bari 2008. *Atti della VI Conferenza Internazionale dei Diritti dell' Uomo Lecce*, 29-30 Maggio 2006, s. 501-510).

W moich badaniach podejmując temat stopniowego "uwspólnotowiania" prawa karnego państw członkowskich Unii Europejskiej, staram się także odpowiedzieć na pytanie: Czy współpraca sądowa państw Unii w sprawach karnych ma obejmować formy uznane dotychczas za tradycyjne? Czy raczej należy dążyć do stworzenia nowego "unijnego modelu", funkcjonującego na bazie wspólnej procedury karnej? Na podstawie analizy dorobku prawnego Unii Europejskiej doszłam do wniosku, że bliższa wydaje się druga opcja. Przy czym, pojawia się tutaj kwestia w oparciu, o jakie instytucje i zasady, taki model miałby w przyszłości funkcjonować. Szczególne znaczenie w procesie tworzenia wspólnej procedury karnej należy przypisać zasadzie wzajemnego uznawania. Jak zaznaczam w przypadku wzajemnego uznawania przedmiotem współpracy państw jest akceptacja zagranicznej decyzji, tak jakby została wydana przez krajowy organ sądowy. W związku z czym, poddaje się na przykład pod dyskusję, czy można przyjąć wszelkie konsekwencje systemu wzajemnego uznawania w czystej jego formie, zwłaszcza mając na uwadze ochronę podstawowych praw jednostki? Czy możemy przyjmować do wykonania zagraniczne decyzje przy znacznych różnicach krajowych systemów prawnych w państwach członkowskich Unii Europejskiej? Czy i jakie należałoby przyjąć ograniczenia w odniesieniu do zasady wzajemnego uznawania? Moje badania wykazały, że występujące różnice w systemach prawnych prawa karnego materialnego nie powinny stanowić przeszkody do wzajemnego uznawania decyzji i orzeczeń sądowych. Należy także dążyć do wyeliminowania konfliktu w przedmiocie jurysdykcji pomiędzy państwami członkowskimi poprzez np. przestrzeganie zasady *non bis in idem* („*Zasada Ne bis In idem w Prawie Karnym Unii Europejskiej*”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 11-12/2004, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s.4-5. „*Rozwój współpracy sądowej w sprawach karnych państw Unii Europejskiej*, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 10/2004, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s. 7-9. „*Pomoc prawna państw Unii Europejskiej w sprawach karnych*”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 5/2005, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich s.3-7). Przesłanką, na której opierać się ma wspólna procedura karna kształtowana na zasadzie wzajemnego uznawania, staje się zatem wzajemne zaufanie krajowych organów państw członkowskich do ich systemów prawnych. Dla sprawnego funkcjonowania tejże zasady niezbędne

jest pełne zaufanie i solidarność, podobnie jak w modelu federalnym. Ponadto, należy dążyć do wzmocnienia ochrony praw jednostki w postępowaniach karnych o wymiarze transnarodowym. Chodzi tutaj nie tylko o przyjęcie ujednoczonych gwarancji procesowych przysługujących podejrzanemu czy oskarżonemu w procesie karnym, ale należy dążyć do wzmocnienia pozycji pokrzywdzonego. W przedmiocie wprowadzenia ograniczeń, co do stosowania zasady wzajemnego uznawania moje badania doprowadziły mnie do wniosku, że należy uwzględnić, w szczególności przestrzeganie praw człowieka, jako przesłankę dla utrzymania rzetelności procesu karnego.

W postępowaniach karnych o charakterze transnarodowym ważnym elementem jest także uzyskiwanie informacji o prawie obcym. "(„*Idea Wspólnej Procedury Karnej w Unii Europejskiej*”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 1/2009, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s. 3-5). W uwagach końcowych mojego opracowania na temat wspólnej procedury karnej podałam, że ”w postępowaniu karnym XXI wieku można zauważyć wyraźny wpływ prawa unijnego na krajowe systemy prawne państw członkowskich. Prawo to przenika w coraz większym stopniu do ustawodawstwa krajowego państw członkowskich, tworząc wspólny obszar prawny. Tradycyjne formy współpracy państw w sprawach karnych zastępuje się nowymi rozwiązaniami prawnymi bądź dotychczasowe procedury podlegają znacznemu uproszczeniu. Zaznacza się ściślejsza integracja państw Unii Europejskiej w sprawach karnych, która kształtuje wspólny model postępowania karnego. To co, jeszcze kilkanaście lat temu mogło wydawać się nie realną ideą, w dobie dzisiejszej przybiera wymiar ponadnarodowy. Wskutek czego, częściej też pojawia się już w literaturze przedmiotu pojęcie 'europejskiej procedury karnej' ” (s.4-5). W moich badaniach nad ujednoczaniem przestrzeni prawnej znaczące miejsce przypisałam “dialogowi sądowemu” („*Miejsce sądów krajowych w systemie sądowym Unii Europejskiej*”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 3-4 2009, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s. 3-6). Kontynuując swoje rozważania nad problemem wpływu prawa Unii Europejskiej na krajowe prawo karne argumentuję, że europeizacja (inaczej internacjonalizacja w sensie regionalnym Europy) prawa i postępowania karnego w obszarze Unii Europejskiej nakłada na krajowego ustawodawcę nowe zobowiązania oraz ma wpływ na wykładnię prawa stosowaną przez krajowych sędziów oraz prokuratorów. Albowiem, przepisy krajowe wprowadzane na mocy dyrektyw (czy decyzji ramowej - stosownie do dawnego trzeciego filaru) należy interpretować w świetle ich brzmienia i celu. („*Wpływ prawa Unii Europejskiej na krajowe prawo karne*”, w: *Prawo międzynarodowe, europejskie i krajowe – granice i wspólne obszary*, Księga Jubileuszowa dedykowana Profesor Genowefie Grabowskiej, pod red. B. Mikołajczyk, J. Nowakowskiej-Małuseckiej, Katowice 2009, s.11-32. Recenzent: prof. dr hab. Roman Wieruszewski). Jak wywodzę w swoim opracowaniu “na podstawie przytoczonej analizy porównawczej dorobku prawnego Unii Europejskiej można stwierdzić, że rola Trybunału Sprawiedliwości oraz prawodawstwa unijnego w dziedzinie prawa karnego ulega wzmocnieniu. Normy unijne w dziedzinie prawa i postępowania karnego podlegają implementacji do systemów prawnych państw członkowskich bądź mają być bezpośrednio stosowane przez krajowe organy wymiaru sprawiedliwości (zwłaszcza zasady ustalone w drodze orzeczeń wstępnych Trybunału Sprawiedliwości). Studia prawno-porównawcze dorobku prawnego Unii Europejskiej wskazują na znaczący postęp, jaki dokonuje się w dziedzinie współpracy państw członkowskich w sprawach karnych. Unia Europejska konsekwentnie zmierza w kierunku ujednoczonej przestrzeni prawnej w sprawach karnych przez harmonizację i unifikację krajowych systemów prawa karnego w państwach członkowskich. W tym długoterminowym procesie pozostawia się jednak miejsce dla poszanowania praw podstawowych jednostki oraz różnych systemów i tradycji prawnych państw członkowskich Unii” (s. 31-32). W swoich uwagach dotyczących postępowań karnych ze stosunków międzynarodowych zauważam, że niezwykle ważne jest zapewnienie zgodności zasad krajowego postępowania karnego w państwach Unii z postanowieniami EKPC oraz KPP Unii Europejskiej. Generalnie mówiąc, obszar prawny Unii w zakresie współpracy państw członkowskich w sprawach karnych powinien być tworzony z poszanowaniem podstawowych praw człowieka, przy czym

zapewnienie ochrony tych praw pozostawia się kompetencji sądów krajowych (s. 32.). Por.: „*Prawa pokrzywdzonego w świetle norm europejskich a uregulowania krajowe*”, w: Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe, red. T. Cielecki, J. Banach-Gutierrez, A. Suchorska, Szczytno 2008, s. 50-60 (Recenzent: prof. dr hab. Janina Czapska). *Europejska Konwencja Praw Człowieka wobec Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości Unii Europejskiej*, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 7/2009, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich s. 3-7.

Chciałabym w tym miejscu zaznaczyć, że mój wniosek o finansowanie projektu badawczego – habilitacyjnego pod tytułem: „*Prawo karne Unii Europejskiej – aspekty proceduralne*”, jako kierownika, który został złożony za pośrednictwem kierownika jednostki Prorektora ds. Nauki i Polityki Finansowej UO do Komitetu Badań Naukowych - Ministerstwo Nauki i Informatyzacji otrzymał w 2006r. recenzję pozytywną. Już wówczas podniosłam w jego opisie, że należałoby nakreślić i ocenić kierunek rozwoju prawa karnego Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm dotyczących postępowania karnego. Za cel projektu przyjąłabym nakreślenie problemu europeizacji procesu karnego, czyli wpływu prawa unijnego na kształt procedury karnej państw członkowskich Unii Europejskiej i stopniowe wyodrębnianie się europejskiego modelu współpracy sądowej w sprawach karnych. W opisie zgłoszonego przeze mnie projektu podkreśliłam, że prawo karne Unii Europejskiej jest stosunkowo nową dziedziną, która wymaga bliższego poznania i propagowania badań w polskim środowisku prawniczym. Dodając, że przemawiają za tym względy nie tylko naukowe, ale też praktyczne z uwagi na coraz liczniejsze wprowadzanie zmian do kodeksu postępowania karnego w oparciu o prawo unijne. Podjęcie proponowanego tematu, który nadal jest moim obszarem badawczym można uzasadnić faktem - jak podałam w swoim wniosku, „iż prawo karne Unii Europejskiej jest dziedziną, która dopiero od niedawna zaczyna być przedmiotem intensywnych badań w państwach Unii. Przy czym, polskie publikacje są raczej fragmentaryczne, nie ma całościowego ujęcia tematu. Istotna jest głębsza analiza prawa karnego Unii Europejskiej oraz praktyki państw dla zrozumienia mechanizmu powstawania i funkcjonowania wybranych uregulowań prawnych”. Pomimo nie otrzymania środków na sfinansowanie mojego projektu przez KBN z uwagi na ograniczony budżet, mając wysoką pozycję w rankingu - kontynuowałam swoje prace badawcze, uzyskując finansowanie w/w projektu z innych źródeł krajowych (środki z badań statutowych, Katedra Prawa Karnego, WPiA Uniwersytetu Opolskiego) i międzynarodowych (zagraniczne stypendia naukowe).

Efekty moich badań naukowych w zakresie prawa karnego Unii Europejskiej oraz współpracy z wybitnymi naukowcami zagranicznymi, przedstawiłam w formie licznych referatów, komunikatów oraz publikacji w Polsce oraz za granicą, w tym w mojej pracy monograficznej pt. „*Europejski wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych: w kierunku ponadnarodowego systemu sui generis?* IWEP Warszawa 2011, s. 394. Recenzent wydawniczy: prof. dr hab. Eleonora Zielińska. (Recenzja prof. dr hab. Stanisława Hoca, opublikowana w czasopiśmie „Ius Novum” 4/2011, wyd. Uczelnia Łazarskiego, Warszawa 2011, s.149-158). Moje badania w zakresie współpracy policyjnej oraz sądowej w sprawach karnych państw Unii Europejskiej w naturalny sposób doprowadziły mnie do skupienia się na ponadnarodowej integracji w sprawach karnych. Problematyka ponadnarodowej integracji w sprawach karnych, powiązana z procesem globalizacji stanowi nowy problem badawczy zarówno w nauce światowej, jak i ogólnokrajowej. Tematyka ta stanowi trzeci, a zarazem mój najbardziej aktualny nurt zainteresowań badawczych.

W toku moich badań nad pogłębiającą się integracją państw regionu Europy zrodziło się zasadnicze pytanie: *quo vadis*, europejski wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych XXI wieku? Na podstawie dokonanej analizy i studiów porównawczych można wnioskować - jak stwierdziłam w swojej monografii, że integracja europejska prowadzi w sposób sukcesywny do wyodrębnienia się europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, jako systemu ponadnarodowego *sui generis*. Miejsce priorytetowe w tej ponadnarodowej integracji w sprawach karnych należałoby przypisać środkom ochrony prawnej (w rozumieniu gwarancji procesowych) i skutecznej kontroli

sądowej w celu ich wykonywania. Osiągnięciu tego celu sprzyjałoby opracowanie bardziej spójnego systemu prawa karnego procesowego, który obowiązywałby we wspólnej "europejskiej przestrzeni prawnej" państw członkowskich Unii (s.297).

Monografia pt. "Europejski wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych: w kierunku ponadnarodowego systemu *sui generis*?" składa się z pięciu rozdziałów, które dotyczą odpowiednio etapów rozwoju współpracy sądowej w sprawach karnych w 'zintegrowanej Europie', europejskiego "dialogu sądowego" w PWBIS Unii Europejskiej, pojęcia prawa karnego europejskiego oraz idei kodyfikacji jego norm, postępowania karnego transnarodowego, modelu wnioskowego oraz koncepcji wzajemnego uznawania we współpracy państw Unii w sprawach karnych. W monografii tej podniosłam między innymi, że coraz częściej w literaturze przedmiotu występuje termin nie tylko prawo karne europejskie (inaczej europejskie prawo karne), ale też autorzy posługują się terminem prawo karne Unii Europejskiej. Na podstawie moich badań komparatystycznych stwierdziłam, że prawo karne Unii Europejskiej można scharakteryzować - jako wyodrębniający się stopniowo nowy reżim prawny, obowiązujący państwa członkowskie tej organizacji. W swojej pracy zaznaczyłam w konkluzjach, np. że " w świetle studiów porównawczych można zauważyć wzrastającą rolę prawa karnego europejskiego, jako odzwierciedlenie europejskiej tożsamości. Prawo karne europejskie staje się wyrazem jedności państw regionu Europy, ale bez znoszenia tak istotnej wartości, jaką jest ich różnorodność prawna i kulturowa. Nadal zakłada się istnienie pluralizmu" (str. 297). W monografii tej zwróciłam uwagę na postępującą konsekwentnie integrację normatywną oraz instytucjonalną w ramach Unii Europejskiej, wywodząc że (1) integracja normatywna prowadzi do zmian w prawie krajowym państw członkowskich, (2) integracja instytucjonalna tworzy europejski organ wspólny dla wszystkich państw członkowskich. W świetle, czego argumentuję, iż zachodzi proces kształtowania się europejskiego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, jako ponadnarodowego systemu *sui generis*. Unia Europejska rozwija swój własny model współpracy państw w sprawach karnych, jednakże według Autorki na tym etapie zaznacza się brak dostatecznych podstaw teoretyczno-prawnych.

Podkreśliłam, że mając na względzie postępującą dynamicznie ponadnarodową integrację w sprawach karnych państw Unii Europejskiej, wydaje się, że powinien być ustanowiony taki ponadnarodowy system *sui generis*, który zapewniłby nie tylko bezpieczeństwo obywateli Europy wobec różnych form przestępczości, lecz także jak najskuteczniejszą ochronę ich praw podstawowych. W mojej pracy monograficznej stwierdziłam również, że ustanowienie Europy bez granic wewnętrznych ma zasadniczy wpływ na prawo karne materialne i prawo karne procesowe państw tego regionu. Ponadnarodowa integracja w sprawach karnych w obecnej fazie rozwoju wykazuje tendencje do ukonstytuowania się europejskiego wymiaru sprawiedliwości *in statu nascendi* w ramach zglobalizowanego wymiaru sprawiedliwości o charakterze uniwersalnym. Moje badania wskazują, że współpraca sądowa w sprawach karnych w 'zintegrowanej Europie' w drodze wielu przemian przybiera charakter podsystemu w tworzonym przez społeczność międzynarodową globalnym systemie prawnym. Wprowadzam także taką terminologię, jak globalny system wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, który na podstawie dokonanej przeze mnie analizy obejmuje międzynarodowe sądownictwo karne (Międzynarodowy Trybunał Karny, międzynarodowe/umiędzynarodowione trybunały i sądy karne powołane *ad hoc*), podczas gdy pojęcie globalnego wymiaru sprawiedliwości posiada zasięg szerszy, gdyż odnosi się do całości międzynarodowego sądownictwa. Przeprowadzona analiza pozwala na stwierdzenie, że globalny system wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych tworzony jest w oparciu o międzynarodowe normy prawne o charakterze uniwersalnym, z których część przybiera status norm *jus cogens* i *erga omnes*. Ramy funkcjonowania tego systemu są wyznaczane przez normy dotyczące międzynarodowej ochrony praw człowieka. Co więcej, międzynarodowe sądownictwo karne wzmacnia ogólnosiwiatową współpracę państw w zwalczaniu najcięższych przestępstw (zbrodni międzynarodowych) i przyczynia się do rozwoju międzynarodowej procedury karnej, a w szczególności standardów rzetelnego procesu karnego. Takie podejście wpływa na prawo krajowe państw w konsekwencji, czego dochodzi do jego internacjonalizacji. Zachodzące zjawisko ponadnarodowej integracji w sprawach karnych rozpatruję w kontekście procesów globalizacyjnych. Z tej perspektywy nasuwa się dyskusyjne pytanie o kierunek rozwoju systemów wymiaru sprawiedliwości na poziomach krajowym, międzynarodowym i ponadnarodowym. Przedmiotowa kwestia powiązana jest ściśle z erą globalizacji XXI wieku.

Zagadnienie prawa karnego Unii Europejskiej poruszyłam również w mojej publikacji zatytułowanej „Przyszłość prawa karnego Unii Europejskiej: od współpracy międzyrządowej do transeuropejskiego procesu karnego”, w: *Przyszłość polskiego prawa karnego – alternatywne reakcje na przestępstwo*, pod red. S. Pikulskiego, W. Cieślaka, M. Romańczuk-Grąckiej, Wyd. „Elset” Olsztyn 2015, s. 17-30 (Recenzent: prof. dr hab. Jarosław Warylewski). W pracy tej argumentuję, że krajowe prawo karne materialne i procesowe jest uzupełniane ponadnarodowym prawem unijnym. W konkluzjach stwierdzam, że prawo karne UE w obecnej fazie rozwoju należałoby rozważać w kategoriach wyodrębniającego się nowego reżimu prawnego, co ma istotny wpływ na prawo krajowe państw

członkowskich. Dalej podaję, że „po pierwsze, prawo karne UE można rozpatrywać z perspektywy dwóch zasadniczych kwestii, a mianowicie (1) przejścia od tradycyjnej międzyrządowej czy międzynarodowej współpracy państw w sprawach karnych do poziomu ponadnarodowej integracji oraz (2) ujednoczenia prawa karnego w unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości *versus* utrzymania różnorodności krajowych przepisów czy uregulowań prawnych. Po drugie, szczególną uwagę należy zwrócić na zjawisko postępującej globalizacji, która dotyka też sfery prawa karnego.[...] Mając na uwadze przyszłość prawa karnego UE, należy podkreślić doniosłą rolę zasady wzajemnego uznawania oraz harmonizacji norm prawa karnego państw członkowskich. W tworzeniu prawa karnego UE, jako stosunkowo nowego reżimu prawnego, należy kierować się aksjologicznymi wartościami integracji europejskiej.

Po trzecie, wizja dalszej integracji w sprawach karnych państw UE pozwala domniemywać, że wkrótce zostanie powołane Biuro Prokuratury Europejskiej, a następnie można oczekiwać powstania europejskiego kodeksu karnego czy nawet ustanowienia Europejskiego Sądu Karnego (specjalna izba przy Trybunale Sprawiedliwości). Tym bardziej, że z perspektywy ostatnich dwudziestu lat dają się zauważyć istotne zmiany w kierunkach rozwoju prawa karnego w Europie. Wskutek integracji doszło bowiem do rozszerzenia kompetencji UE nawet na tak wrażliwą dziedzinę, jak prawo karne. Takie zjawisko ma wpływ nie tylko na kształt prawa karnego materialnego państw członkowskich UE, ale również na normy o charakterze procesowym, w wyniku czego rysuje się coraz wyraźniej transeuropejski proces karny.

Po czwarte, w oparciu o bogatą literaturę przedmiotu można faktycznie zgodzić się z tezą, że po wejściu w życie traktatu lizbońskiego (w grudniu 2009 r.) integracja europejska w sprawach karnych nabrała nowego wymiaru. Zwłaszcza pełna implementacja zasady wzajemnego uznawania we wszystkich obszarach współpracy w sprawach karnych doprowadziła do sytuacji, w której państwa członkowskie wykonują decyzje wydane w innym państwie członkowskim (np. europejski nakaz aresztowania). Przyjmowane kolejno strategie państw UE wskazują, że wspólne zwalczanie działalności przestępczej powinno być priorytetem spójnej polityki kryminalnej.

Po piąte, należy wyróżnić zasadnicze elementy wyodrębniającego się nowego reżimu prawa karnego UE, a mianowicie:

- główne metody jego rozwoju, które odzwierciedlają ponadnarodowy charakter prawa karnego i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, tj. wzajemne uznawanie oraz zbliżanie czy harmonizacja krajowych przepisów – art. 82 TFUE [...];

- podstawy prawne dla podejmowania działań legislacyjnych w zakresie zwalczania poważnej przestępczości o charakterze transgranicznej – art. 83 § 1 i 2 TFUE [...].

Zgodnie z powyższym dyrektywy, jako instrumenty prawne UE, mogą ustanawiać normy minimalne dotyczące zarówno aspektów postępowania karnego, jak i określania przestępstw oraz kar w danej dziedzinie.

Podsumowując, w kontekście rozważań nad przyszłością prawa karnego UE można mówić o schyłku epoki charakteryzującej się nadrzędnością prawa krajowego. Jest to w istocie logiczna konsekwencja wyraźnie postępującej ery globalizacji XXI w., nawet w sferze wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, która umniejsza znaczenie klasycznej zasady terytorialności. Zasada terytorialności, charakterystyczna dla prawa karnego krajowego państw, ustępuje stopniowo miejsca zasadzie globalności”(s.29-30).

Prawo karne Unii Europejskiej jest także przedmiotem rozważań teoretyczno-prawnych, które podejmowałam w innych publikacjach mojego autorstwa, w tym na przykład języku angielskim w pracy : Christopher Harding & Joanna B. Banach-Gutierrez, „*EU criminal law and the protection of human rights: the emerging interface*”, w: *Europe of Founding Fathers: Investments in common*

future, pod red. M. Sitek, G. Dammacco, A. Ukleja, M. Wójcicka, Olsztyn 2013, s. 101-112 (Recenzeci: prof. dr hab. Szmulik, prof. dr hab. Igor Paluš). W mojej ostatniej pracy pt. „*Supranational Integration in Criminal Matters within the European Union: What could the Future Bring?*” (J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding (Eds.), „*EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods*”, Routledge 2016, s. 296) przedstawiam ewolucję współpracy w sprawach karnych w ramach UE. Badania wskazują na zachodzący proces ponadnarodowej integracji normatywnej oraz instytucjonalnej. Ten długoterminowy proces zmierza konsekwentnie do ustanowienia bardziej zgodnego i spójnego europejskiego (EU) wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, jako ponadnarodowego systemu *sui generis*. Podejmowane działania mają wpływ na krajowe porządki prawne państw UE. Pomimo, przenikania elementów doktryny nadrzędności (*supremacy doctrine*), pozostawia się jednak miejsce dla europejskiej tożsamości oraz prawnego pluralizmu prawa krajowego państw. Wszelkie działania na szczeblu UE prowadzą w sposób stopniowy do tworzenia PWBiS dla obywateli Europy. Proces ewolucji współpracy sądowej w sprawach karnych państw UE przedstawiam w oparciu o studia porównawcze postanowień Traktatu z Maastricht, Traktatu Amsterdamskiego, Traktatu z Nicejskiego oraz Traktatu z Lizbony. Odwołuję się także do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE. W świetle badań można przyjąć, że następuje dynamiczny rozwój prawa karnego UE, które na obecnym etapie można rozpatrywać w kategoriach nowego, wyodrębniającego się reżimu prawnego. Prawo karne UE w dużym stopniu wpływa na uregulowania krajowe w państwach członkowskich. Zauważam także między innymi, że w kreowaniu prawa karnego UE należy mieć na względzie aksjologiczne wartości integracji europejskiej. Prawo karne UE jest wytworem epoki, którą cechuje schyłek nadrzędności prawa krajowego państw. W tym kontekście zasada terytorialności tak charakterystyczna dla krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości stopniowo jest zastępowana zasadą europejskiej terytorialności. Jest to logiczny efekt postępującej w XXI wieku globalizacji. Procesy globalizacyjne mają duży wpływ na prawo krajowe państw. Rozwój prawa karnego UE w obecnej fazie wykazuje jednak tendencje bardziej do utrzymania różnorodności, aniżeli jedności. Pełny wykaz publikacji w załączniku nr 3.

Wśród moich publikacji znaczące miejsce zajmują recenzje zagranicznych prac monograficznych, które odnoszą się do zagadnień prawa karnego z perspektywy integracji europejskiej:

1. Karen Reid, „*A Practitioner’s Guide to the European Convention on Human Rights*”, Sweet&Maxwell Ltd., Second ed., 2004, s.648, „Państwo i Prawo” nr 1/2006, s. 109-110.
2. Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Modern Studies in European Law*”, Oxford – Portland Oregon 2007, s.218, International Journal of Refugee Law (IJRL), nr 7, Oxford University Press 2007, s. 767-771.
3. Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union*”, Modern Studies in European Law, Oxford – Portland Oregon 2007, s. 218, „Państwo i Prawo” nr 1/2008.
4. Kimmo Nuotio (Ed.) „*Europe in Search of „Meaninig and Purpose”*”, Helsinki 2004, „Państwo i Prawo” nr 2/2007, s. 122-123.
5. Kimmo Nuotio (Ed.) „*Festschrift in Honour of Raimo Lahti*”, Forum Iuris- Faculty of the Law University of Helsinki, 2007, „Państwo i Prawo” nr 4/ 2009, s. 121-123.
6. Stefano Maffei. *The European Right to Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses*. Groningen: Europa Law Publishing, 2006. Pp. 276. \$112.00. ISBN: 9076871647. *Global and European Books Review Program – New York* <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500>

Czwarty nurt moich badań naukowych stanowi prawo karne międzynarodowe. Chciałabym w tym miejscu zaznaczyć, że jestem autorką kilku publikacji z tego zakresu.

W publikacji pt. „*Prawo karne międzynarodowe – pojęcie i przedmiot regulacji*” (w: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego., tom XVI, A UW No 2654, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2004, s. 11-43) poddałam pod dyskusję takie kwestie jak pojęcie i cechy prawa karnego międzynarodowego, rodzaje przestępstw międzynarodowych, odpowiedzialność karną jednostki za popełnione przestępstwa międzynarodowe. W pracy tej na wstępie zaznaczyłam, że niektórzy autorzy zadają retoryczne pytanie, czy możemy mówić aktualnie o istnieniu prawa karnego międzynarodowego? W swojej argumentacji nie tylko nad istnieniem, ale też mając na względzie niezwykle szybki rozwój tej nowej dyscypliny naukowej odniosłam się do doktryny krajowej oraz

światowej. W przedmiocie samej definicji zwróciłam uwagę, że można dokonać rozróżnienia prawa karnego międzynarodowego w dwóch znaczeniach :

a) w płaszczyźnie horyzontalnej prawo to ma oznacza międzynarodową współpracę państw celem wykonywania norm prawa karnego krajowego, często też nazywane jest w literaturze przedmiotu prawem karnym transnarodowym (transnational criminal law);

b) w płaszczyźnie wertykalnej prawo to obejmuje współpracę państw w zakresie ścigania i karania osób, które naruszają normy porządku międzynarodowego uznane przez prawo zwyczajowe bądź traktatowe za *delicta iuris gentium*. Współpraca ta dotyczy kwestii związanych z jurysdykcją międzynarodowych trybunałów karnych i prac nad kodyfikacją prawa karnego międzynarodowego. Zauważyłam także, iż w piśmiennictwie krajowym występuje zróżnicowana terminologia, przy czym autorzy nie byli zgodni co do definicji; mieli niejednolite poglądy odnośnie zakresu pojęcia. Posługując się terminem prawo karne międzynarodowe przychyliłam się w swoich rozważaniach do zdania Lecha Gardockiego, który w swojej pracy “ *O pojęciu prawa karnego międzynarodowego*” (PiP 1984r., nr 3, s. 76-80) prawo to zaliczył do tzw. kompleksowych gałęzi prawa, stwierdzając że zajmowanie się tą gałęzią wymaga jednocześnie znajomości zagadnień prawa karnego, jak i prawa międzynarodowego publicznego. W podsumowaniu wraziłam między innymi opinię, że jednym z sukcesów jest uznanie przez społeczność międzynarodową 25 rodzajów przestępstw międzynarodowych, w tym agresji, ludobójstwa, przestępstw przeciwko ludzkości oraz przestępstw wojennych jako *jus cogens*. “Triumfem” jest również powołanie Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) w Hadze. Ponadto, stwierdziłam że prawo karne międzynarodowe nie posiada tak konsekwentnej i zwartej całości przepisów, jak ustawodawstwo wewnętrzne państw. Dotychczas nie został przyjęty międzynarodowy kodeks karny, który składałby się z przepisów części ogólnej i szczególnej, przepisów dotyczących zasad proceduralnych oraz wykonywania sankcji karnych na wzór kodeksów krajowych. Być może jest to kolejne wyzwanie stojące przed społecznością międzynarodową. To, czy dany czyn można uznać za przestępstwo międzynarodowe wynika z traktatów międzynarodowych oraz norm prawa zwyczajowego. A nadto, podniosłam że definicje i elementy składowe tych przestępstw często nie są dość wyraźnie sprecyzowane. Pewne zastrzeżenia budzi też zgodność prawa karnego międzynarodowego z zasadą legalizmu. Tak było zwłaszcza z sądzeniem zbrodniarzy wojennych w procesie norymberskim i tokijskim. W odniesieniu do wykonywania norm prawa karnego międzynarodowego poprzez tzw. system pośredni (*indirect enforcement system* – sankcje karne wymierza organ krajowy) zależy to od dobrej woli i współpracy zainteresowanych państw, które mają obowiązek działać zgodnie z maksymą *aut dedere, aut judicare*. Z kolei tzw. system bezpośredni (*direct enforcement system* – sankcje karne wymierza organ międzynarodowy) znalazł wyraz w procesie norymberskim, tokijskim oraz w toczących się procesach np. przed MTKJ, MTKR, MTK. Osiągnięcie skuteczności ścigania i pociągnięcie jednostki do odpowiedzialności karnej przed międzynarodowymi trybunałami karnymi za popełnione zbrodnie jest uzależnione od ścisłej współpracy państw. W konkluzjach zaznaczyłam również że, prawo karne międzynarodowe wykazuje wiele niedoskonałości w porównaniu z krajowymi kodyfikacjami karnymi. Jest to dziedzina naukowa, która powstała z konieczności i rozwija się w drodze praktyki państw – dlatego główną cechą – zdaniem M.Ch. Bassiouniego- jest pragmatyczna zgodność (s. 40-43).

W kolejnej publikacji pt., „*Problem odpowiedzialności jednostki za pogwałcenie norm międzynarodowego prawa wojennego*” (w: Opolskie Studia Administracyjno-Prawne, red. W. Kaczorowski, S.L. Stadniczeńko, tom III, wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2006, s. 69-84) poruszyłam następujące kwestie: międzynarodowe prawo humanitarne – pojęcie i źródła, wymiar kary za zbrodnie międzynarodowe, odpowiedzialność zbrodniarzy wojennych po pierwszej i drugiej wojnie światowej, rozwój międzynarodowego sądownictwa karnego. Już we wstępie stwierdziłam, że mimo przyjęcia znacznej liczby dokumentów w zakresie ochrony praw człowieka, w tym dotyczących ofiar wojny (zasada humanitaryzmu), często dochodzi do poważnych naruszeń norm międzynarodowych. Świadczy o tym chociażby wojna w Iraku, która pochłania wiele istnień ludzkich, w tym kobiety i dzieci. Niestety, zdarza się też tak, że winni popełnianych zbrodni unikają zasłużonej kary. W celu realizacji przestrzegania norm prawa międzynarodowego niezbędna jest bliska współpraca państw oraz organizacji międzynarodowych. Nie sposób przecież zapomnieć o zbrodniach ludobójstwa dokonanych w Kambodży, Bośni czy Ruandzie. Nie można też pozostawać biernym wobec łamania praw człowieka zarówno w czasie konfliktów zbrojnych, jak i w czasie pokoju w wielu państwach

świata (s. 69-70). Dalej w kontekście międzynarodowego prawa humanitarnego zazaczyłam, że "poszanowanie oraz upowszechnianie znajomości tego prawa stanowi bardzo ważny problem w dzisiejszej społeczności międzynarodowej. Często okazuje się, że międzynarodowy wymiar sprawiedliwości jest mało skuteczny i nie dochodzi do ukarania osób winnych popełnienia zbrodni wojennych. Wynika to głównie ze złej woli polityków, dowódców wojskowych i pojedynczych żołnierzy oraz z nieznajomości norm międzynarodowego prawa humanitarnego wśród osób odpowiedzialnych za jego stosowanie. W przedmiocie przestępstw wojennych przyjęto aż 71 dokumentów międzynarodowych w latach 1854-1998 i 35 dokumentów o charakterze pomocniczym w latach 1868-1996. Do tej kategorii przestępstw stosuje się również prawo zwyczajowe" (s. 70-71). Omawiając rozwój międzynarodowego sądownictwa karnego przyjąłam stanowisko, że ponad pięćdziesiąt lat temu Trybunał Norymberski ustanowił koncepcję odpowiedzialności karnej jednostki za najcięższe zbrodnie międzynarodowe. Mimo to w drugiej połowie XX w. doszło do brutalnych wojen domowych i konfliktów zbrojnych z pogwałceniem praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego. Społeczność międzynarodowa w celu pociągnięcia do odpowiedzialności winnych za popełnione zbrodnie podejmuje wiele działań dla ich ukarania przez wzmocnienie współpracy między państwami, powołanie trybunałów ad hoc oraz utworzenie MTKJ" (s. 79). Przytoczyłam w tym miejscu za przykłady: 1. Trybunał Tokijski (2000r.) dla zbrodni popełnionych wobec kobiet w czasie drugiej wojny światowej tzw. Trybunał Narodów (ponad 200 000 kobiet, w tym dziewczęta 12-13 letnie było zmuszanych do świadczenia usług seksualnych dla armii japońskiej. Były one pozbawione dostatecznej ilości wody, pożywienia, opieki medycznej, poddawane torturom, przymusowej aborcji, sterylizacji, bite i poniżane w tzw. stacjach – *comfort stations* przez żołnierzy armii japońskiej, którzy za swoje czyny nie zostali pociągnięci do odpowiedzialności. Według rządu Japonii tego typu przemoc wobec kobiet do 1945r. nie podlegała karze. Natomiast prokuratorzy zajęli stanowisko, że przestępstwa tego rodzaju powinny być ścigane przez powojenne trybunały. Przy czym, "wyrok w tej sprawie ogłoszono w grudniu 2001r. w Hadze. Stwierdzono w nim, że Japonia pogwałciła zarówno zobowiązania traktatowe, jak i międzynarodowe prawo zwyczajowe". Uznano, że *comfort stations* stanowiły integralny element wojny agresywnej prowadzonej przez Japonię w regionie Azji oraz Pacyfiku) - "ten historyczny wyrok przerwał ponad 55 lat ciszy o gwałtach dokonywanych systematycznie przez armię japońską" (s. 80-81). 2. Trybunał Kambodżański; 3. Specjalny Trybunał dla Sierra Leone; 4. Trybunał dla Timoru Wschodniego. Podsumowując wyraziłam pogląd, że "zasada humanitaryzmu w prawie wojennym nie jest praktycznie realizowana, chociaż istnieją liczne dokumenty międzynarodowe. Natomiast winni popełnionych zbrodni często unikają zasłużonej kary. Wynika to m.in. z niedoskonałości międzynarodowego sądownictwa karnego i z braku skutecznej współpracy między państwami"(s.84).

Chciałabym w tym miejscu przywołać moją kolejną publikację, a mianowicie "*Prawo do rzetelnego procesu karnego w międzynarodowym prawie karnym – sprawa S. Milosevica*" (w: Studia Prawne, tom 2-3 (30-31) 2007, Wyd. KUL, Lublin 2007. s.7-20), która odzwierciedla moje doświadczenie teoretyczno-praktyczne zdobyte podczas pracy w Biurze Prokuratora MTKJ nad formułowaniem uzasadnienia aktu oskarżenia w sprawie przeciwko S. Milosevicowi. W moich uwagach wprowadzających napisałam, że "w ostatnim czasie obserwuje się wzrost "kryminalizacji" prawa międzynarodowego i umocnienie zasady indywidualnej odpowiedzialności karnej jednostki za czyny stanowiące poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego. Współczesne międzynarodowe trybunały karne w celu zapewnienia rzetelności postępowania przestrzegają wszelkich zasad ustanowionych zgodnie z normami międzynarodowymi np. prawa do bezstronnego i niezawisłego sądu, prawa publiczności postępowania (zasada jawności), domniemania niewinności, *non bis in idem*, prawa do informacji, prawa do obrony, prawa do nieodpłatnego tłumacza, prawa do aktywnego udziału w postępowaniu dowodowym. Stosuje się zasady wynikające z podstawowych dokumentów w zakresie międzynarodowej ochrony praw człowieka [...]. Społeczność międzynarodowa już dawno zdecydowała o przyznaniu wszelkich gwarancji procesowych jednostce, które są niezbędne dla zachowania rzetelności w postępowaniu karnym. Powyższe normy odpowiadające wymaganiom międzynarodowym zostały uwzględnione w postępowaniu przed MTKJ.[...] MTKJ dokłada należytego wysiłku, aby prowadzone postępowania karne spełniały warunki *fair trial*. Ustanawianie wspólnych zasad proceduralnych i dowodowych przed MTKJ ma sprzyjać regule, aby każdy oskarżony był sprawiedliwie traktowany (*tried fairly*) w toku postępowania karnego". W dalszych punktach scharakteryzowałam MTKJ – jako organ międzynarodowego

wymiaru sprawiedliwości, tło historyczne procesu S. Milosevica w sprawie zbrodni popełnionych w Chorwacji oraz w Bośni i Hercegowinie, kwestie indywidualnej odpowiedzialności oskarżonego. Omawiając tło historyczne procesu S. Milosevica oraz jego indywidualną odpowiedzialność karną podałam że “w latach 1991-1995 podczas konfliktu w byłej Jugosławii tysiące osób niebędących z pochodzenia Serbami zabito, poddano torturom, przetrzymywano w nieludzkich warunkach, więziono na terenach Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry oraz pozbawiono domów. Popełnione zbrodnie międzynarodowe stanowią najpoważniejsze pogwałcenie praw człowieka w Europie od zakończenia II wojny światowej (s.13). [...] W lipcu 1995 r. doszło do największej masakry w historii Europy od II wojny światowej, albowiem w egzekucji zginęło ponad 7000 bośniackich muzułmanów. Ocenia się, że w okresie nie więcej jak siedmiu dni około 7 000-8 000 bośniackich muzułmanów zostało zabitych, w tym kilkunastoletni chłopcy (nawet 9-10 letni). W ten sposób dopuszczono się zbrodni ludobójstwa, która wstrząsnęła społecznością międzynarodową.[...]. Omawiając indywidualną odpowiedzialność oskarżonego przybliżyłam także prawną koncepcję *joint criminal enterprise*, łącznie z *actus reus*. Zgodnie z czym, [...] oskarżony odpowiada karnie za czyny innych osób zaangażowanych w *joint criminal enterprise*, gdzie uczestniczą oni we wspólnym działaniu przestępczym.[...] W toku trwania procesu oskarżony korzystając z prawa do obrony i przeprowadzenia dowodów wnosił o powołanie ponad 1 600 świadków. Przedstawił on Trybunałowi listę 1 631 świadków, przy czym wstępnie lista ta zawierała 5 337 osób. Zdołano przesłuchać ponad 300 osób. [...] W swoich uwagach końcowych stwierdziłam między innymi, że “w procesie byłego przywódcy Jugosławii Slobodana Milosevica, MTKJ stosując się do zasady rzetelnego procesu stanął przed bardzo trudnym zadaniem. Z jednej strony, należało zachować wszelkie gwarancje procesowe przysługujące stronom, zwłaszcza oskarżonemu, aby uniknąć zarzutu *unfair trial*, a z drugiej, pokazać “światu”, iż międzynarodowy wymiar sprawiedliwości jest skuteczny i możliwy do zrealizowania”(s. 19). Sprawiedliwość w procesie karnym jest także przedmiotem moich rozważań w publikacji pt. “*Justice for Victims: Towards Myth or Reality?*”, w: *Wykorzystywanie Człowieka w XX i XXI wieku/Exploitation of the Human Being in XXth and XXI st century*, eds. by B. Sitek, G. Dammacco, et al., Olsztyn 2012, s. 231- 245 (Recenzenci: prof. dr hab. Stanisław Sagan, prof. dr hab. Peter Terem). Zagadnienie międzynarodowego prawa karnego kontynuowałam w publikacji pt. “*Understanding International Criminal Law: Notes on Theoretical Foundations and Judicial Practice*” (Themis Polska Nova, 2012/nr 1 (2) Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2012, s. 186-198), w której przybliżyłam rozróżnienie terminów prawo karne międzynarodowe i prawo karne transnarodowe, a także rozwój międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości karnej, odnosząc się do procesu S. Milosevica, A. Pinocheta, A. Yerodi Ndombasi, S. Husseina, T.Lubangi Dyilo.

Wątek międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości rozwijam także w jednej z moich ostatnich publikacji zatytułowanej “*Quo vadis, międzynarodowy wymiarze sprawiedliwości? Refleksje w świetle publikacji Filippo Spiezii Koordynacja śledztw na poziomie międzynarodowym: W kierunku Światowego Biura Prokuratora?* (w: *Kierunki rozwoju współczesnego prawa międzynarodowego*, redakcja naukowa Karol Karski, wyd. Bellona, Warszawa 2015, s. 382-393. Recenzenci: prof. dr hab. Stefan Sawicki, prof. dr hab. Maciej Perkowski). W pracy tej podjęłam się dokonania pewnych spostrzeżeń na tle postępującej globalizacji, która sprzyja rozwojowi przestępczości transnarodowej. Jak zauważyłam na wstępie w literaturze przedmiotu wprowadza się takie pojęcia jak prawo globalne, globalny wymiar sprawiedliwości, globalne bezpieczeństwo, globalne społeczeństwo obywatelskie, globalne zarządzanie czy globalna kryminologia. Najogólniej mówiąc, “globalizacja wiąże się z ściśle z internacjonalizacją, transnacionalizacją, oraz integracją, prowadząc stopniowo do ukonstytuowania się prawa globalnego. Współczesny wymiar sprawiedliwości łączy się w logiczny sposób z prawem międzynarodowym, a nie tylko z ujęciem ich przedmiotu badań w sensie lokalnym (na poziomie krajowym). Badania w zakresie zwalczania przestępczości wymagają zatem podejścia w kontekście transnacionalizacji bądź globalizacji.[...]. Wobec zagrożeń ze strony przestępczości transnarodowej istotne jest wzmocnienie współpracy i koordynacji działań na poziomie międzynarodowym służb policyjnych oraz organów wymiaru sprawiedliwości” (s. 382). W dalszej części przedstawiłam kluczowe problemy, na które zwraca uwagę F. Spiezia w poszukiwaniu odpowiedzi na zasadnicze pytanie o wpływ globalizacji na kształt współczesnych systemów wymiaru sprawiedliwości i polityki państw w walce z przestępczością, przekraczającą ich granice, są to zasada suwerenności państwowej *versus* umiędzynarodowienie

przestępczości, wspólne wartości, jako fundament dla międzynarodowej współpracy państw w ściganiu przestępstw, tworzenie zharmonizowanych krajowych systemów prawa karnego, system międzynarodowej koordynacji ścigania przestępstw na przykładzie modelu Unii Europejskiej, idea utworzenia Światowego Biura Prokuratora. Jak stwierdziłam w podsumowaniu w długoterminowej perspektywie mandat Prokuratury Europejskiej może objąć szeroki katalog poważnych przestępstw o zasięgu transnarodowym (europrzestępstw).“ Jeśli taki mandat ma funkcjonować w praktyce zgodnie z zasadą terytorialności europejskiej, to rodzi się pytanie, dlaczego nie można byłoby rozważyć przeniesienia unijnego modelu Prokuratury Europejskiej na szerszy poziom – globalny? [...]. Na obecnym etapie rozwoju międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości daje się zauważyć, że zasada globalności stopniowo zastępuje zasadę terytorialności. [...]. Widoczna jest postępująca kryminalizacja, zarówno w międzynarodowym, jak i europejskim prawie karnym.[...]. Wydaje się, że wobec zjawiska globalizacji przestępczości zasadne jest rozważenie idei powołania Światowego Biura Prokuratora dla koordynacji dochodzeń i śledztw w sprawach najpoważniejszych przestępstw transnarodowych. Tym bardziej, że międzynarodowe postępowanie karne prowadzone jest przed międzynarodowymi trybunałami bądź sądami karnymi w oparciu o wspólne standardy wypracowane przez społeczność międzynarodową, co gwarantuje rzetelność procesów. Transnarodowe postępowanie karne prowadzone jest natomiast przed sądami krajowymi państw, które kierują się własnymi systemami prawa karnego. Zachodzi zatem prawdopodobieństwo stosowania zróżnicowanych standardów w toku procesu karnego przez krajowe organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości. W świetle globalnego systemu sądowniczego, do którego zalicza się też międzynarodowe sądownictwo karne oraz globalnego systemu prawnego idea utworzenia Światowego Biura Prokuratora może doczekać się realizacji.” (s. 392-393). Napisałam również recenzje dwóch zagranicznych monografii, przybliżając polskiej nauce prawa i praktykom problemy związane z międzynarodowym postępowaniem karnym, są to:

1. Dermot Groome, *“The Handbook of Human Rights Investigation”*, Human Rights Press USA 2001, s.330, „Prokuratura i Prawo” nr 3/ 2005, s. 125-129;
2. Salvatore Zappalá, *„Human Rights in International Criminal Proceedings”* (Prawa Człowieka w Międzynarodowym Postępowaniu Karnym), Oxford University Press 2003, s.280, „Prokuratura i Prawo” nr 5/2006, s. 148-152.

W swojej pracy naukowej staram się zdobywać wiedzę praktyczną, prowadzić badania w instytucjach zagranicznych i międzynarodowych, uczestnicząc też czynnie i biernie w ogólnokrajowych i międzynarodowych (w tym zagranicznych) kongresach, konferencjach, seminariach i sympozjach. Wygłosiłam (18) referatów i (4) komunikaty. Kilka moich artykułów zostało opublikowanych w liczących się na forum międzynarodowym czasopismach (wydawnictwa: *Oxford University Press, The Press at California State University, Sweet & Maxwell, Martinus Nijhoff Publishers, Intersentia*). Efekty moich badań naukowych przekazuję nie tylko w drodze publikacji czy referatów, ale także wykorzystuję w swojej pracy dydaktycznej. Swoją pracą naukową służyłam również międzynarodowemu i krajowemu wymiarowi sprawiedliwości. Odbyłam staże badawcze, uzyskując trzy stypendia naukowe w trybie postępowań konkursowych (zagranicznych) celem realizacji zgłoszonych przeze mnie tematów badawczych.

Prowadziłam moje badania naukowe w następujących jednostkach zagranicznych:

1. Wydział Prawa Uniwersytetu w Bergen (temat badawczy: *Transnational Criminal Law Process: A Justice (Fairness) Approach, 2009-2012*);
2. Centrum Prawa Międzynarodowego, na Wolnym Uniwersytecie w Brukseli (temat badawczy: *The European Judicial Area : An approach to the EU penal law - stypendium Rządu Wspólnoty Walońskiej Belgii, pismo z dnia 1 lipca 2005r., Warszawa, Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, 2005-2006*);
3. Baltic and East European Graduate School, Södertörns högskola, Huddinge/Stockholm, na stanowisku *Gästlektor i Juridik på Beegs* (tematy badawcze: *Drug Policy in Europe & Victims' Rights in the Nordic Legal Space, 2003r.*).

Ponadto, w 2002 r., jako jedyny polski prawnik zostałam przyjęta w drodze otwartego konkursu zagranicznego na staż *Clerkship programme* w Międzynarodowym Trybunale Karnym ds.

byłej Jugosławii w Hadze (ICTY) – *Office of the Prosecutor/OTP/Legal Advisory Section & Trial Section* – Biuro Prokuratora, Wydział Śledczy (ds. S. Milosevica) oraz Wydział Doradztwa Prawnego.

Prowadząc moje badania uczestniczyłam w wielu przedsięwzięciach krajowych i międzynarodowych, co nie tylko stanowi znaczny wkład do nauki polskiej i światowej, ale także poprzez moją istotną aktywność naukową wpłynęło na pozytywny wizerunek nauki polskiej na forum międzynarodowym. Jestem członkiem międzynarodowych i krajowych stowarzyszeń, organizacji oraz naukowych sieci ekspertów.

Podsumowując moje osiągnięcia naukowo-badawcze chciałabym podkreślić, że po nadaniu mi stopnia doktora nauk prawnych w listopadzie 2000r. otrzymałam ogólną ocenę okresową dobrą, jako pracownika naukowo-dydaktycznego w latach 2004 -2008 na WPiA Uniwersytetu Opolskiego oraz ocenę okresową bardzo dobrą w 2015 roku na WPiA UWM w Olsztynie. Jestem autorką (65) prac naukowych, z czego (3) zostały opublikowane przed uzyskaniem przeze mnie stopnia doktora nauk prawnych. Odnosząc się do mojej aktywności naukowej chciałabym wskazać, że posiadam (1) publikację w czasopiśmie wymienionym w części A wykazu MNiSW; (25) publikacji w czasopismach wymienionych w części B wykazu MNiSW; (12) rozdziałów w monografiach, w tym (5) w języku angielskim; (6) publikacji w języku angielskim w renomowanych zagranicznych czasopismach naukowych. Moje publikacje są cytowane, zarówno w pracach autorów polskich, jak i zagranicznych. Jestem autorką (1) monografii oraz współredaktorką (2) monografii wieloautorskich – w tym, jedna w renomowanym wydawnictwie zagranicznym *Routledge* (2016). Byłam też recenzentem kilkunastu projektów badawczych, w tym zagranicznych, napisałam (8) recenzji publikacji w czasopismach prawniczych, w tym (1) w zagranicznym czasopiśmie *International Journal of Refugee Law (IJRL) - Oxford University Press*, (1) recenzję dla *Global and European Books Review Program – New York*; (1) recenzję monografii („Korupcja a Bezpieczeństwo narodowe Rzeczypospolitej Polskiej, Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej im Alcide de Gasperi w Józefowie, Józefów 2013r. pod red. P. Chodaka).

Prowadzę szeroką i ustabilizowaną współpracę międzynarodową z naukowcami zagranicznymi. Efektem tej współpracy są wspólnie zrealizowane projekty badawcze i publikacje naukowe. Zrealizowałam trzy projekty badawcze. Na ich realizację zostały mi przyznane trzy stypendia naukowe w trybie otwartych konkursów zagranicznych – odpowiednio w Szwecji (2003r.), Belgii (2005r.), Norwegii (2009-2012r.). Współorganizowałam konferencje, sympozja i seminaria naukowe, w tym międzynarodowe w Polsce i za granicą. Na przykład, współorganizowałam międzynarodowe seminarium naukowe „*EU Criminal Law and Crime Policy*”, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa (2013r.) oraz współorganizowałam seminarium naukowe na WPiA UWM w Olsztynie „*W kierunku sprawiedliwej równowagi praw w postępowaniu karnym XXI wieku*” (2014r.) zapraszając do udziału prof. Mar Jimeno Bulnes z Uniwersytetu w Burgos. A nadto, zaprosiłam do wygłoszenia referatu prof. Ch. Hardinga z Uniwersytetu w Aberystwyth na międzynarodowej konferencji praw człowieka “ Europe of Founding Fathers: Investment in common future” – WPiA UWM w Olsztynie (Elk, 2013r.). Pracując na WPiA Uniwersytetu Opolskiego współorganizowałam międzynarodowe konferencje tematyczne, zapraszając do udziału w nich profesorów o uznanej renomie międzynarodowej: prof. Petrusa van Duyne (Uniwersytet w Tilburgu – konferencja naukowa „Przestępczość cudzoziemców w województwie opolskim” , WPiA Uniwersytetu Opolskiego, 2004r. Referat: „Przestępczy system podkontraktów w Holandii: holenderski koppelbaas jako spółka przestępcza” – zob. Prof. Dr. Petrus C.van Duyne, „Przestępczy system pod-kontraktów w Holandii: holenderski ‚koppelbaas’ jako spółka-przestępcza (*crime-entrepreneur*)”, przekład z języka angielskiego J. B. Banach-Gutierrez, „ [w]: Opolskie Studia Administracyjno-Prawne, tom III, Opole 2006, s. 107-113.) oraz dr Hendrika Kapteina (Uniwersytet w Leiden – międzynarodowa konferencja naukowa „Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe” WPiA Uniwersytetu Opolskiego, 2008r. – zob. “*Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe*”, red. T. Cielecki, J.Banach-Gutierrez, A.Suchorska, Szczytno 2008, s.245.). Będąc zatrudniona w latach 2009-2012 na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen, również wykazywałam istotną aktywność naukową i organizacyjną, współorganizując międzynarodowe konferencje, seminaria naukowe dla doktorantów, zapraszając do udziału ekspertów zagranicznych (w tym z Polski) i prowadząc wspólne badania naukowe z profesorami, reprezentującymi jednostki naukowe z różnych krajów.

Kilkakrotnie pełniłam rolę moderatora w panelach na konferencjach i seminariach międzynarodowych oraz byłam zaproszona w charakterze eksperta międzynarodowego do dyskusji w panelach eksperckich w jednostkach zagranicznych oraz do wygłoszenia prezentacji czy prowadzenia warsztatów, w tym na:

- międzynarodowym seminarium naukowym „*A Common European Criminal Procedure ? – Practice, Problems and Prospects*” (ELSA Münster, Eurocrip 22-25 May 2008)
- Bergen Summer Research School (BSRS 2011 on Global Development Challenges, June 20-July 2011 – Norms, Values, Language and Culture), Ph.D-Research Course : *Fundamentals of Law in Globalization* (Dr Joanna Beata Banach-Gutierrez - Course leader)
- międzynarodowej konferencji „*Justice Today for Peace Tomorrow*” a conference marking 10 years of Model International Criminal Court, Berlin, 8-11 October 2015 (MICC - Model International Criminal Court)

Byłam członkiem komitetów naukowych konferencji ogólnokrajowych i międzynarodowych oraz podejmowałam szereg inicjatyw naukowych (np. międzynarodowa konferencja naukowa: „*Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe*” WPiA Uniwersytetu Opolskiego, Kamień Śląski, 2008r.; seminarium naukowe „*W kierunku sprawiedliwej równowagi praw w postępowaniu karnym XXI wieku*” WPiA UWM w Olsztynie”, 2014r.; międzynarodowa konferencja studencka „*Consumer protection in selected EU countries – current issues*”, WPiA UWM w Olsztynie, 2014r.; międzynarodowa konferencja naukowa „*Międzynarodowa Ochrona Praw Człowieka – współczesne problemy na świecie*”, WPAiE UW, 2014r.).

Pełny wykaz osiągnięć w załączniku nr 3, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

21 March 2016

Confirmation of authorship

This is to confirm that, in relation to the following publications, the authorship is 50 per cent my own and 50 per cent that of the co-author, Joanna Beata Banach-Gutierrez:

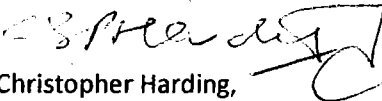
Joanna Beata Banach-Gutierrez and Christopher Harding, 'Fundamental Rights in European Criminal Justice : an Axiological Perspective', 20 (2012) **European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice** 239-264 (Martinus Nijhoff Publishers).

Christopher Harding and Joanna Beata Banach-Gutierrez, 'The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species', 37 (2012) **European Law Review** 758-770 (Sweet & Maxwell).

Christopher Harding and Joanna Beata Banach Gutierrez, 'EU Criminal Law and the Protection of Human Rights: the Emerging Interface', in : Magdalena Sitek *et al* (eds), **Europe of Founding Fathers: Investment in a Common Future (Conference Proceedings: 13th International Conference on Human Rights, Elk, Poland, 2013)**, 101-121 (Faculty of Law and Administration, University of Warmia and Mazury in Olsztyn).

Joanna Beata Banach-Gutierrez and Christopher Harding, editors: **EU Criminal Law and Crime Policy: Values, Principles and Methods**, in press for publication by Routledge, September 2016.

Christopher Harding and Joanna Banach-Gutierrez, 'EU Criminal Law: National Boundaries and the European Penal Rainbow', Chapter 4 in: **EU Criminal Law and Crime Policy** (above, Routledge), (7500 words).

Christopher Harding,

Professor of Law

Załącznik nr 3

Wykaz osiągnięć zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

I. Wykaz publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy po otrzymaniu stopnia doktora nauk prawnych:

A) Tematyczny cykl prac:

1. J. B. Banach-Gutierrez, „*Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The Past and Future of Victims' Rights*”, International Perspectives in Victimology, Volume 6, No 1, August 2011, The Press of California State University, Fresno, USA, s. 45-60;
2. J. B. Banach-Gutierrez, „*Some Reflections on the Concept of Due Process: What Kind of “Doing Justice” is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings?*”, New Journal of European Criminal Law, Volume 3 (1) 2012 Intersentia Publishers, s. 83-101;
3. J. B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, „*Fundamental Rights in European Criminal Justice: an Axiological Perspective*”, *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice*, 20 (2012) Martinus Nijhoff Publishers, s. 239–264 (wkład własny autorki 50% - wkład współautora 50%);
4. Ch. Harding & J. B. Banach-Gutierrez, „*The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species*”, (2012) 37 *European Law Review*. December © 2012 Sweet & Maxwell, s. 758-770 (wkład własny autorki 50% - wkład współautora 50%); **Wykaz czasopism naukowych lista A - Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**
5. J. B. Banach-Gutierrez, „*Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice*”, *New Journal of European Criminal Law*, No1-2 (2013) Intersentia Publishers, s. 153-166 ;
6. J. B. Banach-Gutierrez, „*Freedom of Individual and Its Limits in European Judicial Space*”, Internal Security, Published by the Police Academy, Szczytno, Volume 6, Issue 1, 2014, s.207-221
7. J. B. Banach-Gutierrez, „*Supranational Integration in Criminal Matters within the European Union: What could the Future Bring?*”, w: „*EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods*”, B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding (Eds.), Routledge 2016, s.296.
8. Ch. Harding & J. B. Banach-Gutierrez, „*EU criminal law and the protection of human rights: the emerging interface*” (wkład własny autorki 50% - wkład współautora 50%), [w]: *Europe of Founding Fathers: Investment in common future*, pod red. M. Sitek, G. Dammacco, A. Ukleja, M. Wójcicka, Olsztyn 2013, s. 101-112 (Recenzeci: Prof. dr hab. Szmulik, Prof. dr hab. Igor Palúš).
9. J. B. Banach-Gutierrez, „*Współpraca policyjna na podstawie acquis Schengen*”, „*Przegląd Policyjny*” Nr 2 (82) /2006, s. 109-123.
10. J. B. Banach-Gutierrez, „*Problem odpowiedzialności jednostki za pogwałcenie norm międzynarodowego prawa wojennego*” [w] : *Opolskie Studia Administracyjno-Prawne*, tom III, Opole 2006, s. 69-84, redakcja naukowa: S. Stadniczeńko i W. Kaczorowski.
11. J. B. Banach-Gutierrez, „*Prawo do rzetelnego procesu w międzynarodowym prawie karnym – sprawa S. Miloševića (Chorwacja, Bośnia i Hercegowina)*” [w]: *Studia Prawne*, tom 2-3, KUL2007, s. 7-20.
12. J. B. Banach-Gutierrez, „*Prawa pokrzywdzonego w świetle norm europejskich a uregulowania krajowe*” [w]: *Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe*, red. T.

Cielecki, J. Banach-Gutierrez, A. Suchorska, Szczytno 2008, s. 50-60 (Recenzent: prof. dr hab. Janina Czapska).

13. J. B. Banach-Gutierrez, „Wpływ prawa Unii Europejskiej na krajowe prawo karne”, [w]: Prawo międzynarodowe, europejskie i krajowe – granice i wspólne obszary, Księga Jubileuszowa dedykowana Profesor Genowefie Grabowskiej, pod red. B. Mikołajczyk, J. Nowakowskiej-Małuseckiej, Katowice 2009, s. 11-32 (Recenzent: prof. dr hab. Roman Wieruszewski).

14. J. B. Banach-Gutierrez, „Wolność” jednostki w państwie prawa i jej ograniczenia” [w]: Władza w prawie, pod red. P. Majera i M. Kowalczyka, Olsztyn 2014, s. 149-164 (Recenzent: prof. dr hab. Stanisław Sagan).

15. J. B. Banach-Gutierrez, „Quo vadis, międzynarodowy wymiarze sprawiedliwości? Refleksje w świetle publikacji Filippo Spiezii *Koordinacja śledztw na poziomie międzynarodowym: W kierunku Światowego Biura Prokuratora?*”, [w]: Kierunki rozwoju współczesnego prawa międzynarodowego, redakcja naukowa Karol Karski, wyd. Bellona, Warszawa 2015, s. 382-393 (Recenzenci: prof. dr hab. Stefan Sawicki, prof. dr hab. Maciej Perkowski).

II. Wykaz innych (nie wchodzących w skład osiągnięcia wymienionego w pkt. I) opublikowanych prac

A) Monografia:

1. J. B. Banach-Gutierrez, „Europejski Wymiar Sprawiedliwości w Sprawach Karnych: w kierunku ponadnarodowego systemu *sui generis*? IWEP Warszawa 2011, s. 394. Recenzja wydawnicza: prof. dr hab. Eleonora Zielińska. (Recenzja prof. dr hab. Stanisława Hoca, opublikowana w czasopiśmie „Ius Novum” 4/2011, wyd. Uczelnia Łazarskiego, Warszawa 2011, s. 149-158).

B) Redakcja monografii:

1. „Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe”, red. T. Cielecki, J. Banach-Gutierrez, A. Suchorska, Szczytno 2008, s. 245.

2. „EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods”, edited by J. B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016, s. 296.

C) Autorstwo publikacji znajdujących się w wykazie czasopism punktowanych MNiSW – lista B:

• Artykuły naukowe

1. J. B. Banach-Gutierrez, „Prawo Karne Międzynarodowe – pojęcie i przedmiot regulacji” [w]: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego., tom XVI, AUW No 2654, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2004, s. 11-43.

2. J. B. Banach-Gutierrez, „Rozwój III filaru Unii Europejskiej: od ekstradycji do europejskiego nakazu aresztowania” [w]: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XVII, AUW No 2751, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2005, s. 61-82.

3. J. B. Banach-Gutierrez, „Wspólne zespoły śledcze jako nowa forma współpracy państw w sprawach karnych” [w]: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XVIII, AUW No 2786, red., Leszek Bogunia Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2005, s. 317-340.

4. J. B. Banach-Gutierrez, „Zamrażanie i konfiskata środków pochodzących z przestępstwa-regulacje europejskie a prawo krajowe” [w]: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XX, AUW No 2882, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2006, s. 109-128.

5. J. B. Banach-Gutierrez, „Ochrona Praw Człowieka w Prawie Karnym Unii Europejskiej”, Prokuratura i Prawo nr 1/2007, s. 126-139.

6. J. B. Banach-Gutierrez, „*Ustawodawstwo tureckie a zasady fundamentalne Unii Europejskiej*” [w]: Opolskie Studia Administracyjno-Prawne, tom IV, Opole 2007, s. 35-38.
7. J. B. Banach-Gutierrez, „*Współpraca policyjna w Unii Europejskiej - od TREVI do Schengen III*” [w]: Nowa Kodyfikacja Prawa Karnego, tom XXIII, AUW No 3068, red. Leszek Bogunia, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2008, s. 149-173.

• **Przekłady z języków obcych**

8. Prof.Dr.Petrus C.van Duyne, „*Przestępczy system pod-kontraktów w Holandii: holenderski ‚koppelbaas’ jako spółka-przestępcza (crime-entrepreneur)*”, przekład z języka angielskiego J. B. Banach-Gutierrez, „ [w]: Opolskie Studia Administracyjno-Prawne, tom III, Opole 2006, s. 107-113.
12. Andres Ollero, „*Prawo do ‚łamania prawa’*”, przekład z języka hiszpańskiego [w]: Przegląd Legislacyjny, Rok XV Nr 1 (630/2008). Przekład z języka hiszpańskiego J. B. Banach-Gutierrez i Nieto-Rasiński, s. 32-40.

• **Recenzje**

9. Dermot Groome, „*The Handbook of Human Rights Investigation*”, Human Rights Press USA 2001, s.330, „Prokuratura i Prawo” nr 3/ 2005, s. 125-129 (J. B. Banach-Gutierrez).
10. Salvatore Zappalá, „*Human Rights in International Criminal Proceedings*” (Prawa Człowieka w Międzynarodowym Postępowaniu Karnym), Oxford University Press 2003, s.280, „Prokuratura i Prawo” nr 5/2006, s. 148-152(J. B. Banach-Gutierrez).
11. Karen Reid, „*A Practitioner’s Guide to the European Convention on Human Rights*”, Sweet&Maxwell Ltd., Second ed., 2004, s.648, „Państwo i Prawo” nr 1/2006, s. 109-110 (J. B. Banach-Gutierrez).
12. „*Europe in Search of ‚Meaning and Purpose’*”, pod red. Kimmo Nuotio, Helsinki 2004, „Państwo i Prawo” nr 2/2007, s. 122-123 (J. B. Banach-Gutierrez).
13. Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union*”, Modern Studies in European Law, Oxford – Portland Oregon 2007, s. 218, „Państwo i Prawo” nr 1/2008, (J. B. Banach-Gutierrez).
14. Kimmo Nuotio (Ed.) „*Festschrift in Honour of Raimo Lahti*”, Forum Iuris- Faculty of the Law University of Helsinki, 2007, „Państwo i Prawo” nr 4/ 2009, s. 121-123 (J. B. Banach-Gutierrez).

• **Sprawozdania z konferencji międzynarodowych**

15. J. B. Banach-Gutierrez, „*Wpływ organizacji pozarządowych na międzynarodowy i europejski system prawny* (Konferencja międzynarodowa, Haga, 3-5 VII 2003), „Państwo i Prawo” nr 7/ 2004, s.123-124.
16. J. B. Banach-Gutierrez, „*Międzynarodowa Reforma Instytucjonalna* (VII Wspólna Konferencja Haska Prawa Międzynarodowego, Haga, 30 VI-2 VII 2005, „Państwo i Prawo” nr 11/2005, s.112-113.
17. J. B. Banach-Gutierrez, „*Trzecie Europejskie Forum Prawnicze*, Genewa 7-9 września 2005r., Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 1/2006, s.27.
18. J. B. Banach-Gutierrez, „*Europejski Nakaz Aresztowania- stan prawny i nowe wyzwania dla państw Unii, Magazyn Prawniczy „Jurysta”nr 10/2006, s.37-38.*
19. J. B. Banach-Gutierrez, „*Wyzwania konstytucyjne dla Europejskiego Nakazu Aresztowania*, „Państwo i Prawo” nr 9/2006,s.122-123.
20. J. B. Banach-Gutierrez, Joanna Nowakowska-Małusecka, „*Jurysdykcja karna 100 lat po Haskiej Konferencji Pokojowej z 1907r. (Międzynarodowa konferencja naukowa, Haga, 28-30 VI 2007)*, „Państwo i Prawo” nr 2/2008, s.137-139.

D) Autorstwo (współautorstwo) rozdziału w monografii:

• **w języku polskim**

1. J. B. Banach-Gutierrez, „*Polityka Unii Europejskiej w zakresie ochrony praw człowieka*” [w]: Prawo do życia a jakość życia w wielokulturowej Europie, pod red. B.Sitek, G.Dammacco, M. Sitek,

J.J.Szczerbowski, Materiały V Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka , Olsztyn, 30-31 maja 2005, Olsztyn – Bari 2007. Diritto alla vita nel Europa multiculturale (a cura di) B. Sitek, G.Dammacco, M.Sitek, J.J. Szczerbowski, Atti della V Conferenza Internazionale dei Diritti dell' Uomo, Olsztyn. 30-31 maggio 2005, Olsztyn-Bari 2007, s. 69-83.

2. J. B. Banach-Gutierrez, „Ochrona praw dziecka i kobiet w ustawodawstwie UE – problem przemocy i handlu żywym towarem we współczesnej Europie” [w]: Mniejszości i jednostki słabsze w wielokulturowym społeczeństwie Europy, pod red. G.Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Materiały VI Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka , Lecce, 29-30 maja 2006, Olsztyn – Bari 2008. Deboli e indifesi nella societa multiculturale europea, a cura di G. Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Olsztyn-Bari 2008. Atti della VI Conferenza Internazionale dei Diritti dell' Uomo Lecce, 29-30 Maggio 2006, s. 501-510.

3. J. B. Banach-Gutierrez, “Przyszłość prawa karnego Unii Europejskiej: od współpracy międzyrządowej do transeuropejskiego procesu karnego”, w: Przyszłość prawa karnego alternatywne reakcje na przestępstwo, pod red. S. Pikulskiego, W. Cieślaka, M. Romańczuk-Grąckiej, Wyd. “Elset” Olsztyn 2015, s. 17-30 (Recenzent: prof. dr hab. Jarosław Warylewski).

• w języku angielskim

1. J. B. Banach, *The Offence of Money Laundering – Polish Regulations vis-a-vis the European Norms* [w]: New Trends in Criminal Investigation and Evidence, Vol. II, eds. C. M. Breur et al., Antwerpen- Groningen – Oxford INTERSENTIA 2000, s. 47-64.

2. J. B. Banach-Gutierrez, “Justice for Victims: Towards Myth or Reality?”, [w] : Wykorzystywanie Człowieka w XX i XXI wieku/Exploitation of the Human Being in XXth and XXI st century, eds. by B. Sitek, G. Dammacco, et al., Olsztyn 2012, s. 231- 245 (Recenzenci: prof. dr hab. Stanisław Sagan, prof. dr hab. Peter Terem).

3. Christopher Harding & Joanna B. Banach-Gutierrez, „National Boundaries and the European Penal Rainbow”, w: “EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods”, edited by J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016 .

E) Inne publikacje w języku polskim:

1. J. B. Banach-Gutierrez, „Proces europejskiej integracji monetarnej” : Gubernaculum et Administratio, Zeszyty Naukowe Instytutu Administracji Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, Zeszyt III, Częstochowa 2004, s. 221-228.

2. J. B. Banach-Gutierrez, „Rozwój współpracy sądowej w sprawach karnych państw Unii Europejskiej, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 10/2004, s. 7-9.

3. J. B. Banach-Gutierrez, „Zasada Ne bis In idem w Prawie Karnym Unii Europejskiej”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 11-12/2004, s.4-5.

4. J. B. Banach-Gutierrez, „Ekstradycja a Europejski Nakaz Aresztowania”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 2/2005, s. 3-5.

5. J. B. Banach-Gutierrez, „Pomoc prawna państw Unii Europejskiej w sprawach karnych”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 5/2005, s. 3-7.

6. J. B. Banach-Gutierrez, „Zamrażanie i konfiskata środków pochodzących z przestępstwa – prawo krajowe na tle *acquis* Unii Europejskiej”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 3/2006, s. 6-9.

7. J. B. Banach-Gutierrez, „Unia Europejska wobec handlu kobietami i dziećmi”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 7/2006, s. 3-6.

8. J. B. Banach-Gutierrez, „Ochrona Praw Podstawowych w Unii Europejskiej a prawo karne” , Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 9/ 2006, s. 3-8.

9. J. B. Banach-Gutierrez, „Polskie kompendium” – recenzja książki: *Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej-Geniza, stan i perspektywy rozwoju*, pod red. Filipa Jasińskiego i Katarzyny Smoter, UKIE Warszawa 2005, s.512, Nowa Europa-Przegląd Natoliński 2(4)/ 2006, s. 299-303.

10. J. B. Banach-Gutierrez, Raimo Lahti „Prawo karne europejskie i jego stosunek do prawa krajowego”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 4/2008, s. 18-23.
11. J. B. Banach-Gutierrez, „Idea Wspólnej Procedury Karnej w Unii Europejskiej”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 1/2009, s. 3-5.
12. J. B. Banach-Gutierrez, „Miejsce sądów krajowych w systemie sądowniczym Unii Europejskiej”, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 3-4 2009, s. 3-6.
13. J. B. Banach-Gutierrez, *Europejska Konwencja Praw Człowieka wobec Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości Unii Europejskiej*, Magazyn Prawniczy „Jurysta” nr 7/2009, s. 3-7.

F) Inne publikacje w języku angielskim (w tym na stronach internetowych):

1. J. B. Banach, „*The European Union before the problem of trafficking in human beings*”. (European Conference on Preventing and Combating Trafficking in Human Beings, Brussels, September 2002) www.belgium.iom.int
2. J. B. Banach-Gutierrez, „*The Polish approach towards adjustment of criminal law on victim protection with the European standards*”. Raport krajowy, <http://www.landgericht-goettingen.niedersachsen.de/grotius/Country%20Report%20Poland.htm>
3. Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Modern Studies in European Law*”, Oxford – Portland Oregon 2007, s.218 [w]: International Journal of Refugee Law (IJRL), nr 7, Oxford University Press 2007. doi:10.1093/ijrl/eem057; (IJRL), nr 7, Oxford University Press 2007. <http://ijrl.oxfordjournals.org/cgi/content/citation/19/4/767> (J. B. Banach-Gutierrez)
4. J. B. Banach-Gutierrez, „*Crime Victims' Rights in the light of the EU law and Polish regulations*”, w: XV Congreso Mundial de la Sociedad Internacional de Criminologia, Barcelona, del 20 al 25 de Julio de 2008, THOMSON –ARANZADI 2008, s. 607-608.
5. Stefano Maffei. *The European Right to Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses*. Groningen: Europa Law Publishing, 2006. Pp. 276. \$112.00. ISBN: 9076871647. <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500> (J. B. Banach-Gutierrez)
6. J. B. Banach-Gutierrez, „*Protection of Fundamental Rights in the 'Globalised' Criminal Justice and its Impact on the National Human Rights Policies in Europe*”, [http://www.culturaldiplomacy.org/culturaldiplomacynews/content/articles/participantpapers/2010biec/Protection of Fundamental Rights in the Globalised Criminal Justice and its Impact on the.pdf](http://www.culturaldiplomacy.org/culturaldiplomacynews/content/articles/participantpapers/2010biec/Protection%20of%20Fundamental%20Rights%20in%20the%20Globalised%20Criminal%20Justice%20and%20its%20Impact%20on%20the.pdf)
7. J. B. Banach-Gutierrez, „*Understanding International Criminal Law: Notes on Theoretical Foundations and Judicial Practice*”, Themis Polska Nova, 2012/nr 1 (2) Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2012, s. 186-198;

G) Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach:

- „Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego”.

Rok rozpoczęcia: 2013. Projekt w toku na Wydziale Prawa i Administracji UWM w Olsztynie.

Kierownik i współwykonawca w/w tematu badawczego 2013-2014.

- *Bergen Summer Research School (BSRS 2011)*.

Rok rozpoczęcia: 2010 Rok zakończenia: 2011r. Realizacja na Uniwersytecie w Bergen.

Kierownik i współwykonawca projektu: *Norms, Values, Language and Culture: Resources and Limitations- Fundamentals of law in globalisation (course leader)*.

H) Wygłoszenie referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych

1. J. B. Banach-Gutierrez, Anna Gwizdalska (2003) „*The Polish approach towards adjustment of criminal law on victim protection with the European standards*”. *International Seminar on Victim protection in criminal proceedings legislation: a pan-European comparison*, The Regional Court in Gottingen, Gottingen. Raport oraz

referat w imieniu delegacji reprezentującej Sąd Okręgowy we Wrocławiu oraz Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu. Odniesienie do przedstwowego referatu zob. Mathias Koller, "Mediation of Conflicts and Reparation of Damages in Criminal Proceedings Legislation: A Pan-European Comparison", E. J. Crime, Crim. L. Criminal Justice (2005) vol. 13/2, pp.179-200.

2. J. B. Banach-Gutierrez (2004) „Problem odpowiedzialności jednostki za pogwałcenie norm międzynarodowego prawa wojennego”, Międzynarodowe prawo humanitarne a I i II wojna światowa, Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach-Opolu, WPiA UO, Opole.

3. J. B. Banach-Gutierrez (2005) „Współpraca policyjna na podstawie *acquis Schengen*”, Warsztaty Europejska Współpraca Policyjna, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa.

4. J. B. Banach-Gutierrez (2007) „Wpływ prawa Unii Europejskiej na krajowe prawo karne – w kierunku podobnych czy identycznych przepisów?”, Konferencja Jubileuszowa Pani Profesor Genowefy Grabowskiej nt.: Prawo międzynarodowe, europejskie i krajowe – granice i wspólne obszary, WPiA UŚ w Katowicach, Katowice.

5. J. B. Banach-Gutierrez (2008) „Prawa pokrzywdzonego – normy europejskie a uregulowania krajowe”, Międzynarodowa konferencja, WPiA UO, Opole.

6. J. B. Banach-Gutierrez (2008) „Victims' rights in the EU criminal law perspective”, A Common European Criminal Procedure? – Practice, Problems and Prospects, elsa Münster, Münster.

7. J. B. Banach-Gutierrez (2009) „Prawo karne w obszarze Unii Europejskiej: w kierunku uwspólnotowienia?”, Ogólnopolska Konferencja Naukowa organizowana przez Koło Naukowe „Młodych Prawników” działające przy WPiA UO pt. „Współczesne problemy prawa karnego”, Opole.

8. J. B. Banach-Gutierrez (2011) „Due process: What kind of 'doing justice' in the contemporary criminal proceedings?”, Międzynarodowa Konferencja Prawa Karnego, Wydział Prawa Uniwersytetu w Bergen, Bergen.

9. J. B. Banach-Gutierrez (2011) „Fundamental Rights in European Criminal Justice and its Axiological Perspectives”, COE 3rd Annual Conference on Justice, Working Group on Justice in the Area of Freedom, Security and Justice, Chair: Massimo Fichera, Uniwersytet Helsiński, Helsinki.

10. J. B. Banach-Gutierrez (2012) „Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice”, Międzynarodowa konferencja naukowa, Uniwersytet w Londynie – WG Hart Legal Workshop 2012, „Globalisation, Criminal Law and Criminal Justice”, Londyn.

11. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2012) „National Boundaries and the European Penal Rainbow”, 9 Konferencja Central and East European International Studies Association, Uniwersytet Jagielloński, Kraków

12. J. B. Banach-Gutierrez (2013) „Wolność jednostki w państwie prawnym – i jej ograniczenia”, II Ogólnowydziałowe seminarium naukowe „Władza w prawie”, WPiA UWM w Olsztynie, Olsztyn.

13. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2013) „Prawa podstawowe w polityce karnej Unii Europejskiej”, XIII Międzynarodowa Konferencja Praw Człowieka, WPiA w Olsztynie, Elk.

14. J. B. Banach-Gutierrez (2013) „Freedom and its Limits in European Judicial Space”, The Eurocrim2013 conference Beyond Punitiveness: Crime and Crime Control in Europe in a Comparative Perspective, Budapeszt.

15. J. B. Banach-Gutierrez (2013) „Przyszłość prawa karnego Unii Europejskiej i jego wpływ na prawo krajowe”, konferencja naukowa Europejskie i Międzynarodowe Prawo Karne – osiągnięcia i kierunki rozwoju, WPiA UŚ w Katowicach, Katowice.

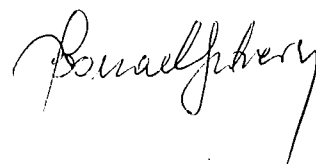
16. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2013) „National Boundaries and the European Penal Rainbow”, międzynarodowe seminarium naukowe EU Criminal Law and Crime Policy, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa.

17. J. B. Banach-Gutierrez (2014) „Quo vadis, międzynarodowy wymiarze sprawiedliwości? Refleksje w świetle publikacji Filippo Spiezii, *Koordinacja śledztw na poziomie międzynarodowym: w kierunku Światowego Biura Prokuratora?*”, ogólnopolska konferencja naukowa „Kierunki rozwoju współczesnego prawa międzynarodowego”, WPiA UW, Warszawa.

18. J. B. Banach-Gutierrez (2014) „Sprawiedliwość dla ofiar przestępstw w postępowaniach karnych XXIw. – uregulowania ONZ, Rady Europy i Unii Europejskiej”, ogólnopolska konferencja naukowa Prawo organizacji międzynarodowych wobec wyzwań współczesnego świata, WPiA UŚ w Katowicach, Kroczyce.

III. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz informacja o współpracy międzynarodowej habilitanta

A) Uczestnictwo w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych i krajowych

- Program Erasmus, Uniwersytet w Bergen – 18-25 stycznia 2012, cykl wykładów gościnnych z zakresu prawa karnego międzynarodowego, Uniwersytet Wolny w Berlinie. Wykładowca- współwykonawca projektu.
- Eurocrip Elsa (European Law Students' Association) Conference, May, 22nd-25th 2008, Uniwersytet w Münster. Zaproszona, jako ekspert-wykładowca.
- *Criminal Law Theory: A New Norwegian Approach*, 2009-2012, Uniwersytet w Bergen. Współwykonawca - prezentacja wyników prowadzonych prac badawczych w ramach seminariów naukowych, współorganizowanie cyklu wykładów w ramach grupy *Forskargruppa for strafferett og straffeprosess* np. Seminarprogram våren 2011 - 5. september, kl. 12.15 -14: 00 *International Criminal Proceedings versus European (transnational) Criminal Proceedings* Inleiing v/ Postdoktor Joanna Beata Banach-Gutierrez
- BSRS 2011 – Bergen Summer Research School - koordynator wydziałowy, kierownik projektu-współwykonawca – wykładowca - opiekun naukowy

B) Udział (czynny i bierny) w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych:

• Głos w dyskusji

1. J. B. Banach-Gutierrez (2002) głos w dyskusji: Europejska Konferencja w sprawie Zapobiegania i Zwalczenia Handlu Żywym Towarem - *European Conference on Preventing and Combating Trafficking in Human Beings – A Global Challenge for 21 st century*, September 2002, Brussels (opracowanie pt. „ *The European Union before the problem of trafficking in human beings*” dostępne w materiałach pokonferencyjnych);

• Wygłoszenie komunikatów

1. J. B. Banach-Gutierrez (2005) „ *Polityka Unii Europejskiej w zakresie Ochrony Praw Człowieka*”, V Międzynarodowa Konferencja Praw Człowieka – Prawo do życia i jakość życia w wielo kulturowej Europie, WPiA UWM w Olsztynie, Olsztyn.
2. J. B. Banach-Gutierrez (2006) „*Ochrona praw dziecka i kobiet w ustawodawstwie UE – problem przemocy i handlu żywym towarem we współczesnej Europie*”, VI Międzynarodowa Konferencja Praw Człowieka, Wydział Prawa Uniwersytetu w Bari, Lecce.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2008) „*Crime Victims' Rights in the light of the EU law and Polish regulations*”, XV Światowy Kongres Międzynarodowego Stowarzyszenia Kryminologii (XV World Congress of the International Society for Criminology, „Crime and criminology: research and action”, Barcelona.
4. J. B. Banach-Gutierrez (2010) „*Protection of Fundamental Rights in the 'Globalised' Criminal Justice and its Impact on the National Human Rights Policies in Europe*”, Międzynarodowy Kongres Praw Człowieka, Berlin.

• Moderator

1. J. B. Banach-Gutierrez (2014) Konferencja naukowa „ *Bezpieczeństwo i integracja. Nowy program rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i Sprawiedliwości UE*”, Forum Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa. Moderator Panelu II: „Współpraca policyjna i rola Europejskiego Urzędu Policji” – Michał Narojek (Europol), „Kierunki rozwoju współpracy sądowej w sprawach karnych – Adam Górski (Uniwersytet Jagielloński)
2. J. B. Banach-Gutierrez (2014) Międzynarodowa konferencja studencka „ *Consumer protection in selected EU countries –current issues*” WPiA UWM w Olsztynie.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2011) Międzynarodowa konferencja naukowa „ *Fundamentals of Criminal Law*”, Wydział Prawa, Uniwersytet w Bergen.

• Międzynarodowy ekspert w panelu tematycznym

1. J. B. Banach-Gutierrez (2008) międzynarodowy ekspert w Panelu I: „*Benefits and Risks of Common European Criminal Procedure*” międzynarodowe seminarium naukowe „*A Common European Criminal Procedure ? –Practice, Problems and Prospects*, elsa Münster, Münster.
2. J. B. Banach-Gutierrez (2015), międzynarodowy ekspert w panelu I: „*Impulse: The historical development of the Criminal Tribunals*” and a following discussion with multiple international experts (Rainer Huhle,

Nüremberg Center for Human Rights, Joanna B. Banach-Gutierrez, University of Warmia and Mazury in Olsztyn, Gerd Hankel, Hamburg Institute for Social Research, Moderation: Amy Rodgers, Rainer at MICC), międzynarodowa konferencja „Justice Today for Peace Tomorrow- A conference marking 10 years of Model International Criminal Court”, Berlin.

- **Udział bierny w międzynarodowych i krajowych kongresach, konferencjach, sympozjach, seminariach naukowych, na przykład**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2000) Sympozjum Organizacji Czerwonego Krzyża – *The Red Cross Symposium, The Netherlands Red Cross*, December 2000, The Hague, „Protecting Civilians in 21st Century Warfare”;
2. J. B. Banach-Gutierrez (2003) Haska Konferencja o Współczesnych Źródłach Prawa Międzynarodowego – *The Hague Joint Conference on Contemporary Issues of International Law*, July 2003, The Hague. Sprawozdanie: *Wpływ organizacji pozarządowych na międzynarodowy i europejski system prawny*, Konferencja międzynarodowa, Haga, 3-5 VII 2003, Państwo i Prawo nr 7/2004, s.123-124.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2005) *Trzecie Europejskie Forum Prawnicze*, Genewa. Sprawozdanie: *Magazyn Prawniczy „Jurysta”* nr 1/2006, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s. 27.
4. J. B. Banach-Gutierrez (2005) „*International Institutional Reform*”, *Hague Joint Conference on Contemporary Issues of International Law*, 30 June-2 July 2005. Sprawozdanie: *Międzynarodowa Reforma Instytucjonalna* (VII Wspólna Konferencja Haska Prawa Międzynarodowego, Haga, 30 VI-2 VII 2005, „Państwo i Prawo” nr 11/2005, s.112-113.
5. J. B. Banach-Gutierrez (2006) Międzynarodowe seminarium naukowe: „*Constitutional challenges to the European Arrest Warrant*”, Centre for European Policy Studies-CEPS, Bruksela. Sprawozdanie: *Europejski Nakaz Aresztowania- stan prawny i nowe wyzwania dla państw Unii*, *Magazyn Prawniczy „Jurysta”* nr 10/2006, Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, s.37-38. Sprawozdanie: *Wyzwania konstytucyjne dla Europejskiego Nakazu Aresztowania*, w: „Państwo i Prawo” nr 9/2006, s.122-123.
6. J. B. Banach-Gutierrez (2007) „*Criminal Jurisdiction 100 years after the 1907 Hague Peace Conference*”, *Hague Joint Conference on Contemporary Issues of International Law*. Sprawozdanie: *Jurysdykcja karna 100 lat po Haskiej Konferencji Pokojowej z 1907r. (Międzynarodowa konferencja naukowa, Haga, 28-30 VI 2007)*, „Państwo i Prawo” nr 2/2008 s. 137-139 (współautorka: Joanna Nowakowska-Małusecka).
7. J. B. Banach-Gutierrez (2015) „*Wybrane problemy międzynarodowego prawa zwyczajowego – seminarium poświęcone pamięci Profesora Karola Wolfke (1915-2015)*”, WPAiE Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław.
8. J. B. Banach-Gutierrez (2015) III Warmińska Konferencja Nauk Penalnych „*Przyszłość polskiego prawa karnego. Alternatywne reakcje na przestępstwo*”, WPiA UWM w Olsztynie, Olsztyn.

- **Udział w komitetach organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji/seminariów naukowych**

1. (2008) Międzynarodowa konferencja: „*Pozycja ofiary w procesie karnym – standardy europejskie a prawo krajowe*” WPiA Uniwersytetu Opolskiego, Kamień Śląski. Organizator sesji tematycznej.
2. (2011) Międzynarodowa konferencja: „*Fundamentals of Criminal Law*” Wydział Prawa Uniwersytetu w Bergen, Bergen. Organizator sesji tematycznej.
3. (2013) Międzynarodowe seminarium naukowe: „*EU criminal law and crime policy*” Centrum Europejskie Natolin, Warszawa. Organizator sesji tematycznej.
4. (2014) Seminarium naukowe nt. „*W kierunku sprawiedliwej równowagi praw w postępowaniu karnym XXI wieku*”, z udziałem prof. Mar Jimeno Bulnes, Uniwersytet w Burgos oraz wykład gościnny „*The European judicial cooperation in criminal matters; the model of the European Arrest Warrant*” w ramach programu wymiany Erasmus (kierownik projektu).

- **Udział w komitetach naukowych międzynarodowych konferencji/seminariów naukowych**

1. (2013) Międzynarodowe seminarium naukowe „*EU Criminal Law and Crime Policy*”, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa
2. (2014) Międzynarodowa konferencja naukowa „*Międzynarodowa ochrona prawa człowieka –współczesne problemy na świecie*”, WPAiE UWr.
3. (2014) Międzynarodowa konferencja studencka „*Consumer protection in selected EU countries – current issues*”, WPiA UWM w Olsztynie

C) Udział w sieciach badawczych:

- Sieć akademicko-eksperska Forum „Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne UE”- Centrum Europejskie Natolin
- European Network of Legal Experts – Transeurope Experts.
- Międzynarodowa sieć – CINETS,
- Sieć Akademicka Europejskiego Prawa Karnego - ECLAN (Bruksela)

D) Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych:

- (2011-2015) „*EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods*”. Publikacja zbiorowa pod moją redakcją oraz prof. Ch. Hardinga przyjęta w wiodącym światowym wydawnictwie *Routledge* 2016 (*Series: Routledge Research in EU Law*)
- (2009-2012) „*Transnational Criminal Law Process – A Justice (Fairness) Process*”. Projekt zrealizowany na Uniwersytecie w Bergen
- (2005-2006) *European Judicial Space in Criminal Matters*. Projekt zrealizowany na Uniwersytecie Wolnym w Brukseli, Centrum Prawa Międzynarodowego - *Universite Libre de Bruxelles/ULB, Centre de droit international*. Grant rządowy CGRI - *Communaute Francaise de Belgique, Wallonie-Bruxelles*
- (2003) *Drug Policy in Europe & Victims' Rights in the Nordic States*. Projekt zrealizowany w *Sodertons hogskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School/Sztokholm*. Stypendystka BEEGS

E) Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych :

- Polska Grupa Stowarzyszenia Prawa Międzynarodowego - ILA
- Polska Grupa AIDP/ *Association International de Droit Penal/ Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawa Karnego*
- Towarzystwa Badawczego Prawa Europejskiego - TBPE
- Europejskiego Stowarzyszenia Kryminologii -ESC
- Grupa badawcza prawa i postępowania karnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen (2009-2012)
- Europejskie Stowarzyszenie Prawa Międzynarodowego - ESIL (2004-2009)
- Friends of ERA - Akademia Prawa Europejskiego w Trewirze (2004-2009).

F) Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki: załącznik nr 4

G) Opieka naukowa nad studentami:

Promotor i recenzent prac licencjackich i magisterskich: prawo, administracja, bezpieczeństwo

H) Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego:

- (2011) Opiekun naukowy - *Bergen Summer Research School* - dla młodszych pracowników naukowych i doktorantów z różnych uczelni zagranicznych - Wydział Prawa Uniwersytetu w Bergen

I) Staże w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich:

- (2003) *Sodertons hogskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School/Sztokholm - Gästlektor i Juridik på Beegs* - stypendystka BEEGS.
- (2005/2006) Uniwersytecie Wolnym w Brukseli, Centrum Prawa Międzynarodowego - *Universite Libre de Bruxelles/ULB, Centre de droit international quest researcher* - grant rządowy CGRI - *Communaute Francaise de Belgique, Wallonie-Bruxelles*.
- (2009-2012) Wydział Prawa Uniwersytetu w Bergen - stanowisko naukowe *Postdoktor*

J) Wykonane ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie

- (2002) Ekspertyzy wykonywane dla Biura Prokuratora MTKJ w Hadze. Zakres ekspertyz dotyczył *inter alia* odpowiedzialności jednostki za zbrodnie międzynarodowe, elementów zbrodni pracy przymusowej, *Joint Criminal Enterprise* oraz prawa oskarżonego do obrony.
- (2004-2007) ekspert - wykładowca - Centrum Szkoleń i Ekspertyz Europejskich w Warszawie (CSEE). Jestem współautorką materiałów szkoleniowych wykonanych na zamówienie Ministerstwa Sprawiedliwości RP z zakresu obrotu prawnego w sprawach karnych z zagranicą i stosowania prawa unijnego w wewnętrznym porządku prawnym. Przygotowałam pierwsze w Polsce materiały szkoleniowe dla wymiaru sprawiedliwości. Prowadziłam warsztaty szkoleniowe, zarówno w języku polskim oraz angielskim dla wyższej rangi urzędników Ministerstwa Sprawiedliwości, sędziów i prokuratorów; w tym opracowałam wymienione poniżej tematy, które były aktualizowane przez innych współautorów na podstawie przygotowanych przeze mnie pierwszych materiałów szkoleniowych dla Ministerstwa Sprawiedliwości RP w 2004 roku. Prowadziłam cykl wykładów i warsztatów szkoleniowych dla prokuratorów i sędziów w języku polskim : Wrocław, Opole, Kraków, Radom, Kielce, Lublin, Rzeszów; oraz w języku angielskim: szkolenie ogólnopolskie w Warszawie.

Program szkoleniowy w języku angielskim: prokuratorzy i sędziowie

“TRAINING ON EU LAW, JUDICIAL COOPERATION
IN CRIMINAL MATTERS AND BRITISH CRIMINAL LAW” Warsaw, 02 – 15 September 2007, zob.
COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS, Lecturer: Dr Joanna BANACH-GUTIERREZ,

Joint Investigation Teams (JIT) and Liaison Officers

The idea of a joint investigation team – introduction
Art. 13 of the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters
between the Member States of the European Union, 29 May 2000
Council Decision 2003/170/JHA of 27 February 2003 on the common use of liaison officers posted
abroad by law enforcement agencies of the Member States;
Council Decision 2006/560/JHA of 24 July 2006 amending Decision 2003/170/JHA
on the common use of liaison officers posted abroad by the law enforcement agencies of the
Member States

Council of Europe: Art.20 of Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual
Assistance in Criminal Matters, 8 November 2001

The impact of the European regulations on the Polish criminal law

Freezing and Confiscating the Proceeds from Crime

Freezing and Confiscating as a New Form of the EU Member States Cooperation in Criminal Matters – introduction
Conventions adopted in the framework of the Council of Europe
The European Union Legislation
Implementation of the Union legislation into the Polish criminal law

Rights of Victims

Crime Victims in the European Union – introduction
The European Union standards and actions
Polish criminal law *vis-a-vis* the European norms

Eurojust, Europol, European Public Prosecutor

Eurojust - legal basis and functioning
Europol – its structure and tasks
The Project of a European Public Prosecutor
What could the future bring? (discussion)

Program szkoleniowy w języku polskim: prokuratorzy i sędziowie

Materiały szkoleniowe Ministerstwa Sprawiedliwości RP opracowane w języku polskim, PROGRAM SZKOLENIA nt. OBROTU PRAWNEGO Z ZAGRANICĄ, Warszawa, 26- – 27 września 2007 r. Centrum Konferencyjno – Kongresowe PWSBiA, ul. Bobrowiecka 9; oraz materiał szkoleniowy, Szkolenie „Prawo Karne” – „ Wzmocnienie polskiego wymiaru sprawiedliwości”; Szkolenie „Prawo Karne”, opracowanie: Dr Joanna Banach-Gutierrez, Dr Arkadiusz Lach, Dr Andrzej Sakowicz, Dr Sławomir Steinborn. Prowadzenie na tej podstawie wykładów. Mój wkład ograniczał się do opracowania przydzielonych mi następujących tematów:

Międzynarodowa pomoc prawna między państwami członkowskimi UE
Europejski nakaz aresztowania i ekstradycja
Uzyskiwanie informacji na temat prawa obcego

Materiały szkoleniowe Ministerstwa Sprawiedliwości RP opracowane w języku polskim, PROGRAM SZKOLENIA nt. OBROTU PRAWNEGO Z ZAGRANICĄ, Warszawa, 29 maja 2007 r. Centrum Konferencyjno – Kongresowe PWSBiA, ul. Bobrowiecka 9; oraz materiał szkoleniowy, Szkolenie „Prawo Karne” – „ Wzmocnienie polskiego wymiaru sprawiedliwości”; Szkolenie „Prawo Karne”, opracowanie: Dr Joanna Banach-Gutierrez, Dr Arkadiusz Lach, Dr Andrzej Sakowicz, Dr Sławomir Steinborn. Prowadzenie na tej podstawie wykładów. Mój wkład ograniczał się do opracowania następujących tematów:

Zagadnienia instytucjonalne współpracy w sprawach karnych w ramach UE
Międzynarodowa pomoc prawna między państwami członkowskimi UE
Europejski nakaz aresztowania i ekstradycja
Przekazywanie osób skazanych i orzeczeń do wykonania

- (2014-2015) recenzent NCN

K) Udział w zespołach eksperckich i konkursowych

- (2009-2010) ekspert w zespole Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w Warszawie , Zespół ekspercki „ Implementacja prawa Unii Europejskiej w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a ochrona praw jednostki” (działalność tego zespołu rozwiązano decyzją Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 6 sierpnia 2010r, w związku z zakończeniem działalności zespołów eksperckich V kadencji).
- (2014-2015) Członek Zespołu Ekspertów Narodowego Centrum Nauki

L) Recenzowanie projektów międzynarodowych i krajowych

- (2014-2015) recenzent - Narodowe Centrum Nauki;
- (2013) recenzent wydawniczy monografii pt. „*Korupcja a Bezpieczeństwo Narodowe Rzeczypospolitej Polskiej*”, pod red. Pawła Chodaka, Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide de Gasperi w Józefowie, Józefów 2013;
- (2012), recenzja projektu międzynarodowego „*Proposal for a handbook on transnational criminal law*”.

Ł) Recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych

- International Journal of Refugee Law (1 recenzja)

Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Modern Studies in European Law*”, Oxford – Portland Oregon 2007, s.218 [w]: International Journal of Refugee Law (IJRL), nr 7 , Oxford University Press 2007. doi:10.1093/ijrl/eem057; (IJRL), nr 7 , Oxford University Press 2007. <http://ijrl.oxfordjournals.org/cgi/content/citation/19/4/767>

- European law books - na zlecenie Global and European Books Review Program – New York (1 recenzja - strona internetowa)

Stefano Maffei. *The European Right to Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses*. Groningen: Europa Law Publishing, 2006. Pp. 276. \$112.00. ISBN: 9076871647. <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500>

Państwo i Prawo (4 recenzje)

- Karen Reid, „*A Practitioner’s Guide to the European Convention on Human Rights*”, Sweet&Maxwell Ltd., Second ed., 2004, s.648, „Państwo i Prawo” nr 1/2006, s. 109-110.
- „*Europe in Search of „Meaning and Purpose*”, pod red. Kimmo Nuotio, Helsinki 2004, „Państwo i Prawo” nr 2/2007, s. 122-123.

Heli Askola, „*Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union*” , Modern Studies in European Law, Oxford – Portland Oregon 2007, s. 218, „Państwo i Prawo” nr 1/2008.

- Kimmo Nuotio (Ed.) „*Festschrift in Honour of Raimo Lahti*”, Forum Iuris- Faculty of the Law University of Helsinki, 2007, „Państwo i Prawo” nr 4/ 2009, s. 121-123.

Prokuratura i Prawo (2 recenzje)

- Dermot Groome, „*The Handbook of Human Rights Investigation*”, Human Rights Press USA 2001, s.330, „Prokuratura i Prawo” nr 3/ 2005, s. 125-129.
- Salvatore Zappalá, „*Human Rights in International Criminal Proceedings*” (Prawa Człowieka w Międzynarodowym Postępowaniu Karnym), Oxford University Press 2003, s.280, „Prokuratura i Prawo” nr 5/2006, s. 148-152.

Przegląd Natoliński –Nowa Europa (1 recenzja)

„Polskie kompendium” – recenzja książki: *Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej-Geneza, stan i perspektywy rozwoju*, pod red. Filipa Jasińskiego i Katarzyny Smoter, UKIE Warszawa 2005, s.512, Nowa Europa-Przegląd Natoliński 2(4)/ 2006, s. 299-303.

M) Inne osiągnięcia:

- (2002) pracowałam, jako prawnik w ramach *Clerkship programme* w Trybunale Narodów Zjednoczonych dla byłej Jugosławii w Hadze (ICTY) - *Office of the Prosecutor/OTP/Legal Advisory Section & Trial Section* – Biuro Prokuratora, Wydział Sledczy/ Wydział Doradztwa Prawnego. Zostałam wyznaczona do grupy prawników pracujących nad uzasadnieniem aktu oskarżenia przeciwko Prezydentowi byłej Jugosławii Slobodanowi Milosevicowi (MTKJ-Prosecution's Second Pre-Trial Brief (Croatia and Bosnia Indictments) – case No IT-02- 54-T Prosecutor v. Slobodan Milosevic – ICTY, 31.05.2002.
- (2011) współorganizowałam *Bergen Summer Research School on Global Development Changes, June 20-July 2011 – Norms, Values, Language and Culture*. Pełniąc funkcję koordynatora wydziałowego *Bergen Summer Research School 2011* odpowiadałam za cykl wykładów w ramach projektu badawczego : “ *Fundamentals of Law in Globalisation*” W zakres moich obowiązków wchodziło między innymi przewodniczenie w komisji kwalifikującej uczestników grup seminaryjnych, prowadzenie dyskusji panelowych wraz z zaproszonym przeze mnie koordynatorem zewnętrznym - Prof. Eric David, Centrum Prawa Międzynarodowego, ULB Belgia, wystawienie oceny końcowej dla każdego uczestnika – protokoły egzaminacyjne, opieka nad doktorantami – uczestnikami BSRS 2011, przygotowywanie materiałów dydaktycznych, wykłady seminaryjne.
- (2014) współorganizowałam seminarium studenckich kół naukowych WPiA UWM w Olsztynie- nauki penalne nt. „*W kierunku sprawiedliwej równowagi praw w postępowaniu karnym XXI wieku*”, z udziałem prof. Mar Jimeno Bulnes, Uniwersytet w Burgos oraz wykład gościnny “*The European judicial cooperation in criminal matters; the model of the European Arrest Warrant*” w ramach programu wymiany Erasmus.
- (2013-2015) współpraca naukowa z prof. Mar Jimeno Bulnes, Uniwersytet w Burgos - trzy wnioski projektów międzynarodowych zostały zgłoszone do konkursów:
 1. European Commission, Directorate –General Justice JUST/2013/Action grants. Tytuł projektu: „*Judicial protection of victims at the EU member states*”. Projekt pozytywnie oceniony, lecz nie zakwalifikowany do finansowania z uwagi na ograniczenia budżetowe.
 2. European Commission, Directorate –General Justice JUST/2014/Action grants. „*BRAVO. Best pRactices Against ViOlence: an integrated approach for a Code of Best Practices to prevent, inform about and combat violence against women and girls*”
 3. “*A further step in the consolidation of the European judicial area and its practical application in Spain: view from civil and criminal process*”
- (2016) Jestem autorką rozdziału pt. „*Supranational integration in criminal matters within the EU*” oraz współautorką rozdziału pt. „*EU Criminal Law: National Boundaries and the European Penal Rainbow*” w: „*EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods*”. Publikacja zbiorowa pod moją redakcją oraz prof. Ch. Hardinga w wydawnictwie Routledge 2016 (*Series: Routledge Research in EU Law*)
- Moje prace naukowe są powoływane przez autorów zagranicznych oraz polskich, np.
 1. „*The emergent EU criminal policy: Identifying the Species*”, *European Law Review* 37(6) 2012 cyt., w:
 - T. Duzee & L. Versteegh, *The Position of the European Terrorism Suspect under the Treaty of Lisbon: Improvement of Protection*, Opleiding Europese Studies, Universiteit van Amsterdam, 2013, s. 26.
 - V. Engström & M. Heikkilä, *Fundamental rights in the institutions and instruments of the Area of Freedom, Security and Justice*, Work Package No. 11-December No 1, 2014, Åbo Akademi University, s. 112;
 - M.Miglietti, *The New EU criminal law competence in action: the Proposal for Directive on Criminal Sanctions for Insider Dealing and Market Manipulation*, IES- Institute for European Studies Working Paper 5/3013, s. 2.
 - *The Oxford Handbook of European Union Law*, edited by Anthony Arnall & Damian Chalmers, Oxford, First Edition 2015, s. 867.
 2. „*Globalised criminal justice in the European Union context: How theory meets practice?*” *New Journal of European Criminal Law*, Vol. No 1-2 (2013), cyt., w:
 - G. Grasso, R. Sicurella, V. Scalia, *Articles 82-86 of the Treaty on the Functioning of the European Union and Environmental Crime* (2015), Study in framework of the EFACE Research Project, Catania: University of Catania (2015), s.10.

3. „*Fundamental Rights in European criminal justice: an Axiological Perspective*”, European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice 20 (2012), cyt., w:
 -A. Wergens, *Human rights for victims of non-state crime. Taking victims seriously* (Tilburg University, 2014), published by Wolf Legal Publishers (WLP),2014, s. 23.
 -*Victims Protection –EU Protecting Victims Rights in the EU: the theory and practice of diversity of treatment during the criminal trial – Comparative Report and Policy Recommendations* (2014) Centre for European Constitutional Law – Institute for Advanced Legal Studies, London, s.8.
4. „*Prawa pokrzywdzonego – normy europejskie a uregulowania krajowe*”, cyt., w:
 - W. Hermeliński, B. Nita, *Pokrzywdzony jako podmiot praw i wolności gwarantowanych przez Europejską Konwencję Praw Człowieka*, w: Wpływ Konwencji Prawa Człowieka na system ochrony praw człowieka oraz międzynarodowe prawo karne i humanitarne, red. E. Karska, Warszawa 2013, s. 205 ISSN 23-3472.
5. „*Rozwój III filaru Unii Europejskiej : od ekstradycji do europejskiego nakazu aresztowania*”, cyt., w:
 - Marta Mozgawa-Saj, *Ekstradycja –rozważania dogmatyczne i wyniki badań empirycznych*, w: Prawo w Działaniu – Sprawy Karne 11/2012, wyd. Instytut Wymiaru Sprawiedliwości, red. Naukowa Marek Mozgawa, Wolters Kluwer Bussines, Warszawa 2012, s. 38.
 -A. Górski, *Europejskie ściganie karne- zagadnienia ustrojowe*, LEX a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 289.
6. „*Europejski wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych: w kierunku ponadnarodowego systemu sui generis?*”, cyt., w:
 - M. Sitek, *Prawne i instytucjonalne ramy polityki karnej UE*, Journal of Modern Science, Issue 1/12/2012, s. 187-204.
 -R. Pawlik, *Identity of Criminal Law at the Time of the European Integration Based on the Example of Poland – Some Comments*, Societas et iurisprudentia 2015,volumé III, Issue 1, s. 133-175, ISSN 1339-5467
<http://sei.iuridica.truni.sk>, s. 142.
7. „*Europejska współpraca w zwalczaniu przestępczości*”, Wrocław 2000r.(wersja elektroniczna), str. 3-4, str. 9, cyt., w: Michał Pawłowski, Międzynarodowe standardy ścigania handlu ludźmi i ochrony jego ofiar, HFPCz : praca magisterska wyróżnienie II edycji ogólnopolskiego konkursu na najlepszą pracę magisterską o prawach człowieka, Warszawa, Helsińska Fundacja Praw Człowieka 2014r.
 - A Sukiennik, A Połuszny - pl.zpc.wpia.uw.edu.pl „*Violations in criminal proceedings concerning the right to privacy in view of European standards and the poisonous tree doctrine*”, s.3.
8. „*Miejsce sądów krajowych w systemie sądowniczym Unii Europejskiej*”, Jurysta 3-4 2009 cyt., w :
 - Z. Kmiecniak, *Postępowanie administracyjne i sądowo administracyjne a prawo europejskie*, Warszawa 2010, s. 21.

Załącznik nr 4

Informacje o:

a) osiągnięciach w zakresie działalności dydaktycznej

W okresie mojej pracy dydaktyczno-naukowej od 2012r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko –Mazurskiego w Olsztynie zrealizowałam wykłady oraz ćwiczenia z następujących przedmiotów:

- Europejskie prawo karne
- Prawo karne międzynarodowe
- Polityka karna w UE
- Bezpieczeństwo społeczności lokalnej i kształtowanie bezpiecznych przestrzeni
- Prewencja kryminalna
- Bezpieczeństwo wewnętrzne w Unii Europejskiej.

Byłam koordynatorem w/w przedmiotów i prowadziłam także seminarium licencjackie na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne. Ponadto, dla studentów programu *Erasmusa* zrealizowałam cykl wykładów w

języku angielskim: *EU criminal law*. Ponadto, w roku akademickim 2015/2016 realizuję ćwiczenia z przedmiotu: metodologia badań nad bezpieczeństwem.

W latach 2004-2009, wykonując swoje obowiązki dydaktyczno-naukowe na stanowisku adiunkta na Wydziale Prawa i Administracji, Uniwersytetu Opolskiego – Zakład Prawa Międzynarodowego i Europejskiego, a następnie Zakład Prawa Karnego Porównawczego w Katedrze Prawa Karnego (Kierownik: Prof. dr hab. S. Hoc) byłam promotorem licznych prac magisterskich oraz licencjackich. Przeprowadzałam egzaminy dla studentów kierunku prawo i administracja z przedmiotów: prawo międzynarodowe publiczne oraz prawo Unii Europejskiej – przygotowywałam sylabusy i zestawy pytań egzaminacyjnych do przedmiotów prawo międzynarodowe publiczne i prawo Unii Europejskiej oraz materiały dydaktyczne do wszystkich prowadzonych przeze mnie przedmiotów wymienionych poniżej. W ramach powierzonych mi zajęć dydaktycznych prowadziłam wykłady i konwersatoria na kierunku prawo oraz administracja z następujących przedmiotów:

- Prawo międzynarodowe publiczne (wykłady)
- Prawo mniejszości narodowych (konwersatoria)
- Prawo cudzoziemców (konwersatoria)
- Prawo konsularne i dyplomatyczne (konwersatoria)
- Międzynarodowe prawo karne (konwersatoria)
- Międzynarodowe prawo humanitarne (konwersatoria)
- Prawo Unii Europejskiej (wykłady)
- Zewnętrzne i wewnętrzne bezpieczeństwo Unii Europejskiej (konwersatoria)
- Instytucje Unii Europejskiej (konwersatoria)
- Tworzenie prawa Unii Europejskiej (konwersatoria)
- Jednolity rynek europejski (konwersatoria)
- Swobodny przepływ osób w UE (konwersatoria)
- Protokół dyplomatyczny (konwersatoria)
- Europejskie prawo karne (wykłady)

Byłam zaangażowana w opracowanie autorskie realizowanych przeze mnie zajęć, w tym w języku angielskim: *Human Rights and International Jurisdiction* – Instytut Politologii, Wydział Historyczno-Pedagogiczny UO.

W latach 2001-2004 pracując na stanowisku adiunkta w Instytucie Administracji Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie prowadziłam seminaria licencjackie oraz wykłady dla studentów kierunku administracja. Pełniłam funkcję Kierownika Zakładu Prawa Międzynarodowego i Europejskiego w Instytucie Administracji oraz Zastępcy Dyrektora Instytutu (Dyrektor Instytutu: prof. dr hab. S. Sagan, a następnie prof. dr hab. Skotnicki oraz dr K. Winiarski). Przeprowadzałam egzaminy i opracowywałam sylabusy oraz materiały dydaktyczne dla studentów z przedmiotów:

- prawo międzynarodowe publiczne
- prawo europejskie (podstawy prawa Unii Europejskiej).

Byłam promotorem licznych prac licencjackich z w/w przedmiotów.

Pracując na stanowisku asystenta od 1.10.2000r. do 1.03.2001r. (umowa zlecenia) w Instytucie Studiów Międzynarodowych – kierunek stosunki międzynarodowe, Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego przygotowałam listę zagadnień egzaminacyjnych oraz materiały dydaktyczne w formie pytań i odpowiedzi do przedmiotu: prawo międzynarodowe publiczne. Opracowany prze ze mnie skrypt obowiązywał studentów kierunku stosunki międzynarodowe.

Zrealizowałam cykl ćwiczeń z przedmiotu:

- prawo międzynarodowe publiczne;
- oraz konwersatorium z przedmiotu:

- prawo dyplomatyczne i konsularne

Do mojego dorobku dydaktycznego chciałabym zaliczyć również zrealizowane wykłady, seminaria i warsztaty na uczelniach zagranicznych z zakresu prawa karnego międzynarodowego i europejskiego dla studentów i doktorantów:

- *Södertöns högskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School* (2003r.)
- Uniwersytet w Münster (2008r.)
- Uniwersytet w Bergen (2009 -2012)
- Uniwersytet Wolny w Berlinie (2011r.)

b) osiągnięciach w zakresie działalności organizacyjnej (w tym: współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi) oraz popularyzatorskiej naukę

W nawiązaniu do działalności organizacyjnej chciałabym zaznaczyć, że jestem członkiem Zespołu Ekspertów Narodowego Centrum Nauki oraz członkiem międzynarodowych i polskich stowarzyszeń oraz organizacji naukowych, takich jak: Polska Grupa ILA, Polska Grupa AIDP, Towarzystwa Badawczego Prawa Europejskiego (TBPE), sieci akademicko-eksperckiej Forum „Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne UE”- Centrum Europejskie Natolin, Sieci Akademickiej Europejskiego Prawa Karnego (ECLAN), Europejskiego Stowarzyszenia Kryminologii (ESC), międzynarodowej sieci akademickiej – CINETS, European Network of Legal Experts – Transeurope Experts. Byłam także członkiem grupy badawczej prawa karnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen (2009-2012), ESIL (2004-2009) oraz Friends of ERA(2004-2009). Byłam członkiem komitetu naukowego międzynarodowego seminarium naukowego „*EU Criminal Law and Crime Policy*” (2013), Centrum Europejskie Natolin, Warszawa oraz międzynarodowej konferencji naukowej „*Międzynarodowa ochrona prawa człowieka –współczesne problemy na świecie* (2014), WPAiE UW.

Byłam kierownikiem projektu badawczego „*Transnational Criminal Law Process: A Justice (Fairness) Approach*” (2009-2012) na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen oraz „*Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego*” (2013-2014) na Wydziale Prawa i Administracji UWM w Olsztynie.

Pełniłam również funkcję koordynatora wydziałowego dla *Bergen Summer Research School (BSRS 2011)*, będąc współwykonawcą projektu: *Norms, Values, Language and Culture: Resources and Limitations* i w jego ramach kierownikiem oraz współwykonawcą projektu realizowanego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen: *Fundamentals of law in globalisation (course leader)*. Byłam kierownikiem i współwykonawcą zgłoszonego przeze mnie tematu do w/w projektu: *A Question of Criminal Justice as a Challenge for the Civil Globalised Society of st the 21 century (Lecture 2.2: Procedural Justice in the Criminal Law Process: A Movement towards Perfect Future or the Utopian Idea?)*.

Mam ustabilizowaną współpracę międzynarodową z profesorami zagranicznymi. Stąd, złożyłam trzy projekty naukowe z prof. Mar Jimeno Bulnes (Uniwersytet w Burgos), opublikowałam prace naukowe we współautorstwie z prof. Christopherem Hardingiem (Uniwersytet Aberystwyth w Walii), zrealizowałam trzy tematy badawcze odpowiednio w: *Södertöns högskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School* (2003), Centrum Prawa Międzynarodowego na Uniwersytecie Wolnym w Brukseli (2005-2006) i na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Bergen (2009-2012). Współorganizowałam międzynarodowe konferencje, zapraszając profesorów zagranicznych z takich ośrodków, jak Uniwersytet w Leiden, Uniwersytet w Amsterdamie, Uniwersytet Helsiński, Uniwersytet w Burgos, Uniwersytet w Londynie, Uniwersytet Aberystwyth w Walii. Mój projekt *EU Criminal Law and Crime Policy*, którego wynik stanowi monografia zbiorowa, pod redakcją moją oraz prof. Ch. Hardinga w wiodącym na świecie wydawnictwie zagranicznym *Routledge* należy także uznać za znaczny wkład do nauki prawa na arenie krajowej i międzynarodowej.

Efekty moich badań naukowych wykorzystuję nie tylko dla celów pracy dydaktycznej, ale zostały także wykorzystane poza jednostką naukową.

W latach 2004-2007 współpracowałam, jako ekspert wykładowca z Centrum Szkoleń i Ekspertyz Europejskich w Warszawie. Będąc współautorką materiałów szkoleniowych Ministerstwa Sprawiedliwości RP z zakresu obrotu prawnego w sprawach karnych z zagranicą i stosowania prawa unijnego w wewnętrznym porządku prawnym, prowadziłam cykl wykładów i warsztatów szkoleniowych dla prokuratorów i sędziów w języku polskim (Wrocław, Opole, Kraków, Radom, Kielce, Lublin, Rzeszów) oraz w języku angielskim (Warszawa).

W 2002 roku jako jedyny polski prawnik zostałam przyjęta w drodze otwartego konkursu zagranicznego na staż *Clerkship programme* w Międzynarodowym Trybunale Karnym ds. byłej Jugosławii w Hadze (ICTY) – *Office of the Prosecutor/OTP/Legal Advisory Section & Trial Section* – Biuro Prokuratora, Wydział Śledczy (ds. S. Milosevica) oraz Wydział Doradztwa Prawnego .

Działalność w zakresie popularyzacji nauki zrealizowałam również poprzez publikacje w Magazynie Prawniczym „Jurysta” , Wydawca: Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich.

W 2005 r. wygłosiłam referat w ramach prac sieci akademicko- eksperckiej Forum „Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne UE”, Fundacja „Centrum Europejskie” w Natolinie na temat „*Współpraca policyjna na podstawie acquis Schengen*” ,Warsztaty Europejska Współpraca Policyjna, Centrum Europejskie Natolin, Warszawa.

W latach 2009-2010 byłam członkiem zespołu eksperckiego V kadencji, przy Rzeczniku Praw Obywatelskich w Warszawie - Zespół ds. Implementacja prawa Unii Europejskiej w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości a ochrona praw jednostki.

Kilkakrotnie pełniłam rolę moderatora w panelach na konferencjach i seminariach międzynarodowych oraz byłam zaproszona w charakterze eksperta międzynarodowego do dyskusji w panelach eksperckich oraz do wygłoszenia prezentacji czy prowadzenia warsztatów, w tym na:

- międzynarodowym seminarium naukowym “*A Common European Criminal Procedure ? – Practice, Problems and Prospects*” (ELSA Münster, Eurocrip 22-25 May 2008)
- *Bergen Summer Research School (BSRS 2011 on Global Development Challenges, June 20- July 2011 – Norms, Values, Language and Culture)* , Ph.D-Research Course : *Fundamentals of Law in Globalization* (Dr Joanna Beata Banach-Gutierrez - Course leader)
- międzynarodowej konferencji “*Justice Today for Peace Tomorrow*” a conference marking 10 years of Model International Criminal Court, Berlin, 8-11 October 2015 (MICC - Model International Criminal Court)

Byłam członkiem komitetów naukowych konferencji ogólnokrajowych i międzynarodowych (np. *Consumer protection in selected EU countries – current issues*, 21.05.2014, WPiA UWM w Olsztynie, Olsztyn; *Międzynarodowa Ochrona Praw Człowieka – współczesne problemy na świecie*, 12-13.11.2014r., WPAiE UW, Wrocław).

Uczestniczyłam czynnie w licznych kongresach, konferencjach, sympozach i seminariach, w tym za granicą: wygłosiłam (18) referatów i (4) komunikaty.

W roku akademickim 2015/2016 przyjąłam obowiązek współredagowania czasopisma naukowego (WPiA UWM w Olsztynie) „*European Journal of Public Matters*” – sekretarz redakcji (czasopismo w organizacji).

Wykaz osiągnięć zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w załączniku nr 3.

dr Joanna Beata Banach-Gutierrez
 Associate Professor
 Department of Security and Public Order
 Faculty of Law and Administration
 University of Warmia and Mazury
 in Olsztyn

Annex No 2

Report informing about self - interests and achievements in research activities within the meaning of Article 18 section 1 of the Act of 14 March 2003 on the academic degrees and title in art (Dz. U nr 65, poz. 595 ze zm.).

1. Held diplomas, university degree titles - with giving the name, the place and the year of getting them and title of a PhD thesis:

- A Master's degree obtained in 1994, after completing Masters' Studies in Laws (1988-1994) at the Faculty of Law and Administration (now the Faculty of Law , Administration and Economics) at the University of Wrocław. Master's thesis " Inter-American security system ," written at the Department of Public International Law , under the supervision of prof . dr hab. Karol Wolfke . Reviewer : prof. dr hab. Jan Kolasa.
- Diploma - Polish Ministry of Justice confirming the holding of the application in the Regional Public Prosecutor's Office in Wrocław and an examination of the prosecution on September 19-27 , 1996 before the Examination Board appointed by the Attorney General , Wrocław , September 27 , 1996 .
- Diploma - postgraduate Master of Laws Programme with a major in Comparative and International Criminal Law and Criminal Justice, Faculty of Law of the University of Helsinki on 4 June 1999 . Thesis entitled "Combating Crime in Europe - the approach towards Harmonization of criminal law" written under the supervision of prof. Raimo Lahti . Reviewer : prof. Kimmo Nuotio . Director of the " Master of Laws Programme" prof. Jan Klabbers.
- Degree - Doctor of Law in the field of law - criminal proceedings has been conferred by Resolution of the Board - Faculty of Law and Administration, Wrocław University of 6 November 2000. Supervisor: prof. dr hab. Zofia Świda. Reviewers: prof. dr hab. Michał Płachta, prof. dr hab. Krzysztof Wójtowicz. In 1995. I was admitted for full-time doctoral studies in the Department of Public International Law, Faculty of Law and Administration at the University of Wrocław. Research was conducted under the guidance of prof. dr hab. Karol Wolfke. The knowledge acquired during the prosecutor's legal training and materials collected through conducting my research enabled me to concretize the theme of the doctoral dissertation entitled 'European cooperation in the fight against crime ". Due to the inclusion of many aspects of substantive criminal law and procedure in criminal matters in international

Joanna Banach-Gutierrez

relations, I continued my research, under the patronage of prof. dr hab. Zofia Świda in the Department of Criminal Procedure.

2. Information on employment in scientific units :

- From 10.09.2012r. - Assistant Professor in the Department of Security and Public Order, Faculty of Law and Administration at the University of Warmia and Mazury in Olsztyn.
- 2009-2012 Postdoktor a research position at the Law Faculty of the University of Bergen.
- 2004-2006 - Assistant Professor in the Department of International and European Law - Interdisciplinary Institute of Law and Administration at the University of Opole. This institute by the UO Senate resolution of 26 June 2006 was transformed into the Faculty of Law and Administration at the University of Opole (WPiA UO). I was given the position - Director of the European Documentation Centre, University of Opole. As a result of changes in the structure WPiA UO from October 2006. I started working in the newly created Department of Comparative Criminal Law, Department of Criminal Law (head of the department: prof. dr hab. Stanislaw Hoc), where I was employed until December 2009.
- 2001-2004 - Assistant Professor at the Institute of Administration, Academy of Jan Długosz in Częstochowa. I was entrusted as Director of the Department of International and European Law and the Deputy Director of the Institute for Administration responsible of Research.
- 2000-2001 - Assistant (under service contracts) at the Institute of International Studies - specialization of international relations, Faculty of Social Sciences, University of Wrocław.

3. Demonstration of achievements resulting from Article 16 of the Act of 14 March 2003 on the academic degrees and titles in art (Dz. U. Nr 65 , poz. 595 as amended.)

My research interests are focused, in particular on the following issues :

1. European police co-operation;
2. Judicial co-operation in criminal matters of the European Union countries, including the internationalization of Polish criminal law, both substantive and procedural;
3. Transnational (supranational) integration in criminal matters, in the context of increasing globalization;
4. International criminal law.

The adopted methodology of my research are comparative studies, depth of analysis of the legal and comparative jurisprudence of international tribunals and criminal courts , the ECJ case law of the European Union , the case law of the ECtHR , the case law of national courts and tribunals , international legal instruments , including the European Union legislation , to national legislation.

Due to the complex nature of the selected issues my research studies are interdisciplinary, and they include in particular elements of public international law , European law, penal sciences and science of security. I was the manager and co- research projects related to the above mentioned my research topics. I am a member of national and international associations and societies. I co-operate with many foreign scientists of international renown. The effects of this collaboration are completed my research projects.

The presentation of my research results in the form of joint publications and participating in conferences, symposia, seminars in Poland and abroad (Appendix 3).

As the basic and most important scientific achievement – in the meaning of Article 16 section 1 of the Act of 14 March 2003. on the academic degrees and titles in art (Dz. U. No. 65, item. 595, as amended.) as a basis to apply for the award of the degree “doktor habilitowany”, I am introducing thematic series of works, which includes the effects of my research project: Transnational Criminal Law Process: A Justice (Fairness) Approach. This project was approved for implementation in an open competition of foreign Faculty of Law, University of Bergen (2009-2012) and was financed by the Norwegian foundations. These are (6) works in the form of articles (5) of them were published by counting on international forums foreign publishers (1) article was published in a Polish newspaper - the Internal Security - Publishing Higher School of Police in Szczytno. In my research, I pay particular attention to two issues, which are the main subject of my expertise: (1) the axiological basis of the emerging European (EU) criminal justice, recognized by the international community; and (2) the concept of "justice" in a criminal trial in the context of international and trans-European criminal process. This is an issue of a new study in Polish and European-wide science. My publications are the first comprehensive studies on the above issues and they are referred to in the literature abroad.

In the study on *“Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The Past and Future of Victims' Rights”* (International Perspectives in Victimology, Volume 6, No 1, August 2011, The Press of California State University, Fresno, USA, s. 45-60) I refer to the rights that should be available to victims of crime in criminal proceedings. The subject of undertaken analysis are rules that must be adopted to strengthen the role of victims of crime in the created European criminal justice area and the question about restorative justice. The study was conducted in the context of a comparative overview of developing international standards for fair trial and criminal Polish criminal procedure. At the outset, I note that tendency in modern systems of justice on the rights of victims of crime is primarily targeted at four main issues: a) to prevent victimization, including secondary victimization; b) the provisions of assistance to victims of crime; c) the position of victims in criminal proceedings; d) compensation. The results of a comparative study show that in the European judicial area, an important place is attributed to the strengthening of the role of victims in criminal proceedings, including the use of restorative justice practices. Also, I argue that victimology is closely linked with contemporary critical criminology (s.45-47). In this work, I cover such problems as restorative justice, mediation, internationalization of standards on the rights of victims of crime, the position of crime victims in the Polish criminal trial. Referring to secondary victimization, I presented the case of 16 years (Ms. EHA) a citizen of Norway, 2005 who, being a victim of sexual exploitation, was placed involuntarily, by a consultant school without the knowledge and inform her parents in the psychiatric ward of the University Hospital in Stavanger. As a result of the use of forced labor and involuntary treatment in a closed psychiatric ward, her health has been dramatically destroyed. A side effect were not only mental suffering, but also physical. This case, in my view - shows how easy it is to cross the border to do good or justice for victims of crime, especially against the so-called vulnerable victims, as in the case of victims of domestic violence, sexual exploitation or human trafficking (pp. 50-51). The denial of this category of fundamental rights and freedoms, as in the present case (Ms. EHA) can be under certain conditions considered as deprivation of liberty, under torture (pp. 50-53).

In another study on *“Some Reflections on the Concept of Due Process: What Kind of “Doing Justice” is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings?”* (New Journal of European Criminal Law, Volume 3 (1) 2012 Intersentia Publishers, s. 83-101), I make considerations on the concept of a fair trial in comparative terms, referring to the international criminal procedure and transnational context of criminal proceedings in European Union countries. In the introduction, I indicated that the foundation of a fair trial should be determined by the human rights approach, based on a common hierarchy of values, which have their roots in the heritage of legal traditions and cultures that are seen in modern legal systems. This approach is characterized by the axiology of international and European law, in the sense commonly accepted hierarchy of values.

In the transnational context one should point out the essence of the fairness of the process, taking into account the European dimension, fading into the criminal justice (European criminal justice). The more that's based on the principle of mutual recognition in accordance with which the

competent judicial authorities of the European Union countries should have confidence in the justice systems of other Member States. It is important in this respect that reference should be made to the system of the ECHR. But, the problem lies in the fact that applied by individual country laws or rules may be different in practice. Integrity in criminal proceedings may result from subjective consideration of what is in this case a fair, just or right. Reaching a compromise concerning the adoption of the common catalog of procedural rights (in the sense of procedural safeguards) at the level of international cooperation is not a easy task. However, it should be taken seriously, given the need to protect the fundamental rights of individuals - citizens 'New Europe' united in diversity.

The times when the individual was treated marginally under international law have gone far into the past. In the era of the twenty-first century, the individuals acquired their the status of actors in international law. Therefore, the states in their policies are guided by international standards of human rights protection (pp.83-86). Furthermore, in the following paragraphs I got to the essence of substantive criminal law and criminal procedure, due process and the rule of equity, transnational procedural law (*jus cogens* norms) in the context of globalization of justice, a new dimension of due process in modern criminal proceedings for the global community. In conclusion, I found that in practice the implementation of standards for a fair trial for 'doing justice' can be achieved by further developing its rules and principles within the framework of international organizations and clearly visible 'judicial dialogue' (both the vertical and horizontal) at the international level. Alternatively, one can consider also the benefits from the adoption of the Criminal Procedure Code, which would provide a set of common standards for a fair trial in relation to the international and transnational criminal proceedings (European) criminal proceedings. Taking into account, the transnational integration in criminal matters, there are new challenges for international and European lawyers. This issue is closely linked to the globalized criminal justice, which is the legal response to transnational crime and requires a multidisciplinary approach (pp.87-101).

Then, working in co-authorship with prof. Chistopher Harding (Aberystwyth University in Wales) on "***Fundamental Rights in European Criminal Justice: an Axiological Perspective***", (50% of co-authorship ; *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice*, 20 (2012) Martinus Nijhoff Publishers, s. 239-264), I submit for discussion the axiological foundations of the emerging European criminal justice system. This publication was written on the basis of my paper entitled "Fundamental Rights in European Criminal Justice and its Axiological Perspectives", which was delivered to the "COE 3rd Annual Conference on Justice, Working Group on Justice in the Area of Freedom, Security and Justice" (Chair: Massimo Fischer), University of Helsinki, Helsinki 2011. Axiological approach or otherwise theory of value may facilitate the understanding of development trends of transnational criminal law regime of the European Union (EU). Starting from illustrate the EU criminal law, I pay attention to the transnational nature of criminal proceedings and on the importance of respecting fundamental rights of individuals in the EU judicial area. Turning to the axiological foundations of European criminal justice, I refer to the dignity of the human person and the right to life (axiology 1), prohibition of torture and inhuman or degrading treatment or punishment (axiology 2), the rules concerning directly the Justice of Chapter VI of the Charter of Fundamental Rights of the Union - articles 47-50 (axiology 3). In this section, we analyze the provisions of international and European instruments and the case - law of the ECtHR, the Court of Justice of the EU and the ICTY (pp.239-260). In the second part, I come to discuss the fairness of the process in the context of the European criminal justice system. I raise here, the problem of a fair balance of how you can achieve a fair settlement and who has the justice concern. I argue here that, historically conditioned concept of justice refers to the idea of justice for victims of crime, for her family and for the community or society through punishment of the perpetrator. However, the modern concept of a fair trial presupposes the fair treatment of both the suspect or the accused and the victim. The emerging system of European criminal justice should be based on a common heritage of democratic values and the respect for fundamental rights of the individual. There must be compatibility with the provisions of the CHFR of the EU and international standards, notably

the ECHR system. Here, an important issue is a hierarchy of European values, which has its roots date back to the heritage of the legal and cultural traditions of the Roman Empire, to the idea of democracy and humanism, derived from Ancient Greece and mainstream of European Enlightenment. Systematization of these values leads to a noticeable humanization of the criminal justice through its gradual internationalization based on the principle of axiological consensus of the international community (pp. 260 -264).

Another publication co-authored with Prof. Chistopher Harding (Aberystwyth University in Wales) on "*The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the Species*" (50% of co-authorship; (2012) 37 European Law Review. December © 2012 Sweet & Maxwell, s. 758-770) contains analysis of the Commission's Communication of September 2011- towards an EU Criminal Policy: Ensuring the effective implementation of EU policies through criminal law (COM (2011) 573 final). It should be recalled that criminal policy is broader than penal policy and adopt the goal of developing a strategy to respond to the crime. It may include measures not only legal penalties, but also crime prevention. On the other hand, penal policy refers to the control of crime and is implemented through means of criminal law (legal penalties). This Communication recognizes that crime is an important issue for the EU and therefore one of the key areas of action should be to fight against crime. Previous actions have led to achieving some degree of approximation of definitions and sanctions for serious crimes such as terrorism, human trafficking, drug trafficking and abuse detrimental to the financial interests of the EU. It is emphasized that before the entry into force of the Treaty of Lisbon due to lack of an explicit legal basis in relation to this issue, there were adopted few measures to strengthen the implementation of EU policies. EU criminal law shall be treated then as an added value and measure of the *ultima ratio*. The European Union can supplement gaps and shortcomings in the national legal systems of countries, where action at the EU level would bring the added value. According to the Communication in the light of the cross-border dimension of many crimes, adoption of measures in the field of EU criminal law can assist in ensuring that criminals could neither hide after crossing borders nor abuse differences between national legal systems to the needs of offenses. It is important in this respect by promoting mutual trust between Member States and national judicial authorities, to ensure the effective performance of EU legislation, ensuring consistency and uniformity of EU legislation in the field of criminal law, setting the legal framework in the Treaty of Lisbon. It is emphasized also that the new legal framework, established by the Lisbon Treaty in particular, may allow the EU institutions and Member States to work together on a clear basis enabling the creation of a coherent and consistent EU criminal law which at the same time protects the rights of suspects and defendants and victims and promotes the quality of justice. However, the legislation in the field of EU criminal law must be carefully analyzed. Criminal law should always be the very last measure.

When analyzing the contents of this Communication as an objective was to determine the nature and role of EU criminal law and the theoretical basis for the further development of criminal law at European level. The framework of analysis are determined by three main trends of development of the modern criminal law - criminalization versus soft compatibility, security versus justice and human rights; globalization versus local diversity. Referring to the development of EU criminal law it is said at the very outset that one should pay attention to the clarification of terminology. This is about the distinction of European criminal law, European Union (EU) criminal law, which is characterized by the *sui generis* legal nature and its impact on national legal systems. The EU shall be implemented into the national legal orders of the Member States. EU criminal law is a specific and relatively new legal regime. The development of EU criminal law is closely linked to the created area of freedom, security and justice (AFSJ) for the citizens of Europe. Matters of common interest to EU countries from the former third pillar have been under the process of communitarization

(pp. 759-761). The analysis shows that Europe has entered a new era of criminal law: there is a legal basis for EU action in such a sensitive area, which is criminal law. The scope of these activities has been defined in the TFEU and shows a trend towards the further development of EU criminal law. At the same time, despite the need for a clear basis for theoretical basis, this is seen that the legal practice of States stands ahead of theory ("Europe has Entered a new era of criminal law: there is a company legal basis for EU action in the field, the scope for dry action has been outlined in the TFEU, and there is evident energy in moving forward in That area ", p. 763). In the light of the Communication, there are emerged three main issues:

- Why use the criminal law ? This problem can be defined - as a question of criminalization .
- What is a risk of the use of criminal law ? This is some of the issues regarding " governance through crime " and " rights protection" .
- Why use criminal law at EU level? It is a question of " European added value " .

EU criminal law has certainly serve as a value -added benefit of bringing national systems of criminal law in the fight against transnational crime and promote further integration in criminal matters. In doing so, the EU should follow, in particular the principle of subsidiarity and the requirements of necessity and proportionality. Criminal law is primarily to serve all the citizens of Europe , in order to protect their interests and fundamental rights in the AFSJ (pp. 764-770).

The issue of EU criminal law, which is characterized by transnationality and universalism, I continue in the publication on "*Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice*" (New Journal of European Criminal Law, No1-2 (2013) Intersentia Publishers, s. 153-166) , which was written based on my paper which was delivered in the framework of the WG Hart Legal Workshop 2012 "Globalisation, Criminal Law and Criminal Justice" at the London University- London 2011. In this paper, I argue that although EU Criminal Justice is based on the principle of mutual recognition, which is closely connected with trust between national competent authorities of the Member States, this principle is not absolute. Starting from the very essence of the principle of mutual trust I point out that traditional judicial cooperation countries is based on the request procedure as a model. Such a system was considered to be slow, complex and often ineffective. In terms of EU criminal law one should distinguish between mutual legal assistance and mutual recognition of decisions. Generally, in the case of traditional cooperation between states in criminal matters, it is assumed that State A requests for assistance to State B and the decision is taken in the State B: whether to accept or refuse. The provided assistance is based on the use of the measure by the competent authorities in State B, in accordance with the laws of the State B. The key element in the traditional judicial cooperation between EU Member States is therefore the principle of sovereignty.

In accordance with the principle of the sovereignty, the prosecution of the state A and ends on the inside border of the State B. Such prosecution in a transnational context is usually a long-term procedure, based on mutual legal assistance between the States concerned. On the other hand, EU mutual recognition concept envisages strengthening mutual trust to the competent judicial authorities in the Member States. In other words, country A decides to be recognized and executed directly in the country B. In this way, the procedure of giving a legal assistance is greatly shortened. The idea of mutual recognition is to serve the vision of creating a single judicial area, including the EU Member States cooperation in criminal matters. This is justified by the assumption that even if the Member States are representing different legal systems and legal systems and traditions, they may establish a "unified European area of justice". However, such a trend implies a certain degree of harmonization in national legal systems. When discussing the legal basis of mutual recognition in criminal matters I have

indicated, among other things, that mutual recognition works without problems in the Nordic judicial space due to a common legal culture and traditions that are characteristic in this region of Europe. The Nordic countries have adopted the Nordic Arrest Warrant (Nordic Arrest Warrant) to facilitate cooperation in the field of judicial cooperation, which abolished the requirement of dual criminality (pp.154-158). In the next part of my work, I argue that mutual recognition in a transnational context at the EU level should not remain unconditional. In particular, the restrictions may be the basis for system of ECHR. Moreover, in the event of violation of fundamental rights of the individual all Member States responsible for such situations should be accountable to the ECHR (pp. 158-159). I also drew attention to the functioning of the mutual recognition principle in practice, illustrating the case of a conviction by a court in the UK Polish citizen Jakub T. (pp.159-161) and the hybrid nature of the EU framework decisions (pp.162-165). The proposals formulated picked up, for example, that in view of the current development of EU law, the principle of mutual recognition is not sufficiently tailored to the needs of national criminal justice systems. There is still arising question about many issues concerning its practical application by judicial authorities. The problem could affect the admissibility of evidence and procedural safeguards for suspected or accused in transnational criminal proceedings, conducted in accordance with the principle of European territoriality. I quote the opinion of Professor Raimo Lahtiego that national public prosecutors and judges are required to apply European law in their practice in criminal cases (p.166). I emphasize the huge role multilevel judicial dialogue that allows for the creation of a common legal culture of the EU Member States on the same or similar level. This is a very important aspect of the "fair trial", especially having a transnational dimension. National judges should be fully aware that they become de facto judges of the EU. They must therefore be well prepared to do their tasks in the "integrated Europe" (pp.166-167).

The issue of creating a judicial space in criminal matters within the EU is also the subject of my publication on *"Freedom of the Individual and Its Limits in European Judicial Space"* (Internal Security, Published by the Police Academy, Szczytno, Volume 6, Issue 1, 2014, s.207-221). In this paper, I presented issues related to freedom as an universal right given to the people in accordance with applicable law in democratic countries. Also, I am analyzing some limitations in the sphere of freedom and the objectives of their use in connection with human activity in the context of the right to respect for private life, protection of personal data and biometrics. One of the main aspects is that the freedom of being a fundamental human right does not have the absolute character. This law is limited by the right to freedom of other people, which serves the general interests of the public. Also, my attention is focused on the development of a European judicial area. Particular attention was drawn to the use of new techniques and observation technologies. It seems that discussed the issue is one of the most important elements of the European Union's security strategy in building the AFSJ in the interests of all "citizens of Europe". Each person should have, for example, the right to respect for private life and protection of personal data, guaranteed by the Charter of Fundamental Rights of the EU. So, under the EU law, the standards should be adopted and implemented in the interests of "citizens of Europe". Such an approach is consistent with the general trend in international law, aiming towards global justice to ensure the safety of every person.

In the first mainstream of my research interests is the issue of police co-operation of EU countries. Interesting to me the issue of police co-operation under Schengen acquis is discussed more broadly in the paper on " Police co-operation on the basis of the Schengen acquis" (Review of Police, No. 2 (82) publishing house of the Police Academy in Szczytno, Szczytno 2006, pp. 109-123), which is the result of my research conducted at Free University of Brussels (2005-2006).

At the very outset, I recall that the Schengen Agreement, also called the Schengen I confirms the development of the European police co-operation. In the next part of my paper, I

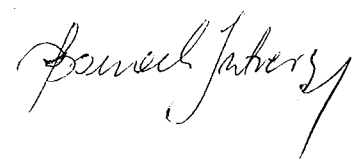

emphasize that the abolition of border controls in order to facilitate the free movement of persons and goods also involves the need for closer cooperation of police forces. Therefore, the so-called Schengen Agreement agreed to amend the contents of the provisions of adopting on June 19, 1990 Implementing Convention of the Schengen Agreement (hereinafter referred to in brief: Schengen II) (p.109). Referring to the provisions of Schengen II, my attention is focused on the forms of special police co-operation, as the Schengen States allow their services on operational co-operation hitherto reserved for the national police forces, eg. to observe or cross-border hot pursuit "(p.112).

Subjecting closer examination of the provisions on cross-border co-operation, I refer to the laws of France, Italy or Germany and the ECHR. For example, when discussing the observation I emphasize that "it should be remembered that observation can sometimes be perceived as a violation of individual rights within its sphere of privacy. [...]Jurisprudence of the European Human Rights Court should be applied "(p. 113). In the case of cross-border pursuit, I note, for example that police officer should "have a good knowledge not only of the provisions of the Schengen II, but also legal norms of his own country and neighboring country" (p.119). This is an important issue, because, as I further argue "during the chase may need to use physical force against an accused person, e.g., use of handcuffs when stopping a person prosecuted, police batons and even firearms. In such cases there is very important to have knowledge of the possibility of using the force by police officer on the territory of the country in which he is "[...] e.g., the use of weapons in self-defense" (p.119). In this section we discuss the Schengen II quoting conditions to be met for the use of weapons adopted by the Schengen working group and the provision of art. 2 of the ECHR.

In the findings of my research, I formulated among others opinion that "until recently, the European police co-operation encountered such obstacles as: national sovereignty, security, protection of private life. While today's legislation gives police authorities greater scope for their cooperation and co-ordination of joint activities to prevent and detect crime, particularly on the basis of the Schengen acquis and the multi or bilateral agreements concluded between the countries concerned. [...]. An essential element for effective police action in the framework of the Schengen acquis is good knowledge of the rules of procedure, resulting both from the Schengen II, as well as practical knowledge about the national law of the States Parties to the Convention. In order to properly perform the operational activities or other actions by police officers, they should possess a good knowledge of the languages of neighboring countries, the legal system, culture and customs, One should also adhere to the principles of the ECHR and the case - law of the ECtHR. [...]. Initiatives aimed at consistently to achieve the objectives set in the course of the European Union i.e., to provide EU citizens an area of freedom, security and justice "(pp.122-123).

During the continuation of my research on the creation of an area of freedom, security and justice within the European Union (JHA), there appeared a fundamental question about the concept of "freedom" in the meaning of the essence of freedom itself: Is freedom, which is in itself an inherent right of every human being absolute? Are there factors defining the boundaries of the freedom of every human being? And if so, what there may be the factors limiting its freedom and why they deserve to be accepted? At this point, there is also another question relating to delimitation of liberty in the rule of law. In search for answers to my questions, I got to the international protection of human rights and the principle of "rule of law", which are reflected in my next publication on "Freedom" of individual under the rule of law and its limitations "(in the monograph." Power in the law ", ed. Piotr Majer and Michał Kowalczyk, Olsztyn 2014 s.149-164. Reviewer: Prof. Dr. hab. Stanisław Sagan). My research led me to conclude that although "freedom" in the meaning of natural law coexists with the man and his existence, it is not absolute and not completely unconditional. Paradoxically, it is limited by the "freedom" of others. In my work, I argue that this is due to the fact that the

individual is part of the communities in which he or she operates and is subject to state authority. Hence, the "freedom" of the individual may be subject to restrictions, depending on a situation. So, certain situations can affect the right to freedom, i.e., to restrict "freedom" of individual, marking its boundaries. In general, it can be assumed that the "freedom" itself is inherently unconditional. But, on the other hand, it is conditioned by the different situations, hence there is in the literature concept of situational freedom. In other words, the individual is entitled to "freedom", but within certain limits. Without these limits the rule of law would not be possible to complete the implementation of "freedom". Situations that may constitute a restriction of "freedom" units depend on time and space. An important role in determining the boundaries for 'freedom' of individuals is fully played by "morality" within the meaning of a hierarchy of moral and ethical standards that are specific to the community. An expression of generally accepted morality within the community is a set of binding legal norms. Therefore, it is established such a legal system that tries to define the boundaries of "freedom" of individuals. Assuming that every man is free, but is responsible for his own actions - the law should be constituted in the general interest of the community. Without the "freedom" per se does not exist the rights assigned to individuals. These rights within the meaning of fundamental human rights and freedoms are subject to legal norms. Therefore, the "freedom" of the individual and its limitations, are closely connected with the current legal system. The boundaries in this case are determined by both the norms of international law and national legislation.

Referring to respect fundamental rights and the strengthening of JHA European Union is worth noting that EU law is to act in the public interest "citizens of Europe". According to the catalog of liberty adopted under the CPP European Union, each unit in the country legally entitled, inter alia, the right to respect for private life and protection of personal data. Analysis of the case law of the ECHR states that, in certain situations, interference by public authority is allowed. However, according to the "rule of law" laid down rules should be clear, predictable and prevent arbitrary conduct legitimate authority which is empowered to invasion of privacy. It is important to maintain the proportionality interference with the objectives which it is used and how it was made. In the case of protection of personal data may occur eg. A potential breach due to the use of biometric identification systems. Therefore, it should be stressed the special importance of the principle of minimizing and purpose. In addition, the competent authorities should act fairly and in accordance with the law, taking into account the specific nature of different forms of exchange of personal data "(p.162-163).

The second stream of my research interest cover issues concerning judicial cooperation of EU states in criminal matters, including the internationalization of Polish criminal law, both substantive and procedural. In 2004-2007, I worked as an expert lecturer at the Centre for European Training and Expertise in Warsaw. As a co-author of the training materials for Ministry of Justice in the field of legal transactions in criminal matters with foreign countries and application of EU law in the internal legal order, I taught a series of lectures and training workshops for prosecutors and judges in Polish (Wroclaw, Opole, Kraków, Radom, Kielce, Lublin, Rzeszów) and in English (Warsaw). I am also the author of numerous publications in this field (a list of publications - Appendix 3). During my research on issues concerning judicial cooperation of EU states in criminal matters, including the internationalization of Polish criminal law, both substantive and procedural appeared, both issues of a general nature, such as the development of judicial cooperation in criminal matters as well as more particulars relating to rules of ne bis in idem principle, the European arrest warrant, joint investigation teams, freezing and confiscation of funds from crime, the rights of the victim in a criminal trial. In my research, it takes a very important place, not only the internationalization of criminal law (strictly speaking

Bonafantini

Europeanization), but also human rights protection in the context of the criminal law of the European Union, as a new legal regime. For example, based on my expertise of the legal and comparative standards governing extradition and the Framework Decision on the EAW I picked up in the conclusions that the implementation of the EU *acquis* in criminal matters is not inevitable and that an important role in this process is taken by "approximation" of the legal systems of the Member States; which is expressed in the scheme indicating the target model of implementing the principle of mutual recognition in criminal matters. This model is to rely - as I indicated in the work of 2005 on the gradual equalization of court decisions issued in other Member States with the decisions of the competent judicial authorities, arguing that " this is due to the need to develop more effective forms of cooperation in European Union countries to combat international crime ("cross-border "), which is the negative phenomenon accompanying the process of integration in Europe (" Development of the third pillar of the European Union: from extradition to the European arrest warrant " , in *New Codification of Criminal Law , Volume XVII, AUW No 2751 , ed. , Leszek Bogunia , ed. University of Wrocław 2005, pp. 81-82*). Analyzing the regulations concerning joint investigation teams, which are a relatively new form of inter-state cooperation I reminded that " the natural consequence of Polish accession to the European Union is the gradual introduction of EU legislation (i.e., the new *acquis*) into national legislation " (" Joint investigative teams as a new form of cooperation between states in criminal matters' , in: *New Codification of Criminal Law , volume XVIII, AUW No 2786 , ed. , Leszek Bogunia ed. , University of Wrocław 2005, p. 338*). Adding that such examples are the rules on the appointment of joint investigative teams set out in the Code of Criminal Procedure. In addition , I proposed a thesis that, first, a closer analysis of comparative legal *acquis* of the Council of Europe and the European Union indicates that the regulations adopted in these organizations concerning cooperation between states in criminal cases are very similar. Secondly , it is extremely important to develop closer co-operation among the EU States in the fight against cross-border crime, which accompanies globalization of political, social and economic developments . One form of such specific cooperation is the ability to perform the duties of investigators as part of a joint investigation team (pp. 338-340).

Discussing another form of international cooperation within EU in criminal matters, namely "freezing" funds from crime, I analyzed the legal and comparative European regulations and national law ("Freezing and confiscation of crime-European regulations and national law", in : *New Codification of Criminal Law, Volume XX, AUW No 2882, ed., Leszek. Bogunia, ed., University of Wrocław 2006, pp. 109-128*). In my publications, I draw the problem of combating trafficking in women and children, noting that the fight against these practices pose a serious challenge to the European Union countries, the more so because EU policy is based on respect for the fundamental rights of the individual. The European Union - as I said a few years ago, actively promotes policies to combat trafficking in women and children for prostitution or pornography, thereby respecting their rights, guaranteed by international standards. Presenting the EU regulations designed for the purpose of combating trafficking in women and children, I paid attention to the need for a unified criminal policy. Based on my research, the conclusion is that in the fight against trafficking in human beings, especially women and children - European Union adopted a multidisciplinary and trans-pillared approach. I pointed out that there is "promotion of an active policy states that seeks to reinforce the ban on trafficking in women and children, including protection and social inclusion of victims at Union level, as well as regional and international levels. It is recognized that traffickers in women and children will continue to benefit from the loopholes, if the cooperation countries is not strengthened. Therefore, the efforts should be made to intensify this cooperation and the approximation of national legislation countries is necessary. Such approach has consequently lead to the harmonization of criminal policy at regional and

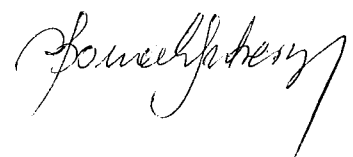
international levels ("The European Union against trafficking in women and children", Magazine Prawniczy "Jurysta" No 7/2006, Wydawca : Board of the Polish Lawyers Association, pp. 3-6. "Protecting the rights of children and women in EU legislation - the problem of violence and trafficking in modern Europe", in: minorities and weaker units in a multicultural society in Europe, ed. G. Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Materials VI International Conference on Human Rights, Lecce, 29-30 May 2006, Olsztyn - Bari 2008. Deboli e indifesi Multicultural nella societa europea, a cura di G. Dammacco, B.Sitek, O .cab Olsztyn-Bari 2008. Atti della VI Conferenza dei Internationale DIRITTI dell 'Uomo Lecce, 29-30 Maggio 2006, pp. 501-510):

In my research, taking a topic of gradual "communutarization" of criminal law in the EU member states, I also try to answer the question of whether judicial cooperation in criminal matters of the Union countries has to include forms of recognized so far as the traditional? Or rather, we should strive to make the creation of new "EU model", functioning on the basis of the common criminal procedure? Based on analysis of the acquis of the European Union I came to the conclusion that more probable shall be the second option. At the same time, the emergence of the issue is based here, about what institutions and rules, such a model would in future operate. In the process of creating common criminal procedure a particular importance should be attributed to the principle of mutual recognition. As I note, in the case of mutual recognition governing the inter-state cooperation a subject matter is the acceptance of foreign decisions as if they were issued by the national judicial bodies. Therefore, one is subjected to, for example, discussions under, whether we can take any consequences of the system of mutual recognition in its pure form, especially bearing in mind the protection of fundamental rights of the individual? Can we accept the implementation of foreign decisions even in the cases of significant differences in national legal systems of the EU member states? Whether and what kind of restrictions with regard to the principle of mutual recognition shall be adopted? My research showed that the potential differences in the legal systems of substantive criminal law should not be an obstacle to mutual recognition of judicial decisions and judgments. It is also necessary to have eliminated the conflict on jurisdiction between Member States by example, for instance one should observe the principle of non bis in idem ("Principle of ne bis in idem in Criminal Law of the European Union", Magazyn Prawniczy "Jurysta" No. 11-12 / 2004, Wydawca Management Board Leading Polish Lawyers Association, pp.4-5. "The development of judicial cooperation in criminal matters European Union countries, Magazyn Prawniczy "Jurysta" No 10/2004, Publisher: Board of the Polish Lawyers Association, pp. 7-9." Legal assistance of the EU states in criminal matters", Magazyn Prawniczy "Jurysta" No 5/2005, Publisher: Board of the Association of Polish Lawyers pp.3-7). The premise, which the common criminal procedure shall be based and formed on the principle of mutual recognition, thus becomes mutual trust between the national authorities of the Member States in their legal systems. For the smooth functioning of that principle, it is necessary to fully trust and solidarity, similarly as in the federal model. In addition, the efforts should be made to strengthen the protection of individual rights in criminal proceedings, having transnational dimension. The point, here, is not just about the adoption of uniform procedural guarantees enjoyed by a suspect or an accused in a criminal trial, but one should strive to strengthen the position of the victim. The restrictions as to application of the principle of mutual recognition of my research led me to the conclusion that must be taken into account, in particular the observance of human rights as a condition for maintaining the fairness in the criminal process. In the criminal proceedings of transnational nature an important part is also the obtaining information on foreign law. ("The idea of the Common Criminal Procedure in the European Union ", Magazyn Prawniczy "Jurysta" No 1/2009, Publisher: Board of the Polish Lawyers Association, pp. 3-5). In the concluding remarks of my studies on the common criminal procedure, I gave that "in criminal

proceedings of twenty-first century can be seen a clear impact of EU law on national legal systems of the Member States. This law penetrates increasingly into national law of the Member States, to create a common legal area. Traditional forms of cooperation between states in criminal matters are replaced by new legal solutions or existing procedures shall be significantly simplified. There is marked a closer integration of the countries of the European Union in criminal matters, which forms the common model of criminal proceedings. So what, several years ago might not seem like a viable idea, in the present context takes on a transnational dimension. Consequently, it also appears in the literature the term of 'European criminal procedure' (pp.4-5). In my research on the unification of the legal space, I attributed the significant place of "judicial dialogue" ("A place of national courts in the judicial system of the European Union", *Magazyn Prawniczy "Jurysta"* no 3-4 2009 Wydawca: Board of the Polish Lawyers Association, pp. 3-6).

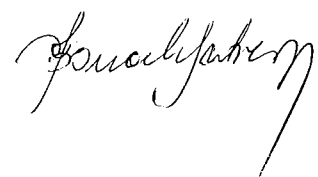
Continuing my reflections on the problem about the impact of EU law on national criminal law, I argue that Europeanization (or internationalization in the sense of European region), criminal law and procedure in the European Union imposes on the national legislature a new commitment and has an impact on the interpretation of the Law by domestic judges and prosecutors. For, the national measures adopted under the Directives (or the Framework Decision - according to the former third pillar) should be interpreted in the light of their wording and purpose. ("The impact of EU law on national criminal law", in *International Law, European and national - boundaries and common areas, Jubilee Book dedicated to Professor Genowefa Grabowska*, ed. B. Mikołajczyk, J. Nowakowska-Małusecka, Katowice 2009, p . 11-32 Reviewer: prof. dr. Roman Wieruszewski). How I deduce in this paper "based on quoted a comparative analysis of the EU acquis, it can be said that the role of the Court of Justice and EU legislation in the field of criminal law is strengthened. EU standards in the field of criminal law and procedure shall be subject to the implementation of the legal systems of the Member States or to be directly applied by national judicial authorities (especially the principles established by way of preliminary rulings of the Court of Justice). Legal and comparative studies of the acquis of the European Union point to the significant progress made in the field of cooperation between Member States in criminal matters. The European Union has consistently moving towards a unified legal space in criminal matters by the harmonization and unification of national systems of criminal law in the Member States. In this long-term process, however, it was left room for respect for the fundamental rights of individuals and the different legal systems and traditions of the Member States of the Union "(pp. 31-32). In my comments on criminal procedure in international relations, I note that it is extremely important to ensure the compatibility of national rules of criminal procedure in the EU countries with the provisions of the ECHR and the CFR of European Union. Generally speaking, the area of EU law in the field of cooperation between Member States in criminal matters should be created with respect for basic human rights, while ensuring the protection of these rights is left to the competence of national courts (p. 32). Cf .: "The rights of the victim in the light of European standards and national legislation", in *the role of victims in the criminal process - the European standards and national law*, Ed. T. Cielecki, J. Banach-Gutierrez, A. Suchorska, Szczytno 2008, p. 50-60 (Reviewer: prof. dr. Janina Czapska). The European Convention on Human Rights to Freedom, Security and Justice of the European Union, *Magazyn Prawniczy "Jurysta"* No. 7/2009, Publisher: Board of the Association of Polish Lawyers pp. 3-7. I would like to point out here that my application for funding the research project - habilitation under the title: "Criminal Law of the European Union - procedural aspects", as manager, which was made through the manager of the Vice-Rector. Science and Financial Policy UO to the Committee for Scientific Research - Ministry of Science received in 2006 a positive review. Even then I picked up in its description that there is a need to describe and assess the direction of the development of criminal law of the

European Union, with particular emphasis on standards for criminal proceedings. The project aimed at the outline of the problem concerning Europeanization of the criminal process, namely the impact of EU law on the shape of criminal procedure of the EU Member States and the gradual emergence of a European model of judicial cooperation in criminal matters. In the description of the notified project, I emphasized that the criminal law of the European Union is a relatively new field that requires closer study and promote taking research in Polish legal environment. Adding, that the reasons are not only scientific, but also practical because of the increasing number of changes to the Code of criminal proceedings on the basis of EU law. Undertaking the proposed topic that still is my area of research can be justified by the fact - as I stated in the application for grant , "that the criminal law of the European Union is a field that has only recently beginning to be the subject of intense research in the Union. At the same time, Polish publications are rather fragmented, there is no holistic approach to the subject. It is important to make a deeper analysis of the criminal law and the practice of the European Union countries for understanding the mechanism of formation and functioning of selected legal regulations" . Despite not receiving the funds to finance my project by KBN due to the limited budget , having a high position in the ranking - I continued my research project, obtaining funding from other domestic sources (funds from the statutory research , Department of Criminal Justice , Faculty of Law and Administration, University of Opole) and international (foreign scholarships).

The effects of my research in the field of EU criminal law, and cooperation with eminent foreign researchers, I presented in the form of numerous papers, announcements and publications in Poland and abroad, including my monographic work on "The European dimension of the criminal justice: towards a supranational system of a sui generis? IWEP Warsaw 2011, p. 394. reviewer publishing: prof. Assoc. Eleonora Zielinska. (Review prof. Dr hab. Stanislaw Hoca, published in the journal "Jus Novum" 4/2011, ed. Lazarski, Warsaw 2011, pp.149-158). My years of research in the field of police and judicial cooperation in criminal matters European Union countries naturally led me to focus on supranational integration in criminal matters. The issue of supranational integration in criminal matters linked to the process of globalization is a new research problem both in world science as well as nationwide. This subject is the third, and also my most recent and current research interests. In the course of my research on deepening integration of countries in the region of Europe arose the crucial question about: quo vadis , European dimension of the criminal justice twenty-first century? On the basis of the analysis and comparative studies can be inferred - as stated in my monograph that European integration has led the way for the gradual emergence of a European criminal justice, as a sui generis supranational system. A priority place in this supranational integration in criminal matters should be attributed to measures of protection (within the meaning of procedural safeguards) and an effective judicial remedies to their execution. To achieve this goal would foster the development of a more coherent system of criminal procedural law, which would apply in a common "European legal space " of Member States (p.297) .

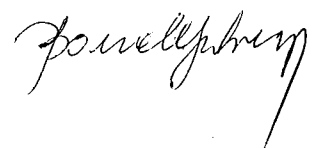
The monograph on "The European criminal justice: towards a supranational system of sui generis? " consists of five chapters, which deal respectively stages of development of judicial cooperation in criminal matters tending to 'integrated Europe', European 'judicial dialogue' in the AFSJ of European Union , the concept of European criminal law and the idea of codifying the standards of criminal procedure, transnational criminal proceedings, the request model and the concept of mutual recognition of EU Member States in co-operation in criminal matters. In this monograph, I picked up, among other things, that more and more frequently in the literature there is mentioned not only European criminal law, but the authors use also the term EU criminal law. Based on my comparative research studies, I found that EU criminal can be characterized - as gradually fading into a new legal regime, binding

Member States of the organization. In my work, I have indicated in conclusions, e.g. that "in the light of comparative studies can be seen growing role of European criminal law as a reflection of European identity. European criminal law becomes an expression of the unity of the region's countries in Europe, but without the abolition of such an important value that is their legal and cultural diversity. Still assumes the existence of pluralism "(p. 297). In this monograph, I noticed the consistently progressive integration of the normative and institutional framework of the European Union, inferring that (1) the integration of normative leads to changes in the national law of the Member States, (2) institutional integration creates a European body common to all Member States. In light of which, I argue that there is a process of developing the European dimension in criminal justice, as a supranational system of sui generis. The European Union is developing its own model of cooperation between countries in criminal matters, however, according to the author at this stage marked, by a lack of sufficient theoretical and legal bases.

I stressed that in view of the progressive dynamic supranational integration in criminal matters of European Union countries, it seems that there should be established a supranational system of sui generis that would ensure not only the security of European citizens against various forms of crime, but also the most efficient protection of their fundamental rights. In my work, also I stated that the establishment of a Europe without internal borders has a significant impact on criminal substantive law and criminal procedural law of the countries in the region. Supranational integration in criminal matters in the current stage of development tends to the constitution of European justice nascent in the context of a globalized justice of universal character. My research indicates that judicial cooperation in criminal matters' in the integrated Europe', through many changes takes the character of the subsystem in the global legal system, created by the international community. It also introduces terminology such as global judicial system of criminal justice, which on the basis of my analysis includes international criminal court (ICC, international / internationalized tribunals and criminal courts established ad hoc), while the concept of global justice has a range wider, as it relates to the whole of the international justice. The analysis leads to the conclusion that the global judicial system of criminal justice is created on the basis of international legal norms of universal, some of which assumes the status of jus cogens norms and erga omnes. The framework of this system are determined by international standards for human rights protection. Moreover, international criminal justice strengthens countries worldwide cooperation in the fight against the most serious offenses (crimes of international importance) and contributes to the development of international criminal procedure, and in particular the standards of a fair criminal trial. This approach affects the countries' national law, and consequently comes to internationalization. Occurring phenomenon of supranational integration in criminal matters are discussed in the context of globalization. From this perspective, the question arises discussion about the direction of development of justice systems at national, international and transnational levels. The present issue is closely related to the era of globalization in the twenty-first century.

The issue of EU criminal law, is also raised in my publication entitled "The Future of EU criminal law from intergovernmental cooperation to the trans-European penal process", in: The Future of Polish criminal law - alternative responses to crime, ed. by S. Pikulski, W. Cieślak, M. Romańczuk - Grącka, Ed. "Elset" Olsztyn 2015, pp. 17-30. In this paper, I argue that national criminal law and procedure is complemented by supranational EU law. The conclusions indicate that EU criminal law in its present stage of development should be considered in terms of the emerging a new legal regime, which has a significant impact on the national law of the Member States. Further I maintain that " firstly, EU criminal law can be examined from the perspective of two fundamental issues, namely (1) the transition from traditional intergovernmental or international cooperation between states in criminal matters

to the level of supranational integration, and (2) harmonization of criminal law in the area of freedom, security and justice versus maintaining the diversity of national laws or regulations. Secondly, special attention should be paid to the phenomenon of increasing globalization which also concerns the sphere of criminal law. [...] Considering the future of EU criminal law, it should be stressed an important role of the principle of mutual recognition and harmonization of the criminal law of the Member States. The creation of EU criminal law, as a relatively new legal regime should be guided by axiological values of European integration. Thirdly, the vision of further integration in criminal matters EU countries raises a presumption that it is soon to be established European Public Prosecutor's Office, then one can expect the adoption of a European Criminal Code or even the establishment of a European Criminal Court (special Chamber at the Court of Justice). The more that from the perspective of the past twenty years can be observed significant changes in the directions of development of criminal law in Europe. As a result of the integration, it occurred since the extension of EU competence even on such a sensitive area, as criminal law. This phenomenon affects not only the shape of the substantive criminal law of the Member States of the EU, but also it has impact on the standards of a procedural nature, and as a result there is a tendency towards trans-European criminal trial/proceedings.

Fourth, based on available literature, one can actually agree with the thesis that along with the entry into force of the Lisbon Treaty (December 2009) European integration in criminal matters took on a new dimension. In particular, full implementation of the principle of mutual recognition in all areas of cooperation in criminal matters has led to a situation in which the Member States have to implement the decisions taken in another Member State (e.g. European Arrest Warrant). Subsequently adopted strategies of EU countries suggest that the common fight against criminal activity should be a priority that also require consistent criminal policy.

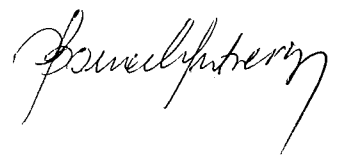
Fifthly, one may highlight the essential elements of the emerging a new regime of EU criminal law, namely:

- the main methods of development that reflect the transnational nature of criminal law and justice, i.e. the mutual recognition and approximation or harmonization of national regulations
- Art. 82 TFEU [...];
- legal basis to take legislative action to combat serious crime with a cross-border dimension
- Art. 83 § 1 and 2 of the TFEU [...].

In line with this directive as the legal instruments of the EU, there is a possibility to establish minimum rules concerning both aspects of criminal procedure, as well as the definition of criminal offenses and sanctions in the field.

In summary, in the context of the discussion on the future of EU criminal law can speak about the end of the era characterized by the supremacy of national law. This is in fact clearly the logical consequence of the progressive era of globalization XXI., even in the realm dimension of criminal justice, which detracts from the importance of classical territoriality principles. The principle of territoriality so much characteristic of national criminal law states, gradually gives way to place the principle of globality "(s.29-30).

EU criminal law is also the subject of theoretical and legal considerations which I had discussed in other publications by me, including, for example: Christopher Harding & Joanna B. Banach-Gutierrez, "EU criminal law and the protection of human rights: the emerging interface", in: Europe of Founding Fathers: Investments in common future, ed. M. Sitek, G. Dammacco, A. Bleak, M. Wójcicka, Olsztyn 2013, pp. 101-112 (Reviewers: prof. dr hab. Szmulik, prof. dr. Igor Palus); In my recent work on "*Supranational integration in Criminal Matters within the European Union: What could the Future Bring?*" (in: "EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods", edited by J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016)

I illustrate the evolution of cooperation in criminal matters within the EU. My research shows a gradual supranational integration process, both normative and institutional. This long-term process consistently aims to establish a more consistent and coherent European (EU) criminal justice, as a supranational system of sui generis. Undertaken activities have an important impact on the national legal systems of EU countries. Although there is seen a great impact of supremacy doctrine), but still there is room left for European identity and legal pluralism of national laws. In consequence, all actions at the EU level in a progressive manner lead to the creation of the AFSJ for the citizens of Europe. The process of evolution of judicial cooperation in criminal matters of the EU Member States is illustrated on the basis of a comparative study of the provisions of the Maastricht Treaty, the Amsterdam Treaty, the Treaty of Nice and the Treaty of Lisbon. Also, I am making reference to the case-law of the Court of Justice of the EU. In light of my research, it can be assumed that a dynamic development of EU criminal law at this stage should be considered in terms of a new emerging legal regime. EU criminal law greatly affects the national rules in the Member States. I also note, among other things, that the creation of EU criminal law must have regard to axiological values of European integration. EU criminal law is a product of the era, which is characterized by the decline of the primacy of national law countries. In this context the principle of territoriality so characteristic of national justice systems is gradually replaced by the principle of European territoriality. This is a logical result of ongoing globalization in the twenty-first century. The processes of globalization have a major impact on countries' national law. With regard to criminal law, they make less and less important the principle of territoriality. The development of EU criminal law at this stage is tending more to maintain diversity rather than unity. For a full list of publications, see: Appendix 3.

Among my publications a significant place is taken by reviews of foreign monographs which relate to matters of criminal law from the perspective of European integration:

1. Karen Reid, "A Practitioner's Guide to the European Convention on Human Rights", Sweet & Maxwell Ltd, Second ed., 2004, s.648, "State and Law" 1/2006, pp. 109-110.
2. Heli Askola, "Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Modern Studies in European Law", Oxford - Portland Oregon in 2007, s.218, the International Journal of Refugee Law (IJRL), No. 7, Oxford University Press, 2007, p. 767-771.
3. Heli Askola, "Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union", Modern Studies in European Law, Oxford - Portland Oregon, 2007, p. 218, "State and Law" 1/2008.
4. Kimmo Nuotio (Ed.) "Europe in search of" Meaning and Purpose ", Helsinki 2004" State and Law "2/2007, pp. 122-123.
5. Kimmo Nuotio (Ed.) "Festschrift in Honour of Raimo Lahti", the Forum Iuris- the Law Faculty of the University of Helsinki, 2007 "Pañstwo and the Law" No. 4/2009, pp. 121-123.
6. Stefano Maffei. The European Right to Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses. Groningen: Europa Law Publishing, 2006. Pp. 276. \$ 112.00. ISBN: 9076871647th Global and European Books Review Program - New York <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500>

The fourth trend of my research is international criminal law. I would like to point out, here, that I am the author of several publications in this field.

In the publication entitled. "International criminal law - concept and subject matter" (in New Criminal Law Codification., Vol XVI, AUW No 2654, ed., Leszek Bogunia, ed., University of Wroclaw 2004, p. 11-43) I discuss such issues as a concept and characteristics of international criminal law, types of international crime, the individual criminal responsibility for committing international crimes. In this work, I indicated at the outset that some authors

ask rhetorically whether we can actually talk about the existence of international criminal law? In the arguments, I point out not only the existence but also bearing in mind the extremely rapid development of this new discipline referred to the national and world doctrines. Considering the definition of international criminal law itself, I argued that the distinction can be made in two senses:

a) in the horizontal sense of meaning these are the means of international cooperation between states and objective implementation of the rules of national criminal law, often called in the literature transnational criminal law;

b) in the vertical sense of meaning it includes the cooperation of States to prosecute and punish people who violate the order of international standards, recognized by customary law or treaty for *delicta juris gentium*. This cooperation is related to the jurisdiction of international criminal tribunals and the codification of international criminal law. I also noticed that in the literature there is a diverse national terminology used by criminal and international lawyers, the authors could not agree on a definition; having inconsistent views on the concept.

Using the term international criminal law I upheld in the deliberations to the sentence by Lech Gardockiego, who in his work "On the concept of international criminal law" (PiP 1984., No. 3, pp. 76-80) who covered this law to the so-called complex branch of law, stating that dealing with this branch requires, both knowledge of the issues of criminal law and public international law. In summary, I overthrew among other things, the opinion that one of the successes is the recognition by the international community 25 types of international crimes, including aggression, genocide, crimes against humanity and war crimes as *jus cogens* norms. "Triumph" is also establishing International Criminal Court (ICC) at the The Hague. In addition, I said that international criminal law does not have such a consistent and coherent body of provisions, such as internal legislation of states. Still not been adopted International Criminal Code, which would consist of regulations, both general and specific, the provisions on procedural rules and the enforcement of criminal sanctions as one may see in the model national codes. Perhaps this is another challenge facing the international community.

It is whether an action can be regarded as international crime, stems from international treaties and norms of customary law. And moreover, I noticed that the definitions and elements of these crimes are often not quite clearly described. Some objections also raises about the compatibility of international criminal law with the principle of legality. This question was especially disputable in convicting war criminals at the Nuremberg and Tokyo.

With regard to the implementation of the rules of international criminal law through the so-called indirect enforcement system - criminal sanctions are imposed by national authority), it depends on the goodwill and cooperation of the countries concerned, which are required to act according to the direct enforcement system - the international body imposes criminal sanctions, that found its expression in the Nuremberg, Tokyo, and in the ongoing processes, e.g. ICTY, ICTR, ICC. Achieving the effectiveness of law enforcement and taking individuals criminally responsible before international criminal tribunals for the crimes committed depend on close cooperation between states. In the conclusions I also noted that, international criminal law has many shortcomings compared with the national codifications in penal laws. It is a scientific discipline, which was created out of necessity and developed through the practice of states - because the main feature according to M.Ch. Bassiouni - is its pragmatic compatibility (p. 40-43).

In the next publication entitled "The problem of individual responsibility for violation of the rules of international law of war" (in *Opole Administrative and Legal Studies*, ed. W. Kaczorowski, SL Stadniczeńko, Volume III, ed. University of Opole, Opole 2006, p. 69-84) I brought up the following issues: international humanitarian law - the concept and sources penalty for international crimes, responsibility for war criminals after the First and Second

World War, the development of international criminal justice. Already in the introduction, I found that despite the adoption of a considerable number of documents for the protection of human rights, including the victims of war (humanitarian law), there are often serious violations of international standards. Evidence of this can be found even taking as example the war in Iraq, which absorbs many lives, including women and children. Unfortunately, it happens so that those responsible for atrocities avoid the deserved punishment. In order to achieve compliance with the rules of international law there must be close cooperation among the countries and international organizations. There is no way yet to forget about the genocide carried out in Cambodia, Bosnia and Rwanda. You also can not remain passive towards human rights violations both during conflicts forces, as well as in time of peace in many countries of the world (pp. 69-70). Further, in the context of international humanitarian law I have indicated that "respect for and to disseminate knowledge of this law is a very important issue in today's international community. It often turns out that the international justice system is ineffective and there is no punishment of those guilty of war crimes, due mainly to the ill will of politicians, military commanders and individual soldiers and the ignorance of the rules of international humanitarian law among those responsible for its use. The war crimes adopted as many as 71 international instruments in the years 1854-1998 and 35 ancillary documents for the years 1868-1996. This category of offenses also apply customary law "(p. 70-71). Discussing the development of international criminal justice I took the view that more than fifty years ago, the Nuremberg Tribunal established the concept of the individual criminal responsibility for the most serious international crimes.

However, in the second half of the twentieth century, there has been a brutal civil wars and armed conflicts in violation of human rights and international humanitarian law. The international community in order to hold accountable those responsible for crimes take many actions to punish them by strengthening cooperation between states, the establishment of ad hoc tribunals and the establishment of the ICC "(p. 79). I explain here as examples: 1. The Tribunal of Tokyo (2000). For crimes committed against women during the Second World War, so-called. The Tribunal of Nations (more than 200 000 women, including young girls 12-13 years were forced to provide sexual services for the Japanese army. They have been deprived of sufficient water, food, medical care, subjected to torture, forced abortion, sterilization, beaten and humiliated in the so-called stations - comfort stations by soldiers of the Japanese army, who for their deeds have not been brought to criminal liability. According to the government of Japan, this type of violence against women until 1945 was not subjected to punishment. In contrast, prosecutors took the position that such crimes should be prosecuted by the postwar tribunals. At the same time, "judgment in this case was announced in December 2001 at the The Hague. It found that Japan had violated, both treaty obligations and customary international law. " The Tribunal decided that comfort stations were an integral part of a war of aggression conducted by Japan in the Asia and the Pacific - "This historic judgment interrupted more than 55 years of silence about rape carried out systematically by the Japanese army" (p. 80-81). 2. The Cambodian Tribunal; 3. The Special Court for Sierra Leone; 4. The Criminal Tribunal for East Timor. In conclusion, I expressed the view that "the principle of humanitarianism in the law of war is practically not carried out, although there are numerous international documents. In contrast, guilty of crimes often they avoid deserved punishment. This is due to the imperfections of international criminal justice and the lack of effective cooperation between countries "(p.84).

I would like at this point to recall my next publication, namely "The right to a fair criminal trial in international criminal law - the case of Mr Milosevic" (in Legal Studies, Vol 2-3 (30-31), 2007 Ed. KUL, Lublin 2007 . p.7-20), which reflects my theoretical and practical experience gained while working in the Office of the ICTY Prosecutor, by justifying the formulation of the indictment in the case against S. Milosevic. In my introductory remarks, I

wrote that "in recent times have been increasing" criminalization "of international law and the strengthening of the principle of individual criminal responsibility entity for acts constituting serious violations of international humanitarian law. Contemporary international criminal tribunals to ensure fairness of the proceedings have to comply with all the rules laid down in accordance with international standards, e.g. the right to an impartial and independent court, the right audience proceedings (principle of openness), the presumption of innocence, non bis in idem principle, the right to information, the right to defense, unpaid/free right to an interpreter, the right to participate actively in evidence. The rules are deriving from the fundamental documents of international protection of human rights [...]. The international community has long since decided to grant all the procedural guarantees of the individual that are necessary to preserve the fairness of the criminal proceedings. These standards corresponding to international requirements were included in the proceedings before the ICTY. [...] ICTY does sound effort to run criminal proceedings fulfill the conditions for a fair trial. Establishing common procedural and evidence principles before the ICTY is to encourage the rule that each defendant was fairly treated (tried fairly) in the course of criminal proceedings". In the subsequent paragraphs, I described the ICTY - as the body international justice, the historical background of Mr Milosevic trial on crimes committed in Croatia and Bosnia and Herzegovina, issues of individual responsibility of the accused. Discussing the historical background of the process of S. Milosewica and his individual criminal responsibility I indicated that "in the years 1991-1995 during the conflict in the former Yugoslavia, thousands of non-Serbs were killed in origin, were tortured, detained under inhumane conditions, imprisoned in areas of Croatia, Bosnia and Herzegovina, Serbia, Montenegro and deprived their homes.

The committed international crimes are the most serious violations of human rights in Europe since the end of World War II (p.13). [...] In July 1995 there was the largest massacre in European history since World War II, for the execution killed more than 7,000 Bosnian Muslims. It is estimated that a period of no more than seven days around 7 000-8 000 Bosnian Muslims were killed, including teenage boys (even 9-10 years old). In this way, there was committed the crime of genocide, which shocked the international community. [...] Discussing individual responsibility of the accused I also approached the legal concept of joint criminal enterprise, including the actus reus. Accordingly [...] accused is responsible criminally for the acts of another person involved in a joint criminal enterprise where they participate together in the joint action criminal. [...] In the course of the process accused of using the rights of the defense and the taking of evidence requested for the appointment of more than 1 600 witnesses. He showed to the Tribunal a list of 1 631 witnesses, the pre-list was contained of 5 337 people. The Tribunal managed to interview more than 300 people. [...] In my concluding remarks, I stated, inter alia, that "in the trial of former Yugoslav leader Slobodan Milosevic , the ICTY adhering to the principles of due process faced a very difficult task. On the one hand, it was necessary to keep all the procedural guarantees to be enjoyed by the parties , especially the accused, in order to avoid the charge of unfair trial, but on the other hand, one had to show the "world" that international justice system is effective and practicable "(p. 19). Fairness in the criminal process is also the subject of my considerations in the publication about "Justice for Victims: Towards Myth or Reality?", in: *Exploitation of the Human Being in XXth and XXI st Century*, eds. To B. Sitek, Dammacco G., et al., Olsztyn 2012, pp. 231 to 245 (Reviewers: prof. dr hab. Stanisław Sagan, prof. dr. Peter Terem). Then, the issue of international criminal law have continued in the publication on "Understanding International Criminal Law: Notes on Theoretical Foundations and Judicial Practice" (Themis Polish Nova, 2012/1 (2) Ed. Adam Marszalek, Torun 2012, pp. 186-198), in which I draw a distinction of terms : international criminal law and transnational criminal law, as well as the

development of international criminal justice, referring to the process of S. Milosevic, A. Pinochet, A. Yerodi Ndombasi, S. Hussein, T. Lubangi Dyilo.

Topic of international justice is also developed in one of my recent publication entitled "*Quo vadis, the international criminal justice system? Reflections in the light of the publication of Filippo Spiezii Coordination of investigations at the international level: Towards a World Public Prosecutor's Office?* (in directions of the development of modern international law, editors of scientific Karol Karski, ed. Bellona, Warszawa 2015, pp. 382-393. Reviewers: prof. dr. Stefan Sawicki, prof. dr. Maciej Perkowski). In this work, I have undertaken to make some observations on the background of increasing globalization, which encourages the development of transnational crime. As noted at the outset, in the available literature are introduced such concepts as the global law, global justice, global security, global civil society, global governance and global criminology. Generally speaking, "globalization is closely associated with internationalization, trans-nationalization and integration, leading gradually to the constitution of global law. The modern justice systems are combined in a logical way with international law, and not only with the recognition of their subject of research in terms of the local (national). Research in the field of combating crime requires an approach in the context of trans-nationalization, or globalization. [...]. In view of the threat posed by transnational crime, it is important to strengthen the cooperation and coordination at the international level of police services and judicial authorities" (p. 382). In the next part, I presented the key problems, which draw attention of F. Spiezia in search for response to the fundamental question about the impact of globalization on the shape of modern justice systems and policies of countries in the fight against crime, beyond their borders, these are the principle of state sovereignty versus the internationalization of crime, shared values as the foundation for international cooperation between states in the prosecution of crimes, creating harmonized national criminal law systems, the system of international coordination in prosecution of crime on the example of the model of the European Union, the idea of establishing a World Public Prosecutor's Office.

As I have indicated, in the long term the mandate of the European Public Prosecutor can cover a broad catalog of serious crimes with a transnational nature (euro crimes). "If the mandate is to work in practice, in accordance with the principle of territoriality Europe, this raises the question of why it would be impossible to consider the transfer of EU model of European Public Prosecutor on a broader level - global? [...]. At the current stage of development of international justice can be observed that the principle of globality is gradually replacing the principle of territoriality. [...]. There is the progressive criminalization, both in the international and European criminal law. [...]. It seems that in view of the phenomenon of globalization of crime, this may be reasonable to consider the idea of establishing a World Public Prosecutor's Office for the coordination of investigations and prosecutions of the most serious crimes of transnational nature. The more that international criminal proceedings are conducted before international criminal courts, based on the common standards developed by the international community, which guarantees the reliability of processes. Transnational criminal investigation is conducted while by the national courts of countries that pursue their own systems of criminal law. There is therefore a likelihood of applying different standards in the course of criminal proceedings by the national law enforcement and criminal justice. In light of the global judicial system, which also includes international criminal justice and global legal system idea of creating a World Public Prosecutor's Office is looking forward to implementation." (p.392-393). I also wrote two reviews of foreign monographs, bringing the Polish science of law and practices , issues related to international criminal proceedings , they are:

1. Dermot Groome , " The Handbook of Human Rights Investigation , " Human Rights Press USA 2001 , s.330 , " Prosecutor's Office and the Law " No. 3/2005 , pp. 125-129 ;

2. Salvatore Zappala , " Human Rights in International Criminal Proceedings " (Human Rights in International Criminal Proceedings) , Oxford University Press , 2003 , s.280 , " Prosecutor's Office and the Law " 5/2006 , pp. 148-152 .

In my scientific work, I try to gain practical knowledge, conduct research in foreign and international institutions, also participating actively and passively in national and international (including foreign), congresses, conferences, seminars and symposia. I delivered (18) and papers (4) communications. Several of my articles have been published in major international forums journals (Oxford University Press, The Press at California State University, Sweet & Maxwell, Martinus Nijhoff Publishers, Intersentia). The effects of my research I convey not only through publications or papers, but also I use them in teaching. My scientific work also much served to international and national justice. I completed my research internships, obtaining three scholarships through competitive procedures (foreign) to carry out my research topics. I conducted research in the following research units:

1. Faculty of Law, University of Bergen (research topic: Transnational Criminal Law Process And Justice (Fairness) Approach , 2009-2012) ;
2. The Centre for International Law , at the Free University of Brussels (research topic : The European Judicial Area : An approach to the EU penal law - scholarship of the Government of the Walloon Community of Belgium , a letter dated July 1, 2005 . , Warsaw , Office of Academic Recognition and International Exchange , 2005-2006) ;
3. Baltic and East European Graduate School, Södertörns högskola , Huddinge / Stockholm , the position Gästlektor and Juridik på Beegs (research topics : Drug Policy in Europe & Victims' Rights in the Nordic Legal Space , 2003 .) .

Moreover, in 2002 as the only Polish lawyer I was admitted in an open competition of foreign internship Clerkship program at the International Criminal Tribunal for . The former Yugoslavia in The Hague ((ICTY) - Office of the Prosecutor / OTP / Legal Advisory Section & Trial Section - Prosecutor's Office , Investigation Division (ds . S. Milosevic) and the Department of Legal Advice . In carrying out my research, I widely participated in many national and international projects, which not only represent a significant contribution to Polish and world science, but also through my scientific activity contributed to a positive image of Polish science on the international forum. I am a member of international and national associations, organizations and scientific net work experts.

To sum up my academic achievements, I would like to emphasize that after obtaining the degree of Doctor of Law in November 2000. I received an overall assessment of periodic good as academic and teaching in the years 2004 -2008 at the Faculty of Law and Administration - the University of Opole and very good interim evaluation in 2015 at the Faculty of Law and Administration - University in Olsztyn . I am the author of (65) publications , of which (3) were published before obtaining my degree of Doctor of Law . Referring to my scientific activity, I would like to point out that I published (1) article in the journal listed in Part A of the list Higher Education ; (25) publications in journals listed in Part B of the list Higher Education ; (12) chapters in monographs , including (5) in English ; (6) the English-language publications in international scientific journals. My publications are cited, both in the works of Polish and foreign authors.

I am the author of (1) monograph, and co-editor of (2) monograph - including one in printing incorporated in a foreign renowned publishing house Routledge. I was a reviewer for several research projects , including foreign , I wrote (8) reviews of publications in law journals , including (1) in a foreign journal International Journal of Refugee Law (IJRL) - Oxford University Press, (1) review for the Global and European Books Review program - New York ; (1) review of the monograph ("Corruption and National Security of the Republic of Polish Higher School of Economics Euro - regional Alcide de Gasperi in the suburbs , Józefów 2013 . Ed. P. Chodak). Indeks Hirscha / h-index

I run a broad and stable international cooperation with foreign scientists. This cooperation resulted in collaborative research projects and scientific publications. I have made three research projects. For their implementation has been awarded three scholarships to me as a result of open competitions abroad - in Sweden respectively (2003 .), Belgium (2005 .) , Norway (2009-2012r .) . I co-organized conferences, symposia and seminars, including international. On several occasions, I acted as a moderator in the panel on international conferences and seminars, and I was invited as an expert in international discussions and expert panels to deliver presentations and conducting workshops, including:

- international scientific seminar " A Common European Criminal Procedure ? - Practice , Problems and Prospects " (ELSA Münster, Eurocrip 22-25 May 2008)
- Bergen Summer Research School (BSRS 2011 on Global Development Challenges , June 20 - July 2011 - Norms , Values, Language and Culture) , Ph.D - Research Course : Fundamentals of Law in Globalization (Joanna Beata Banach - Gutierrez - Course leader)
- the international conference " Justice for Peace Tomorrow Today , " a conference marking 10 years of Model International Criminal Court, Berlin , 8-11 October 2015 (MICC - Model International Criminal Court)

I was a member of the scientific committees of national and international conferences (e. g . Consumer protection in selected EU countries - current issues, 05.21.2014 , Faculty of Law and Administration, University of Warmia and Mazury in Olsztyn , International Protection of Human Rights - the contemporary problems in the world, 12-13.11.2014r . , WPAiE University of Wroclaw , Wroclaw) .

Full list of accomplishments in Annex 3, in accordance with the Regulation of the Minister of Science and Higher Education on 1 September 2011 on criteria for assessing achievements of the person applying for the - doktor habilitowany.

ANNEX 3

List of achievements pursuant to the regulation of Minister of Science and the Higher Education 1 September 2011 on evaluation criteria of achievements of the applying person for rewarding a post-doctoral degree

I. List of publications constituting the achievements which are being talked about in the Art. 16 sec. 2 of the Act, after receiving a doctor's degree in Jurisprudence:

A) Thematic cycle of published works:

1. J. B. Banach-Gutierrez, "*Restorative Justice and the Status of Victims in Criminal Proceedings: The of Pastes and Future of Victims' Rights* ", International Perspectives in Victimology, Volume 6, yeah 1, August 2011, The Press of California State University, Fresno, USA, 45-60 p.;
2. J. B. Banach-Gutierrez, "*Some Reflections he the Concept of Due Process: What Kind of " Doing Justice" is Emerging in Contemporary Criminal Proceedings?* ", New Journal of European Criminal Law, Volume 3 (1) 2012 Intersentia Publishers, 83-101p;
3. J. B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, "*Fundamental Rights in European Criminal Justice: an Axiological Perspective*", European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice, 20 (2012) Martinus Nijhoff Publishers, 239-264 p. (own financial contribution of the author of the 50% - contribution of the co-author of the 50%);
4. Ch. Harding & J. B. Banach-Gutierrez, "*The Emergent EU Criminal Policy: Identifying the*

- Species*", (2012) 37 European Law Review. December © 2012 sweet music & Maxwell, 758-770 p. (own financial contribution of the author of the 50% - contribution of the co-author of the 50%);
5. J. B. Banach-Gutierrez, "*Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice*", New Journal of European Criminal Law, No1-2 (2013) Intersentia Publishers, 153-166 p.;
 6. J. B. Banach-Gutierrez, "*Freedom of Individual and Its Limits in European Judicial Space*", Internal Security, Published in order to the Police Academy, Szczytno, Volume 6, Issue 1, 2014, for 207-221 Sr.
 7. J. B. Banach-Gutierrez, "*Supranational Integration in Criminal Matters within the European Union: What could the Future Bring?*", in: "EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods", edited in order to J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016, p. 296.
 8. Christopher Harding & Joanna B. Banach-Gutierrez, "EU criminal law and the protection of human rights: the emerging interface", [in]: Europe of Founding Fathers: Investment in the common future, under the ed. M. Sitek, G. Dammacco, A. Ukleja, M. Wójcicka, Olsztyn 2013, 101-112 p. (Recenzeci: Prof. Dr. Szmulik, the Prof. Dr. Igor Palúš).
 9. J. B. Banach-Gutierrez, "Police cooperation based on *acquis Schengen*", "Police Review" No. 2 (82) / 2006, 109-123.
 10. J. B. Banach-Gutierrez, "Problem of the responsibility of the individual for violating norms of the international law of war" [in]: Opole Administrative-legal Studies, volume III, Opole 2006, 69-84.
 11. J. B. Banach-Gutierrez, "" Right to the fair trial in the international criminal law – a case of S. Milošević (Croatia, Bosnia-Herzegovina "[in]: Legal Studies, volume 2-3, KUL2007, 7-20.
 12. J. B. Banach-Gutierrez, "The status of victim in the light of the European standards and domestic regulations " [in]: Position of the victim in a criminal trial - European standards and domestic law, ed. T. Cielecki, J.Banach-Gutierrez, A.Suchorska, Szczytno 2008, 50-60 p. (Reviewer: Prof. Dr. Janina Czapska)
 13. J. B. Banach-Gutierrez, "Influence of the law of the European Union on the national criminal law", [in]:, European and domestic international law - borders and shared areas, Jubilee book dedicated to professor Genowefa Grabowska, under the ed. B. Mikołajczyk, J. Nowakowskiej-Małusecka, Katowice 2009, 11-32 p. (Reviewer: Prof. Dr. Roman Wieruszewski).
 14. J. B. Banach-Gutierrez, "Freedom" of individuals in the state of law and its limitations "[in]: Power in the law, under the ed. P. Majer and M. Kowalczyk, Olsztyn 2014, 149-164 p. (Reviewer: Prof. Dr. Stanisław Sagan).
 15. J. B. Banach-Gutierrez, "*Quo vadis*, the international justice? Reflection in the light of the Filippo Spiezii publication on Coordination of investigations on the international level: towards the World Office of the public prosecutor?, [in]: Directions of the development of the contemporary international law, academic editing Karol Karski, Bellona Publishing Office, Warsaw 2015, 382-393 p. (Reviewers: Prof. Dr. Stefan Sawicki, Prof. Dr. Maciej Perkowski).

II. List of other (not being included in the achievements listed in A) published works:

A) Monograph:

1. J. B. Banach-Gutierrez, "European criminal justice: towards the supranational system *sui generis*? IWEP Warsaw 2011, p. 394. Publishing review: Prof. Dr. Eleonora Zielińska.

B) Editing monographs:

1. " Position of the victim in the criminal process - European standards and domestic law ", ed. T. Cielecki, J.Banach-Gutierrez, A.Suchorska, Szczytno 2008, p. 245.
2. "EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods", edited by J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016, p.296.

C) Authorship of publications being in a list of scored by Ministry of Science and Higher Education - B list:

- **Scientific papers**

1. J. B. Banach-Gutierrez, "International criminal law - the notion and the subject of the regulation" [in]: New Codification of the criminal law, volume XVI, AUW No 2654, ed. Leszek Bogunia, Wrocław University Press 2004, 11-43 p.
2. J. B. Banach-Gutierrez, "Development of the III rd pillar of the European Union: from extradition to the European arrest warrant" [in]: New Codification of the criminal law, volume XVII, AUW No 2751, ed. Leszek Bogunia, Wrocław University Press 2005, 61-82 p.
3. J. B. Banach-Gutierrez, "Joint investigative teams as the new form of co-operation of states in criminal matters" [in]: New Codification of the criminal law, volume XVIII, AUW No 2786, ed., Leszek Bogunia, Wrocław University Press 2005, 317-340 p.
4. J. B. Banach-Gutierrez, "Freezing and the confiscation of assets coming from crime - European and domestic law" [in]: New Codification of the criminal law, volume XX, AUW No 2882, ed. Leszek Bogunia, Wrocław University Press 2006, 109-128 p.
5. J. B. Banach-Gutierrez, "Protection of human rights in the criminal law of the European Union", *Prokuratura i Prawo* No 1/2007, 126-139 p.
6. J. B. Banach-Gutierrez, "the Turkish Legislation and fundamental principles of the European Union" [in]: *Opole Administrative-legal Studies*, volume IV, Opole 2007, 35-38 p.
7. J. B. Banach-Gutierrez, "Police cooperation in the European Union - from TREVI to Schengen III " [in]: New Codification of the criminal law, volume XXIII, AUW No 3068, ed. Leszek Bogunia, Wrocław University Press 2008, 149-173 p.

- **Translations from foreign languages**

8. Prof.Dr.Petrus C.van Duyne, "Criminal system sub-contracts in Netherlands: , Dutch koppelbaas' as a crime-entrepreneur " , translation from English J. B. Banach-Gutierrez," [in]: *Opole Administrative-legal Studies*, volume III, Opole 2006, 107-113 p.
9. Andres Ollero, Law to "law-breaking", translation from the Spanish [in]: *Legislative Review*, Year of XV No. 1 (630 / 2008). Translation from the Spanish J. B. Banach-Gutierrez and Nieto-Rasiński, 32-40 p.

- **Reviews**

10. Dermot Groome, " *The Handbook of Human Rights Investigation* ", *Human Rights Press USA* 2001, p. 330, " *the prosecutor's office and the Law*" No. 3 / 2005, 125-129 p. (J. B. Banach-Gutierrez).
11. Salvatore Zappalá, "Human Rights in International Criminal Proceedings" (human rights in International criminal proceedings), University Oxford Press 2003, p. 280, "Prokuratura i Prawo " No. 5 / 2006, 148-152 p (J. B. Banach-Gutierrez).
12. Karen Reid, " and Practitioner's Guide it the European Convention he Human Rights ", Sweet&Maxwell Ltd., Second ed., 2004, p. 648, " State and the Law" – *Państwo i Prawo* No. 1 / 2006, 109-110 p. (J. B. Banach-Gutierrez).
13. " Europe in Search of "Meaning and Purpose", ed. Kimmo Nuotio, Helsinki 2004, " State and the Law" – *Państwo i Prawo* No. 2 / 2007,122-123 p. (J. B. Banach-Gutierrez).
14. Hela Askola, " Legal Responses it trafficking in women for sexual exploitation in the European Union ", of *Studies Modernisms in European Law*, Oxford - Portland Oregon 2007, p. 218, " State and the Law" – *Państwo i Prawo* No. 1 / 2008, (J. B. Banach-Gutierrez).
15. Kimmo Nuotio (Ed.) " Festschrift in Honour of Raimo Lahti ", *Forum Iuris- Faculty of the Law University of Helsinki*, 2007, " State and the Law" – *Państwo i Prawo* No. 4 / 2009, 121-123 p. (J. B. Banach-Gutierrez).

- **Reports of international conferences**

16. J. B. Banach-Gutierrez, *Influence of non-governmental organizations on the international and European legal system (international conference, the Hague, 3-5 VII 2003)*, " State and the Law" – *Państwo i Prawo* No. 7 / 2004, 123-124p.

17. J. B. Banach-Gutierrez, International Institutional Reform (the VII Joint Hague Conference of the international law, the Hague, 30 VI-2 VII 2005, "State and the Law" – Państwo i Prawo No. 11 / 2005, 112-113 p.
18. J. B. Banach-Gutierrez, the Third European Jurist Forum, Geneva 7-9 September 2005r., the Legal Journal "Jurist" - Jurysta No. 1 / 2006, 27 p.
19. J. B. Banach-Gutierrez, European Arrest Warrant - the legal status and new challenges for the Union States, Legal Journal "Jurist" - Jurysta No. 10 / 2006, 37-38 p.
20. J. B. Banach-Gutierrez, constitutional Challenges for the European Arrest Warrant, "State and the Law" – Państwo i Prawo No. 9 / 2006, 122-123 p.
21. J. B. Banach-Gutierrez, Joanna Nowakowska-Małusecka,, Criminal jurisdiction after 100 years of the Hague Peace Conference of 1907r. (International scientific conference, the Hague, 28-30 VI 2007), "State and the Law" – Państwo i Prawo No. 2 / 2008, 137-139 p.

D) Authorship (co-authorship) of chapter in the monograph:

- in Polish

1. J. B. Banach-Gutierrez, "Policy of the European Union in the protection of human rights" [in]: The right to live and the quality of life in multicultural Europe, under the ed., B.Sitek G.Dammacco, M. Sitko, J.J. Szczerbowski, the V Materials of the International Conference of human rights, Olsztyn, 30-31 of May 2005, Olsztyn - Bari 2007. Diritto alla vita nel Europe multicultural (and cura di) B. Sitek, G.Dammacco, M.Sitek, J.J. Szczerbowski, Atti della V Conferenza Internazionale deand Diritti dell 'Uomo, Olsztyn. 30-31 maggio 2005, Olsztyn-Bari 2007, 69-83p.
2. J. B. Banach-Gutierrez, "Protection of children's and women rights in the legislation of the EU - problem of the violence and the slave trade in contemporary Europe" [in]: Minorities and weaker individuals in a multicultural society of Europe, under the ed., G.Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Materials of the VI International Conference of human rights, Lecce, 29-30 of May 2006, Olsztyn - Bari 2008. Deboli e indifesi nella societa multiculturale europea, and cura di G. Dammacco, B.Sitek, O.Cabaj, Olsztyn-Bari 2008. Atti della VI Conferenza Internazionale deand Diritti dell 'Uomo Lecce, 29-30 Maggio 2006, 501-510 p.
3. J. B. Banach-Gutierrez, "Future of the criminal law of the European Union: from the intergovernmental cooperation to trans-European criminal trial ", [in]: Future of the Polish criminal law - alternative reactions to the crime, under the ed. S. Pikulski, W.Cieślak, M. Romańczuk-Grącka, "Elset Press Office" Olsztyn 2015, 17-30.

- in English

1. J. B. Banach, *The Offence of Money Laundering - Polish Regulations vis-a-vis the European Norms* "[in]: *New Trends in Criminal Investigation and Evidence, Vol. II, eds. C. M. Breur ah Ave., Antwerpen- Groningen - INTERSENTIA 2000 Oxford, 47-64 p.*
2. J. B. Banach-Gutierrez, " Justice for Victims: Towards Myth or Reality? ", [in]: *Exploitation of the Human Being in XXth and XXI st century*, eds. B. Sitek, G. Dammacco, et al., Olsztyn 2012, p. 231 - 245 (Reviewers: Prof. Dr. Stanisław Sagan, Prof. Dr. Peter Terem).
3. Christopher Harding & Joanna B. Banach-Gutierrez, "National Boundaries and the European Penal Rainbow", in: *"EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods"*, edited by J.B. Banach-Gutierrez & Ch. Harding, Routledge 2016.

E) Other publications in Polish:

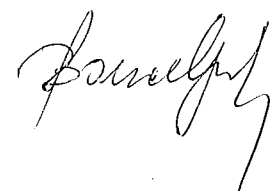
1. J. B. Banach-Gutierrez, "Process of European monetary integration": *Gubernaculum et Administratio*, Scientific Booklets of the Institute of the administration department of Jan Długosz Academy in Częstochowa, the III volume, Częstochowa 2004, 221-228 p.

2. J. B. Banach-Gutierrez, "Development of the judicial cooperation in criminal matters of the European Union States", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 10 / 2004, for 7-9 Sr.
3. J. B. Banach-Gutierrez, "Principle Ne bis In idem in the criminal law of the European Union", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta 11-12 No. / 2004, 4-5 p.
4. J. B. Banach-Gutierrez, "Extradition and the European Arrest Warrant", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 2 / 2005, 3-5 p.
5. J. B. Banach-Gutierrez, "Legal assistance of the European Union states in criminal matters", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 5 / 2005, 3-7 p.
6. J. B. Banach-Gutierrez, "Freezing and the confiscation of funds coming from the crime - domestic law in the light of the acquis of the European Union", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 3 / 2006, 6-9 p.
7. J. B. Banach-Gutierrez, "European Union towards the trafficking in women and children", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 7 / 2006, 3-6 p.
8. J. B. Banach-Gutierrez, "Protection of fundamental rights in the European Union and criminal law", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 9 / 2006, 3-8 p.
9. J. B. Banach-Gutierrez, "Polish compendium" - review of the book: area of freedom, security and justice of the European Union - Origin, the state and prospects of the development, under the ed. Filip Jasiński and Katarzyna Smoter, UKIE Warsaw 2005, p. 512, New Europe-Przegląd Natoliński 2 (4) / 2006, 299-303 p.
10. J. B. Banach-Gutierrez, Raimo Lahti "European criminal law and its relation to the domestic law", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 4 / 2008, 18-23 p.
11. J. B. Banach-Gutierrez, "Idea of the common criminal procedure in the European Union", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta No. 1 / 2009, 3-5 p.
12. J. B. Banach-Gutierrez, "Place of domestic courts in the judicial system of the European Union", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta 3-4 No. 2009, 3-6 p.
13. J. B. Banach-Gutierrez, European Human Rights Convention in the face of the Freedom, security and justice of the European Union, Legal Store "Jurist" No. 7 / 2009, for 3-7 Sr.

F) Other publications in English (in it on websites):

1. J. B. Banach, "The European Union before the problem of trafficking in human beings" (European Conference on Preventing and Combating Trafficking in Human Beings, Brussels, September 2002) www.belgium.iom.int
2. J. B. Banach-Gutierrez, "The Polish approach towards adjustment of criminal law he victim protection with the European standards". Domestic report, <http://www.landgericht-goettingen.niedersachsen.de/grotius/Country%20Report%20Poland.htm>
3. Hela Askola, "Legal Responses it trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Studies Modernisms in European Law", Oxford - Portland Oregon 2007, p. 218 [in]: International Journal of Refugee Law (IJRL), No. 7, University Oxford Press 2007: 10.1093 / ijrl/eem 057; (IJRL), No. 7, University Oxford Press 2007. <http://ijrl.oxfordjournals.org/cgi/content/citation/19/4/767> (J. B. Banach-Gutierrez)
4. J. B. Banach-Gutierrez, "Crime Victims 'Rights in the light of the EU law and Polish regulations", in: XV Congreso the World Cup de Sociedad Internacional la de Criminologia, Barcelona, del 20 al 25 de Julia de 2008, THOMSON - ARANZADI 2008, 607-608 p.
5. Stefano Maffei. The European Right is Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses. Groningen: Law Publishing Europe, 2006. P. 276. 112.00. ISBN: 9076871647. <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500> (J. B. Banach-Gutierrez)
6. J. B. Banach-Gutierrez, "Protection of Fundamental Rights in the ' Globalised 'Criminal Justice and its Impact on the National Human Rights Policies in Europe", http://www.culturaldiplomacy.org/culturaldiplomacynews/content/articles/participantpapers/2010biec/Protection_of_Fundamental_Rights_in_the_Globalised_Criminal_Justice_and_its_Impact_on_the.pdf
7. J. B. Banach-Gutierrez, "Understanding International Criminal Law: Notes on the Theoretical Foundations and Judicial Practice ", Themis Poland Nova, 2012 / No. 1 (2) Adam Marszałek Publishing Office, Toruń 2012, 186-198 p.;

G) managing international and domestic research projects and the participation in such projects:

- "Chosen issues of the safety and the public order".

Start year: 2013. Project in progress - the UWM Faculty of Law and Public Administration in Olsztyn.

The manager and the co-contractor for the research subject mentioned above in the years 2013-2014.

- *Bergen Summer Research School (BSRS 2011).*
Start year: 2010 ends: 2011r. Realization at the University of Bergen.
The manager and the co-contractor for the project: *Norms, Values, Language and Culture: Resources and Limitations- Fundamentals of law in globalisation (course leader).*

H) giving papers on international and thematic national conferences

1. J. B. Banach-Gutierrez, Anna Gwizdalska (2003) "The Polish approach towards adjustment of criminal law on victim protection with the European standards ". International Seminar on Victim protection in criminal proceedings legislation: a pan-European comparison, The Regional Court in Gottingen, Gottingen. The report and the paper on behalf of the delegation representing the Regional court in Wrocław and Regional prosecutor's office in Wrocław. Reference to paper, see: Mathias Koller, " Mediation of Conflicts and Reparation of Damages in Criminal Proceedings Legislation: and Pan-European Comparison ", E. J. Crime, Crim. Justice L. Criminal (2005) vol. 13 / 2, 179-200 p.
2. J. B. Banach-Gutierrez (2004) "Problem of the responsibility of the individual for violating norms of the international law of war", International humanitarian law and the World War II, Central Museum of prisoners of war in Łambinowice - Opole, Faculty of Law and Administration UO, Opole.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2005) "Police cooperation based on *acquis Schengen*", Workshops on European police cooperation, European Centre Natolin, Warsaw.
4. J. B. Banach-Gutierrez (2007) "Influence of the law of the European Union on the national criminal law - towards similar or identical provisions?", Jubilee Conference of Mrs professor Genowefa Grabowska on European and domestic international law - borders and shared areas, Faculty of Law and Administration UŚ in Katowice, Katowice.
5. J. B. Banach-Gutierrez (2008) "Laws of the aggrieved party - the European standard but domestic regulation", International conference, Faculty of Law and Administration UO, Opole.
6. J. B. Banach-Gutierrez (2008) "Victims' rights in the EU criminal law perspective ", and Common European Criminal Procedure? - Practice, Problems and Prospects, Elsa Münster, Münster.
7. J. B. Banach-Gutierrez (2009) "Criminal law in the area of the European Union: towards communitarization?", Polish scientific conference organised by scientific circles of "Young Lawyers" acting at Faculty of Law and Administration UO Fri. "Contemporary problems of the criminal law", Opole.
8. J. B. Banach-Gutierrez (2011) "Due process: What kind of 'doing justice' in the contemporary criminal proceedings? ", International Conference of the criminal law, Law Faculty of the University in Bergen, Bergen.
9. J. B. Banach-Gutierrez (2011) "Fundamental Rights in European Criminal Justice and its Axiological Perspectives", COE 3 rd Annual Conference on Justice, Working Group on Justice in the Area of Freedom, Security and Justice, Chair: Massimo Fichera, Helsinki University, Helsinki.
10. J. B. Banach-Gutierrez (2012) "Globalised Criminal Justice in the European Union Context: How Theory Meets Practice", International scientific conference, University in London - WG Hart Workshop 2012, "Globalisation, Criminal Law and Criminal Justice", London.
11. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2012) "National Boundaries and the European Penal Rainbow", 9 Conference of head offices and East European International Studies Association, Jagiellonian University, Cracow.
12. J. B. Banach-Gutierrez (2013) "Freedom" of individuals in the legal state - and its limitations ", the 2nd scientific seminar " Power in the law ", Faculty of Law and Administration UWM in Olsztyn, Olsztyn.
13. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2013) "The politics in European Union criminal law", the XIII International Conference of human rights, Faculty of Law and Administration in Olsztyn, Elk.
14. J. B. Banach-Gutierrez (2013) "Freedom and its Limits in European Judicial Space ", The Eurocrim2013 conference Beyond Punitiveness: Crime and Crime Control in Europe and in a Comparative Perspective, Budapest.

15. J. B. Banach-Gutierrez (2013) "The Future of the criminal law of the European Union and its influence on the domestic law", Scientific conference on European and International criminal law - achievements and directions of their the developments, Faculty of Law and Administration UŚ in Katowice, Katowice.
16. J. B. Banach-Gutierrez, Ch. Harding (2013) "National Boundaries and the European Penal Rainbow", International scientific conference on EU Criminal Law and Crime Policy, the European Centre Natolin, Warsaw.
17. J. B. Banach-Gutierrez (2014) "Quo vadis, the international justice? Reflections in the light of the Filippo Spiezii publication, Coordination of investigations on the international level: towards the World Office of the public prosecutor? ", Polish scientific conference on " Directions of the development of the contemporary international law ", Faculty of Law and Administration, Warsaw.
18. J. B. Banach-Gutierrez (2014) "Justice for victims of crimes in criminal proceedings of the XXI century - r the UN, the European Council and the European Union regulations", Scientific conference on Law of international organizations in view of challenges of contemporary world, Faculty of Law and Administration in Katowice, Kroczyce.

III. Information about teaching and popularizing achievements and the international cooperation of the person who submits a postdoctoral thesis

A) Participation in European programmes and other international and domestic programs

- Erasmus program, University in Bergen - 18-25 of January 2012, lecture series in international criminal law and justice, Free University in Berlin. Lecturer- co-contractor for the project.
- Eurocrip Elsa (European Law Students 'Association) Conference, May, 22nd-25th 2008, the University in Münster. Invited, as the expert-lecturer.
- *Criminal Law Theory: and New Norwegian Approach, 2009-2012, University in Bergen.*
Współwykonawca - presentation of results of conducted research works in the framework of scientific seminars, co-organizing a lecture series in frames of the Forskargruppa group for strafferett og straffeprosess e.g. Seminarprogram våren 2011 - 5. september, 12.15 cl. -14: 00 International Criminal Proceedings versus European (transnational) Criminal Proceedings

Innleiing v/ Postdoktor Joanna Beata Banach-Gutierrez

- BSRS 2011 - Bergen Summer Research School - departmental coordinator, manager of the project- co-contractor - academic teacher - tutor

B) Participation (active and passive) in international and national scientific conferences:

- **Voice in discussion**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2002) voice in discussion: European Conference on preventing and fighting against human beings trafficking - European Conference on Preventing and Combating Trafficking in Human Beings - and Global Challenge for 21 st century, September 2002, Brussels (my contribution about "The European Union before the problem of trafficking in human beings" available in the conference materials);

- **Giving announcements**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2005) "Policy of the European Union in the protection of human rights", the V th International Conference of human rights - the Right to live and the quality of life in multi cultural Europe, Faculty of Law and Administration UWM in Olsztyn, Olsztyn.
2. J. B. Banach-Gutierrez (2006) "Protection of children's and women rights in the legislation the EU - problem of the violence and trafficking in human beings in contemporary Europe", the VI International Conference of human rights, Faculty of Law University in Bari, Lecce.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2008) "Crime Victims 'Rights in the light of the EU law and Polish regulations", XV World Congress of the International Society for Criminology, "Crime and criminology: research and action", Barcelona.
4. J. B. Banach-Gutierrez (2010) "Protection of Fundamental Rights in the 'Globalised' Criminal Justice and its Impact he the National Human Rights Policies in Europe ", International Congress of human rights, Berlin.

- **Moderator**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2014) scientific conference "the Safety and integration. New development programme of the space of the freedom, security and justice the EU ", Forum of justice and internal affairs, European Centre Natolin, Warszawawa. Moderator of the II Panel: "the police cooperation and the role of the European Office of Police" - Michał Narojek (Europol), "Directions of the development of the judicial cooperation in criminal matters - Adam Górski (Jagiellonian University)
2. J. B. Banach-Gutierrez (2014) International student conference "Consumer protection in selected EU countries - current issues" Faculty of Law and Administration UWM in Olsztyn.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2011) International scientific conference "Fundamentals of Criminal Law", Law Faculty, University in Bergen,

- **International expert in the thematic panel**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2008) international expert in the Panel on: "Benefits and Risks of Common European Criminal Procedure" international scientific seminar on " A Common European Criminal Procedure? - Practice, Problems and Prospects, elsa Münster, Münster.
2. J. B. Banach-Gutierrez (2015), international expert in the panel on: "Impulse: The historical development of the Criminal Tribunals" and following discussion with multiple international experts (Rainer Huhle, Nürnberg Center for Human Rights, Joanna B. Banach-Gutierrez, University of Warmia and Masuria in Olsztyn, Gerd Hankel, Institute Hamburg for Social Research, Moderation: Amy Rodgers, Rainer at MICC), international conference "Justice Today for Peace Tomorrow- and conference marking 10 years of Model International Criminal Court", Berlin.

- **Participation passive in international and domestic congresses, conferences, conferences, scientific seminars, for example**

1. J. B. Banach-Gutierrez (2000) Conference of the Organization of the Red Cross - The Red Cross Symposium , The Netherlands Red Cross, December 2000, The Hague, "Protecting Civilians in 21 st Century Warfare";
2. J. B. Banach-Gutierrez (2003) the Hague Conference about Contemporary Issues of international law - The Hague Conference Joint on the Contemporary Issues of International Law, July 2003, The Hague. Report: Influence of non-governmental organizations on the international and European legal system, international conference, the Hague, 3-5 VII 2003, Państwo i Prawo No. 7 / 2004, 123-124 p.
3. J. B. Banach-Gutierrez (2005) the third European Jurist Forum, Geneva. Report: Magazyn Prawniczy "Jurysta" No. 1 / 2006, Publisher: Main management Board of consisting of Polish Lawyers, p. 27.
4. J. B. Banach-Gutierrez (2005) "International Institutional Reforms ", Joint Hague Conference on the Contemporary Issues of International Law, 30 June-2 July 2005. Report: International Institutional Reform (the VII Joint Hague Conference of the international law, the Hague, 30 VI-2 VII 2005, Państwo i Prawo No. 11 / 2005, for 112-113 Sr.
5. J. B. Banach-Gutierrez (2006) International scientific seminar: "Constitutional challenges of the European Arrest Warrant", Centre for European Policy Studies-CEPS, Brussels. Report: European Arrest Warrant - the legal status and new challenges for the Union states ", Legal Magazine" Jurist " – Jurysta No. 10 / 2006, Publisher: Main management Board of consisting of Polish Lawyers, 37-38 p. Report: constitutional Challenges for European Arrest Warrant, in: "State and the Law" - Państwo i Prawo No. 9 / 2006, 122-123 p.
6. J. B. Banach-Gutierrez (2007) "Criminal Jurisdiction 100 years after the 1907 Hague Peace Conference ", Hague Joint Conference on the Contemporary Issues of International Law. Report: Criminal jurisdiction after 100 years of the Hague peace conference 1907r. (an International scientific conference, the Hague, 28-30 VI 2007), "State and the Law" - Państwo i Prawo No. 2 / for 2008 Sr 137-139 (co-author: Joanna Nowakowska-Malusecka).
7. J. B. Banach-Gutierrez (2015) "Chosen problems of the international customary law - seminar devoted to the memory of professor Karol Wolfke (1915-2015), Faculty of Law, Administration and Economics, Wrocław University, Wrocław.
8. J. B. Banach-Gutierrez (2015) the III Warmian Conference of Penal Sciences "Future of the Polish criminal law. Alternative reactions to the crime ", Faculty of Law and Administration, UWM in Olsztyn, Olsztyn.

- **Participation in organizing committees of international and domestic scientific conference/seminars**

1. (2008) international conference: "Position of the victim in a criminal trial - European standards and domestic law" Faculty of Law and Administration, Opole University, Kamień Śląski. Organizing the thematic session.
2. (2011) international conference: "Fundamentals of Criminal Law" Law Faculty of the University in Bergen, Bergen. Organizing the thematic session.
3. (2013) international scientific seminar: "EU criminal law and crime policy" European Centre Natolin, Warsaw. Organizing the thematic session.
4. (2014) scientific seminar on "Towards the fair balance of rights in criminal proceedings of the 21st century", with the participation of Prof. Mar Jimeno Bulnes, University in Burgos and guest lecture " The European judicial cooperation in criminal matters; the model of the European Arrest Warrant " within the Erasmus exchange teaching programme (project manager).

• **Participation in scientific committees of international conference/seminars**

1. (2013) international scientific seminar "EU Criminal Law and Crime Policy", European Centre Natolin, Warsaw
2. (2014) international scientific conference "International protection of the human rights - contemporary problems in the world, Faculty of Law, Administration and Economics, Wrocław University
3. (2014) international student conference " Consumer conference protection in selected EU countries - current issues ", Faculty of Law and Administration UWM in Olsztyn

C) Participation in research academic networks:

- Academic-expert network of the Forum "the judiciary and internal affairs the EU" - European Centre Natolin
- European Network of Legal Experts - Transeurope Experts.
- International network - CINETS,
- Academic network of the European criminal law - ECLAN (Brussels)

D) Managing projects carried out in cooperation with scientists from other Polish and foreign centres:

- (2011-2015) "EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods". Group publication under my edition and Prof. Ch. Hardinga, accepted for the press at the leading world Routledge publishing company (Series: Routledge Research in EU Law)
- (2009-2012) "Transnational Criminal Law Process - and Justice (Fairness) Process". Project carried out at the University of Bergen
- (2005-2006) European Judicial Space in Criminal Matters.
Project carried out at Free University in Brussels, Centre of the international law - Université Libre de Bruxelles/ULB, Centre de droit international. Government CGRI Grant - Communauté Française de Belgique, Wallonie-Bruxelles
- (2003) Drug Policy in Europe & Victims' Rights in the Nordic States. Project carried out in Sodertons hogskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School/Sztokholm. BEEGS grant holder

E) Membership in international and national organisations and learned societies:

- Poland Group of international law - ILA
- Poland AIDP/ Association International Group de Droit Penal/ of International affiliating the criminal law
- Societies of the Research European law - TBPE
- Of European affiliating Criminology - ESC,

- Research group on criminal law and procedure, Faculty of Law, University in Bergen (2009-2012)
- European affiliating the international law - ESIL (2004-2009)
- Friends of ERA - European Law Academy in Trier (2004-2009).

F) Achievements teaching and in the popularization of the learning or pieces: enclosure 4

G) Scientific supervision of students:

The promoter and the reviewer of master's theses: law, administration, security

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. Sauer', located in the bottom right corner of the page.

H) Scientific supervision of doctoral students in character of a tutor:

- (2011) tutor - Bergen Summer Research School - for younger researchers and doctoral students from all sorts of foreign colleges - Law Faculty of the University in Bergen

And) Internships in foreign and domestic centres of education or academic:

- (2003) Sodertons hogskola/BEEGS - Baltic and East European Graduate School/Sztokholm - Gästlektor and Juridik på Beegs - BEEGS grant holder.
- (2005 / 2006) Free University in Bruxelles, Centre of the international law - Universite Libre de Bruxelles/ULB, Centre de droit international quest researcher - government CGRI grant - Communauté Française de Belgique, Wallonie-Bruxelles.
- (2009-2012) Law Faculty of the University in Bergen - scientific Postdoktor post

J) Expert opinions carried out or other studies to order

- (2002) Expertises carried out for the ICTY Prosecutor's Office at the Hague. Their scope concerned inter alia responsibility of the individual for international felonies, elements of the felony of the forced work, the Criminal Joint Enterprise and rights of the accused to the defence.
- (2004-2007) expert - academic teacher - Centre of Trainings and European expertises in Warsaw (CSEE). I am a co-author of training materials for Ministries of Justice the Republic of Poland. Their scope concerned the cooperation in criminal matters of the EU states and applying the EU law in the Polish legal order. I prepared first materials training for the judiciary in Poland. I conducted training workshops, both in Polish and English for the high rank of clerks, judges and public prosecutors; including followings which were updated by other co-authors based on the first training materials prepared by me for the Ministry of Justice the Republic of Poland in 2004. I taught a lecture series and of training workshops for public prosecutors and judges in Polish: Wrocław, Opole, Cracow, Radom, Kielce, Lublin, Rzeszów; and in English: all-Polish trainings in Warsaw.

Training programme in English: public prosecutors and judges

“TRAINING he EU LAW, JUDICIAL COOPERATION
IN CRIMINAL MATTERS AND BRITISH CRIMINAL LAW "Warsaw, 02 - 15 September 2007, v.
COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS, Lecturer: Dr. Joanna BANACH-GUTIERREZ,

Investigation Teams joint (JIT) and Liaison Officers

The idea of and investigation joint team - introduction

Art. 13 of the Convention he Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union, 29 May 2000

Council Decision 2003 / 170 / JHA of 27 February 2003 he the common use of liaison officers posted abroad in order to law enforcement agencies of the Member States;
Council Decision 2006 / 560 / JHA of 24 July 2006 amending Decision 2003 / 170 / JHA he the common use of liaison officers posted abroad in order to the law enforcement agencies of the Member States

Council of Europe: Art. 20 of Second Additional Protocol it the European Convention he Mutual Assistance in Criminal Matters, 8 November 2001

The impact of the European regulations he the Polish criminal law

Freezing and Confiscating the Proceeds from Crime

- Freezing and Confiscating the proceeds from Crime - New forms of the EU Member States Cooperation in Criminal Matters - introduction
 - Conventions adopted in the framework of the Council of Europe
 - The European Union Legislation
- Implementation of the Union legislation into the Polish criminal law

Rights of Victims

Crime Victims in the European Union - introduction
 The European Union standards and actions
 Polish criminal law opposite the European norms

Eurojust, Europol, European Public Prosecutor

Eurojust - legal basis and functioning
 Europol - its structure and tasks
 The Project of and European Public Prosecutor
What could the future bring? (discussion)

Training programme in Polish: public prosecutors and judges

Training materials of the Ministry of Justice the Republic of Poland drawn up in Polish, training program on legal assistance with foreign countries, Warsaw, 26 - - 27 September 2007 Conference centre, ul. Bobrowiecka 9; and material training, Training "criminal law" - "Improving the Polish Justice"; Training "criminal law", study: Dr. Joanna Banach-Gutierrez, Dr. Arkadiusz Lach, Dr. Andrzej Sakowicz, Dr. Sławomir Steinborn. Leading on this base lectures. My contribution confined itself to develop the following subjects assigned to me:

- International legal aid between Member States the EU
- The European arrest warrant and extradition
- Obtaining information about the foreign law

Training materials of the Ministry of Justice the Republic of Poland drawn up in Polish, training program on Of Legal trade with foreign Countries, Warsaw, 29 May 2007 Konferencyjno centre - Congressional PWSBiA, ul. Bobrowiecka 9; and material training, Training "criminal law" - "improving the Polish dimension sprawiedliwosci"; Training "criminal law", study: Dr. Joanna Banach-Gutierrez, Dr. Arkadiusz Lacha, Dr. Andrzej Sakowicz, Dr. Sławomir Steinborn. Leading on this base wykładów. My contribution confined itself to develop the following subjects:

- Institutional issues of the cooperation in criminal matters within the EU
- International legal assistance between Member States the EU
- The European arrest warrant and extradition
- Transfer of accused and convicted persons
- (2014-2015) NCN reviewer

K) Participation in expert and competition teams

- (2009-2010) expert in the team of the Bureau of the ombudsman in Warsaw, expert Team "Implementation of the law of the European Union in the area of freedom, security and justice, and the protection of rights of the individual" (activity of this team was solved by the decision of the ombudsman, 6 of 2010r, August in relation to completing activity of teams of the expert V terms of office).
- (2014-2015) Member of a team of experts of the National Educational Centre

L) Reviewing international and domestic projects

- (2014-2015) reviewer – National Educational Centre;

- (2013) publishing reviewer of the monograph "the Corruption and the national security of the Republic of Poland", under the ed. of Paweł Chodak, college of the Euro-regional Economy after the name of Alcide de Gasperi in Józefów, Józefów 2013;
- (2012), review of the international project "Proposal for a handbook on transnational criminal law".

L) Reviewing the publications in international and domestic magazines

- International Journal of Refugee Law (1 review)

For Hela Askola, "Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union, Studies Modernisms in European Law", Oxford - Portland Oregon 2007, p. 218 [in]: International Journal of Refugee Law (IJRL), No. 7, University Oxford Press 2007. is milking: 10.1093 / ijrl/eem 057; (IJRL), No. 7, University Oxford Press 2007. <http://ijrl.oxfordjournals.org/cgi/content/citation/19/4/767>

- European law books - Global and European Books Review Program - New York (1 review - website)

Stefano Maffei. The European Right is Confrontation in Criminal Proceedings. Absent, Anonymous and Vulnerable Witnesses. Groningen: Law Publishing Europe, 2006. 276 p. 112.00. ISBN: 9076871647. <http://www.europeanlawbooks.org/reviews/detail.asp?id=500>

State and the Law – Państwo i Prawo (4 reviews)

- Karen Reid, " Practitioner's Guide to the European Convention of the Human Rights ", Sweet&Maxwell Ltd., Second ed., 2004, p. 648, State and the Law – Państwo i Prawo_No. 1 / 2006, 109-110 p.
- " Europe in Search of "Meaninig and Purpose", ed. Kimmo Nuotio, Helsinki 2004, State and the Law – Państwo No. 2 / 2007, 122-123p.

Hela Askola, " Legal Responses to trafficking in women for sexual exploitation in the European Union ", Modern Studies in European Law, Oxford - Portland Oregon 2007, p. 218, State and the Law – Państwo i Prawo No. 1 / 2008.

- Kimmo Nuotio (Ed.) " Festschrift in Honour of Raimo Lahti ", Forum Iuris- Faculty of the Law University of Helsinki, 2007, State and the Law – Państwo i Prawo No. 4 / 2009, 121-123 p.

Prokuratura i Prawo (2 reviews)

- Dermot Groome, " The Handbook of Human Rights Investigation ", Human Rights Press USA 2001, p. 330, Prokuratura i Prawo No. 3 / 2005, 125-129 p.
- Salvatore Zappalá, "Human Rights in International Criminal Proceedings" (human rights in International criminal proceedings), University Oxford Press 2003, p. 280, "the prosecutor's office and the Law" No. 5 / 2006, 148-152p.

Przegląd Natoliński - New Europe (1 review)

"Polish compendium" - review of the book: area of freedom, security and justice of the EU -Origin, the state and prospects of the development, under the ed. of Filip Jasiński and Katarzyna Smoter, UKIE Warsaw 2005, p. 512, New Europa-Przegląd Natoliński 2 (4) / 2006, 299-303 p.

M) Other achievements:

- (2002) I worked, as the lawyer within Clerkship programme - the Tribunal of UN for former Yugoslavia at the the Hague (ICTY) - Office of the Prosecutor/OTP/Legal Advisory Section & Trial Section - Office of the public prosecutor, Investigator/ Department of the Legal Consulting. I was appointed to the group of lawyers working on justifying the indictment against the President of former Yugoslavia - Slobodan Milosevic (ICTY- Prosecution's Second Pre-Trial Brief (Croatia and Bosnia Indictments) - case IT-02 - 54 - Prosecutor v . Slobodan Milosevic - ICTY, 31.05.2002..
- (2011) I co-organized Bergen Summer Research School on Global Development Changes, June 20-July 2011 - Norms, Values, Language and Culture. Acting as the departmental Bergen Summer Research School 2011 coordinator, I was responsible for series of lecture as part of a research project: " Fundamentals of Law in Globalisation "among others chairing in the committee qualifying participants in tutor groups within the scope of my duties, conducting panel discussions along with the outside coordinator invited by me - Prof. Eric David, Centre of the international law, ULB Belgium, taking the final evaluation out for every participant - examination protocols, care of doctoral students - BSRS 2011 participants, preparing teaching materials, seminar lectures.
- (2014) I co-established the students' seminar Faculty of Law and Administration UWM in Olsztyn on "Towards the fair balance of rights in criminal proceedings of the 21st century", with the participation of the invited Professor Mar Jimeno Bulnes , University in Burgos and guest lecture on " The European judicial cooperation in criminal matters; the model of the European Arrest Warrant " within the Erasmus exchange teaching programme.
- (2013-2015) scientific cooperation with Prof. Mar Jimeno Bulnes, University in Burgos - three applications of international projects were submitted to competitions:
 1. European Commission, Directorate - General Justice JUST/ 2013 / Action grants. Title of the project: "Judicial protection of victims at the EU member states". Project positively judged, but not categorised for financing due to budgetary constraints.
 2. European Commission, Directorate - General Justice JUST/ 2014 / Action grants. "BRAVO. Best pRactices Against ViOlence: an integrated approach for and Code of Best Practices is prevent, inform about and combat violence against women and girls"
 3. " Further steps in the consolidation of the European judicial area and its practical application in Spain: view from civil and criminal process "
- I am an author of the chapter "Supranational integration in criminal matters within the EU" and with co-author of the chapter "EU Criminal Law: National Boundaries and the European Penal Rainbow" in: "EU Criminal Law and Policy: Values, Principles and Methods". Publication under my edition and Prof. Ch. Harding, accepted for the press at the leading world Routledge publishing company (Series: Routledge Research in EU Law)
- My scientific works are being cited by foreign and Polish authors, e.g.
 1. "The emergent EU criminal policy: Identifying the Species", European Law Review 37 (6) 2012 quot., in:
 - T. Duzee & L. Versteegh, The Position of the European Terrorism Suspect under the Treaty of Lisbon: Improvement of Protection, Opleiding Europese Studies, Universiteit van Amsterdam, 2013, p. 26.
 - V. Engström & M. Heikkilä, Fundamental rights in the institutions and instruments of the Area of Freedom, Security and Justice, Work Package yeah. 11-December yeah 1, 2014, Åbo Akademi University, p. 112;
 - M.Miglietti, The New EU criminal law competence in action: the Proposal for Directive he Criminal Sanctions for Insider Dealing and Manipulation Supermarket, IES- Institute for European Studies Working Paper 5 / 3013, p. 2.
 - The Handbook Oxford of European Union Law, edited in order to Anthony Arnull & Damian Chalmers, Oxford, First Edition 2015, p. 867.
 2. "Globalised criminal justice in the European Union context: How theory meets practice?" New Journal of European Criminal Law, Vol. Yeah 1-2 (2013), quot., in:
 - G. Grasso, R. Sicurella, V. Scalia, Articles 82-86 of the Treaty he the Functioning of the European Union and Environmental Crime (2015), Study in framework of the EFACE Research Project, Catania: University of Catania (2015), p. 10.
 3. "Fundamental Rights in European criminal justice: an Axiological Perspective", European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice 20 (2012), quot., in:

- A. Wergens, Human rights for victims of non-state crime. Taking victims seriously (Tilburg University, 2014), published in order to Legal Publishers Wolf (WLP), 2014, p. 23.
- Victims Protection - EU Protecting Victims Rights in the EU: the theory and practice of diversity of treatment during the criminal trial - Comparative Report and Policy Recommendations (2014) Centre for European Constitutional Law - Institute for Advanced Legal Studies, London, p. 8.
- 4. "Rights of Victim - the European standards and domestic regulations", quot., in:
 - W. Hermeliński, B. Nita, Victim as the subject of laws and freedoms guaranteed by the European Human Rights Convention, in: Influence of the Convention of human rights on the protection system of human rights and the international criminal law and humanitarian, ed. E. Karska, Warsaw 2013, p. 205 ISSN 23-3472.
- 5. "The development of the III pillar of the European Union: from extradition to the European arrest warrant", quot., in:
 - Marta Mozgawa-Saj, Extradition - dogmatic deliberations and findings empirical, in: Law in Action - criminal cases 11 / 2012, ed. Institute of the judiciary, ed. by Marek Mozgawa, Wolters Kluwer Business, Warsaw 2012, p. 38.
 - A. Górski, European prosecuting- chasing the issue political, LEX but Wolters Kluwer business, Warsaw 2010, p. 289.
- 6. " European criminal justice: towards the supranational system sui generis?" quot., in:
 - M. Sitek, Legal and institutional policy frameworks of the penal EU, Journal of Science Modernisms, Issue 1 / 12 / 2012, for 187-204 Sr.
 - R. Pawlik, Identity of Criminal Law at the Time of the European Integration Based on the Example of Poland - Some Comments, Societas iurisprudentia 2015, volume III, Issue 1, 133-175 p., ISSN 1339-5467
<http://sei.iuridica.truni.sk>, p. 142.
- 7. "European cooperation in combating crime", 2000r. Wrocław (electronic version), 3-4 p., p. 9, quot., in: Michał Pawłowski, International standards of chasing the human trafficking and the bodyguard of his victims, HFPCz: master's thesis singling out the II edition of the all-Polish competition for the best master's thesis about human rights, Warsaw, Helsinki Foundation of 2014r. human rights
 - A Sukiennik, A Posłuszny, pl.zpc.wpia.uw.edu.pl "Violations in criminal proceedings concerning the right to privacy in view of European standards and the poisonous tree doctrine", p. 3.
- 8. "Place of domestic courts in the judicial system of the European Union", Legal Magazine "Jurist" – Jurysta 3-4 2009 quot., in:
 - Z. Kmiecik, Administrative and judicially administrative proceedings and European law, Warsaw 2010, p. 21.

